

NAJBOLJŠI ČASOPIS = NAJČA

N n A a J j Č č A a

NAJČA, glasilo Osnovne šole Grm, Novo mesto
Letnik XXII, junij 2010, št. 3, 4

Foto: Ema Končičija

IZ VSEBINE:

*Osrednja tema tokratne
Najče je revščina v svetu in
pri nas.*

Mala Najča, str. 37

Knjižni kotiček, str. 69

Filmski kotiček, str. 70

Glasbena lestvica, str. 71

Intervju z Marijanom

Novino, str. 72

English pages, str. 75

Državni prvaki v krosu, str. 83

Moda, str. 84

Miss in mister, str. 87

9. razred se poslavlja, str. 88

Foto: Matjaž Krivic (detajl)

»Ko se ena vrata zaprejo, se druga odprejo«

Glede na to, da sem prvič (in zadnjič) urednica Najče, sem se kar dolgo ubadala s tem, kaj naj napišem v uvodniku. Malo sem prebrskala stare Najče in vsi uvodniki so se precej razlikovali. »OK,« sem si rekla: »Očitno ni nobenega pravila, po katerem je treba napisati uvodnik,« zato sem se odločila, da ga napišem po svoje. Najprej bi se zahvalila vsem učiteljem, ki so pomagali pri nastajanju Najče, pa tudi vestnim novinarkam.

Glavna tema tokratne številke je revščina. To je beseda, ob kateri vsi pomislimo na Afriko, brezdomce ipd. Revščina je v svetu (preveč) pogosta. Tudi Slovenija ni izjema. Ne govorim samo o brezdomcih. Govorim o vseh tistih »navadnih« družinah z otroki, ki se šolajo, in njihovih starših, ki so brezposelni, ali pa imajo premalo dohodkov za osnovne potrebe. Nekaterim takšnim družinam pomagajo razne dobrodelnosti in prireditve. Seveda pa se vedno najdejo tudi ljudje, ki ne morejo mimo zbadljivk in žalijo ter ponižujejo druge ljudi

zaradi revščine ali drugačnosti. K podobnemu problemu se nagiba tudi tema letošnjega parlamenta, o katerem si lahko preberete več, če obrnete nekaj strani. V Najči boste našli tudi stalne rubrike, kot so moda, horoskop, kviz, glasbena lestvica, filmski in knjižni kotichek, Malo Najčo ... vse o dvoletnem projektu Revščina v svetu in pri nas, pa tudi zanimive intervjuje. Nedvomno se boste naučili nekaj novega in se ob tem zabavali. Zdaj pa se moram posloviti od vas, dragi grmčani, želim vam lepo, zabavno in predvsem dooolgo poletje!

Ivana Lora Kastelic,
glavna urednica Najče

RAVNATELJIČIN KOTIČEK

Svetovna kriza, ki jo je povzročila človeška nikoli zadovoljena želja po presežkih, pa četudi njihova osnova ni realna, se je počasi iz največjih in najbogatejših držav preselila k skromnejšim, k manjšim. K tistim, ki so vedno varčevali in le težko še kje zatagnejo pas.

In skozi priprta vrata je prišla tudi v našo šolo in se pokazala najprej sramežljivo, ker smo Slovenci ponosni in težko priznamo veliko stisko, potem pa odkrito in v vsej svoji razsežnosti.

Med nami je vse več učencev, ki so doma v zadnjem letu doživeli velike žalostne zgodbe – eden od staršev ali celo oba brez službe. Namesto spodbudnega okolja le žalost, jeza, brezup.

V šoli, na televiziji, v izložbah in reklamah pa samo ponujajo: šole v naravi, smučanje, kulturne prireditve, krasne nove mobilnike, dizajnerske tenisnike, računalnike in še in še. Mnogi pa nimajo niti za najnujnejše, za plačilo položnic in hrano.

Učenci in učitelji, nekateri zelo zagnano, drugi pa malo manj, so pred dvema letoma s projektom Revščina v svetu in pri nas začeli pomagati tistim, ki nimajo. Veliko dobrega dela ste naredili.

A pozorni moramo biti, da socialna občutljivost ne bo le projekt, ampak bo del našega vsakdana. Da bomo revščino prepoznali in tistim, ki potrebujejo pomoč, pomagali.

Prepričana sem, da nam bo uspelo.

DELOVANJE ŠOLSKEGA PARLAMENTA

V sredo, 27. 1. 2010 ob 12. uri, je v čitalnici šole potekal 2. sklic šolskega parlamenta, ki smo se ga udeležili predstavniki vseh razredov višje stopnje, Polona Čarf, mentorica šolskega parlamenta OŠ Grm, in gospod pomočnik ravnateljice Tihomir Troha.

Tema letošnjega parlamenta je Diskriminacija, stereotipi in rasizem. Dnevni red je potekal po naslednjem razporedu:

1. Razlaga pojmov diskriminacija, stereotip in rasizem.

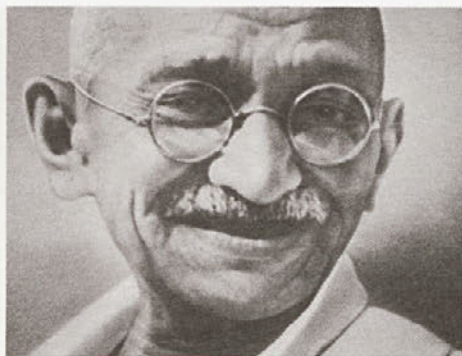
2. Delavnice na temo parlamenta.

3. Razno – vtisi, zapis zaključkov 2. sklica parlamenta. Posedli smo se v krog, nato je spregovoril Tihomir Troha, za njim pa je Polona Čarf razložila že prej omenjene pojme.

Diskriminacija – gre za neenako obravnavanje posameznika glede na drugega človeka.

Stereotip – ko nekdo govori o neki skupini posplošeno. Primer stereotipa:

- Črnogorci so leni (niso vsi leni),
- blondinke so neumne (to nam

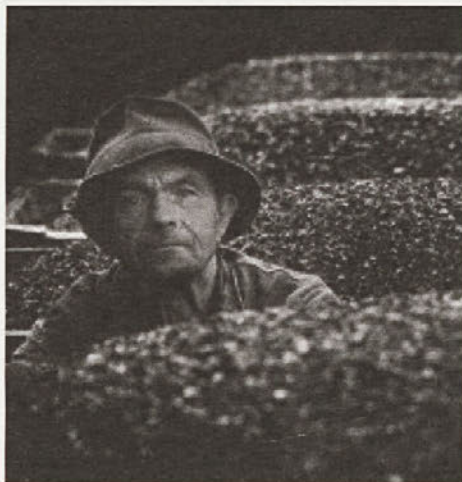
povedo vici, ne resnično življenje). Rasizem – je oblika diskriminacije, ki temelji predvsem na rasnih razlikah (barva kože).

Ko smo bili že seznanjeni z osnovnimi dejstvi in pojmi, smo začeli z delavnicami.

Prva delavnica je bila takšna, da je Polona Čarf znotraj kroga razstavila nekaj fotografij, ki jih je posnel Joc Žnidaršič. Fotografije so bile črno-bele in so predstavljale drugačnost, ljudi različnih narodnosti, ras, ver, starosti ... Najprej smo si fotografije natančno ogledali in razmišljali o njih, nato pa smo se o njih skupaj pogovorili.

Ugotovili smo, da človeka najprej presodimo po njegovem videzu, oblačilih, početju, tudi če ga sploh ne poznamo.

Na drugi delavnici se nam je Po-

lona Čarf predstavila v romščini in albanščini, nato pa še v slovenščini. Poslušali smo tudi romsko glasbo. Proti koncu smo se pogovorili še o

svojih vtisih ter o tem, kaj nam je bilo všeč in kaj ne.

Prišli smo do naslednjih zaključkov:

1. Drugačnost je za vsakega nekaj drugega.

2. Želimo si enakopravnosti med vsemi učenci naše šole.

3. Naš cilj bo spoznavanje in sprejemanje učencev tujcev.

4. Stereotipom se je potrebno izogibati.

5. Sreča ni odvisna od premoženja in bogastva.

Ko so bili zaključki parlamenta urejeni in zapisnik končan, smo po skoraj uri in pol zaključili 2. sklic šolskega parlamenta v tem šolskem letu in se veselo ter z novimi spoznanji odpravili domov. V četrtek, 18. 2. 2010, pa so

zasedali predstavniki šestih osnovnih šol občini Novo mesto, ki so na otroškem občinskem parlamentu razpravljali o stereotipih, rasizmu in diskriminaciji. Našo šolo sta zastopali predsednica šole Kristina Kastelic iz 9. a in tajnica šole Nina Halilović Pavlin iz 9. c. Ena izmed ugotovitev je bila, da zmigovanje z rameni in zatiskanje oči ne bo rešilo nobenega problema.

Na koncu so izvolili še pet predstavnikov za otroški regijski parlament, ki je bil v četrtek, 4. 3. 2010.

Ivana Lora Kastelic

REZULTATI ŠOLSKIH TEKMOVANJ ZNANJA

Kot vsako leto tudi letos grmčani nismo izpustili nobenega tekmovanja ter si na njih kot ponavadi priskrbeli zelo lepe rezultate, in sicer: iz področja kemije je za Preglovo priznanje tekmovalo skupaj 43 učencev 8. in 9. razreda. 9 učencev 8. razreda je doseglo bronasto priznanje, Aleš Zupančič iz 8. a pa je osvojil srebrno priznanje; iz 9. razreda je bronasto priznanje doseglo 6 učencev, Ivana Lora Kastelic in Žan Dravinec iz 9. c pa sta osvojila srebrno priznanje.

Iz področja biologije je za Proteusovo priznanje tekmovalo skupaj 23 učencev, od tega so 3 osvojili bronasto priznanje, Robert Bele iz 9. c pa je osvojil srebrno priznanje.

Za Cankarjevo priznanje iz področja slovenščine je izmed tekmovalcev 8. razredov srebrno priznanje osvojil Aleš Zupančič, 8. a, izmed 9. razredov pa sta srebrno priznanje osvojili Ivana Lora Kastelic, 9. c in Bernarda Vidmajer, 9. b.

Iz področja angleščine se je iz 8. razredov tekmovanja udeležilo 27 učencev, Maruška Poljak, 8. a, Katja Kunstek 8. a in Anisija Stojkova iz 8. c pa so osvojile srebrno priznanje. Iz znanja angleščine v 9. razredu se je tekmovanja udeležilo 28 učencev, Ivana Lora Kastelic iz 9. c pa je prejela tako srebrno kot zlato priznanje.

Iz področja fizike sta srebrno priznanje osvojila Robert Bele, 9. c in Jan Skobe, 9. b.

Iz področja matematike se je za Vegovo priznanje skupaj potegovalo kar 329 učencev iz cele šole, kar 147 učencev je prejelo bronasto priznanje, srebrno priznanje pa sta osvojila Maksim Pirc, 8. c in Ivana Lora Kastelic iz 9. c. Pri matematiki pa so učenci tekmovali tudi v

LEFO, in sicer je to tekmovanje v hitrem računanju. V finale se je uvrstila Sinja Mežnar iz 3. razreda, ki je dosegla 4. mesto med vsemi

tekmovalci v državi, v kategoriji od 8. razreda do srednje šole pa je najvišje mesto – 23. – zasedel Robert Bele, 9. c.

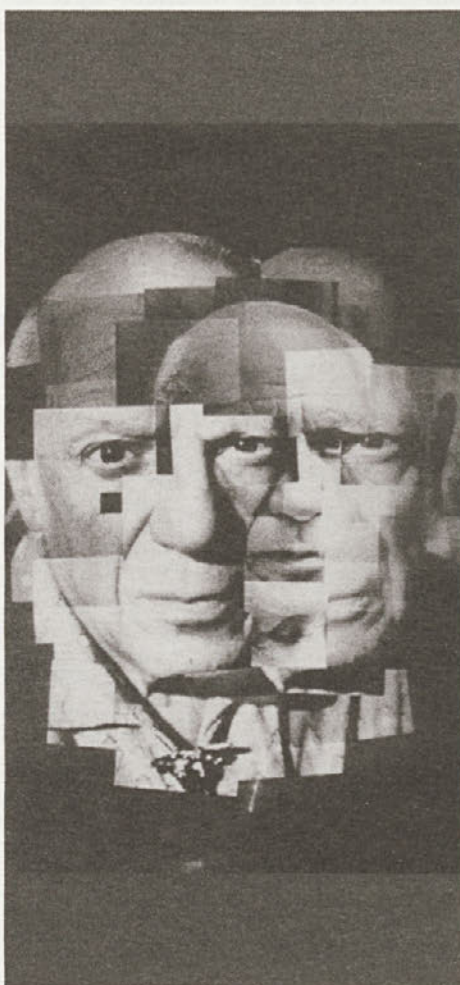
Dne 30. 1. 2010 je na OŠ Grm potekalo 24. državno tekmovanje iz logike. Tekmovalo je 7 tekmovalcev iz naše šole. Najbolje se je odrezal Aleš Zupančič, ki je osvojil zlato priznanje.

Iz področja geografije se je za najboljše rezultate iz 8. in iz 9. razreda potegovalo 20 učencev, od tega je 7 učencev dobilo bronasto priznanje, Robert Bele, 9. c, Tilen Seničar, 9. c in Matija Čarman, 9. b pa so se uvrstili na območno tekmovanje.

Med drugimi je potekalo tudi tekmovanje za računalništvo, in sicer je v kategoriji LOGO Aleš Zupančič, 8. a zasedel 1. mesto in si s tem zagotovil zlato priznanje.

Vsem učencem in njihovim mentorjem iskreno čestitamo in jim želimo še več takšnih uspehov!

Anja Medle, 9. c

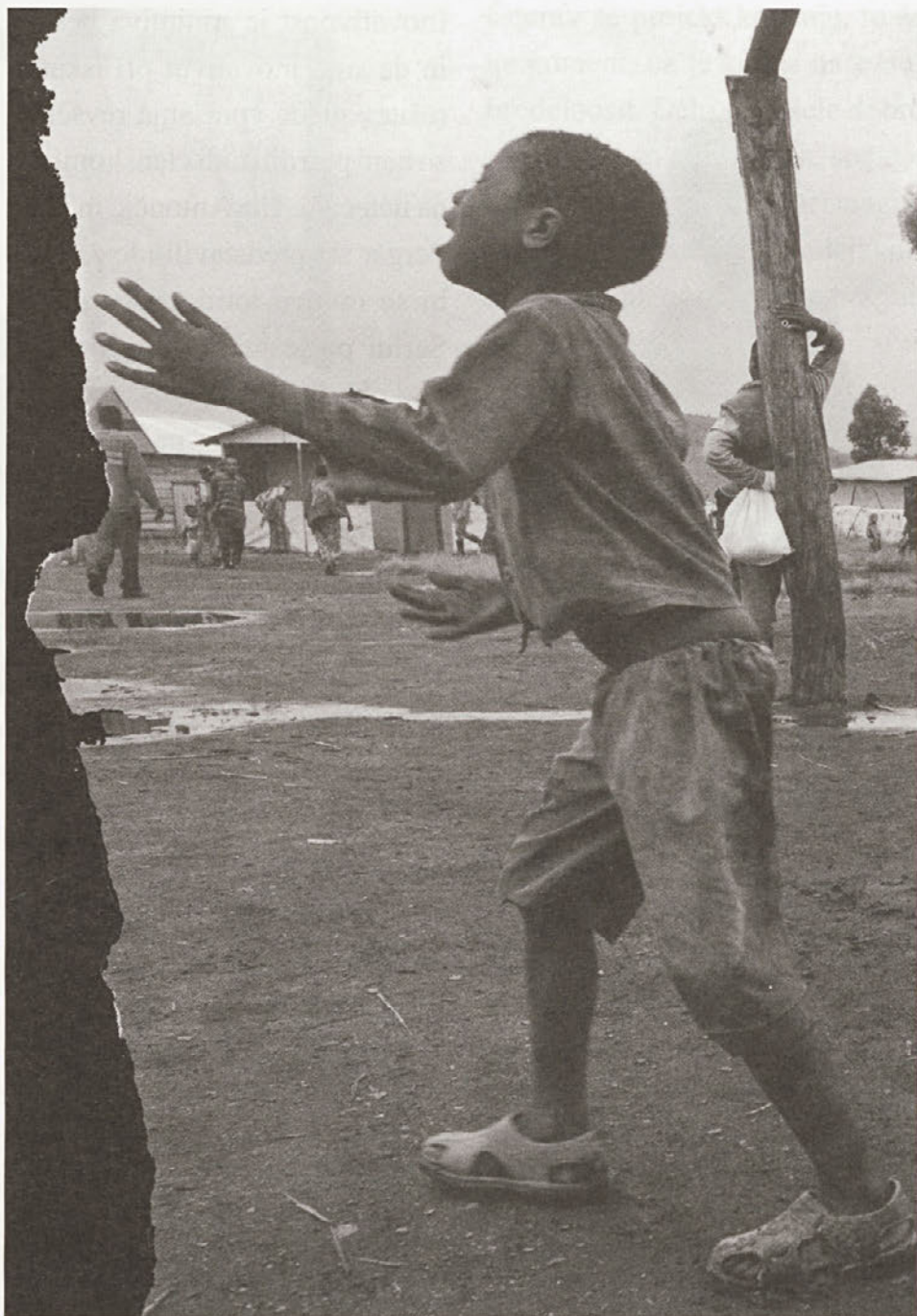

REVŠČINA V SVETU IN PRI NAS

Prvo leto – začetki

Ko se kot učitelj odločiš, da boš sodeloval v nekem projektu, te k temu pritegne tema, način dela in to, da vidiš, kaj bi lahko naredil. Poskušaš poiskati in najti tisto, kar ti odgovarja, s čimer se lahko poistovetiš in to preneseš na učence.

Eden od ciljev projekta je bil povezovanje z eno izmed misijskih šol v Zambiji. Nekako se je to zdelo smiselno, saj so učenci na začetku revščino povezovali predvsem z Afriko, tamkajšnjo lakoto in pomanjkanjem najosnovnejših dobrin – od vode, oblačil do hrane. Vendar pa tu nismo bili uspešni. Pismo smo napisali, se predstavili in ga odposlali. Čakali smo in čakali,

toda odgovora še do danes nismo dobili. Pa smo si rekli: »Ja, saj so pri nas tudi revni ljudje, a ne?« Na začetku tega niti nismo verjeli, ampak raziskovanje te teme nam je pokazalo, da se motimo. Zavihali smo rokave in se lotili akcije zbiranja dobrin za socialno šibkejšo družino.

Prva akcija se je začela marca 2009 in se končala na dan Zemlje, 22. 4. 2009. Takrat so predstavnice Rdečega križa, območne enote Novo mesto, prevzele naše zbrane pakete. Nad količino zbranega smo bili vsi navdušeni.

Raziskovalni del projekta je zajel anketo, ki smo jo izvedli v 7. razredih, jo analizirali in jo v sklopu nagradnega natečaja poslali v Ljubljano. Pokazalo se je, da učenci 7. razreda živijo dokaj kvalitetno in socialno varno življenje. Nezaposlenih staršev

Inovativnost je zanimiva beseda in da smo inovativni pri iskanju rešitev glede vprašanja revščine, so nam potrdili tudi člani komisije na natečaju. Ula Antončič in Nina Pergar sta predstavili idejo, kako bi se onidve lotili zadeve, Žiga Serini pa je malo bolj »poslovno« obarval svoj prispevek. Oba sta objavljena v nadaljevanju. Prvo leto projekta se je končalo s slavnostno prireditvijo pred halo Tivoli, kjer smo prejeli svoje nagrade in se odpravili na pico.

Drugo leto – nadgradnja

Kot nadgradnjo projekta smo

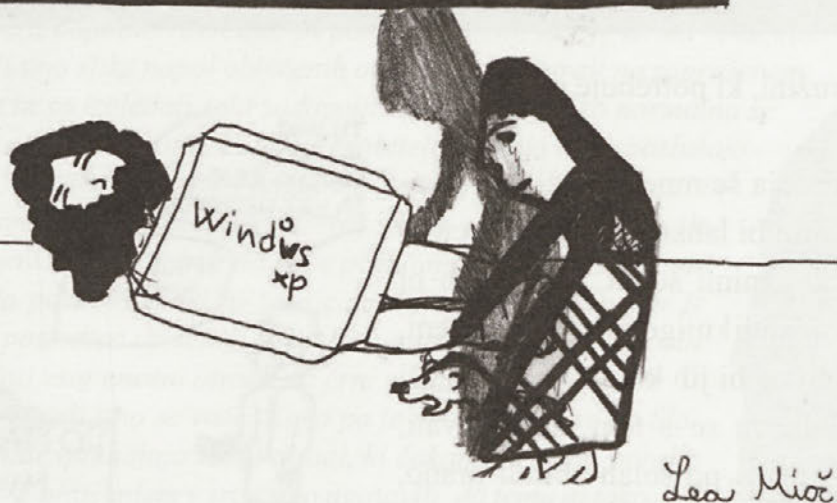
je glede na število otrok malo in posledično družine ne potrebujejo dodatne socialne pomoči za preživetje. Njihov standard jim omogoča skrb za druge, ki nimajo takih finančnih zmožnosti. Sklepali smo, da dobro povprečje izobraženih staršev omogoča tudi boljše zaposlitve.

Poleg tega, da smo predstavnicam RK predali naše pakete, smo se z njimi tudi pogovorili o socialnem položaju ljudi v naši občini, o tem, kako jim pomagajo, zakaj so se znašli v taki težki življenjski situaciji in kaj lahko storimo mi, da jim olajšamo breme. O teh naših razmišljanjih smo napisali esej, ki je bil tudi nagrajen. Preberete si ga lahko v nadaljevanju.

učencem pokazali pot humanitarnosti, solidarnosti in aktivnega vključevanja pri nudenju pomoči.

V ta namen je OŠ Grm ustanovila dobrodelni sklad, v katerem zbira finančna sredstva za učence, ki potrebujejo pomoč. Letos smo organizirali dve dobrodelni prireditvi; eno dopoldne v šoli, ki so jo soustvarili vsi oddelki naše šole. Poleg tega so učenci zbirali hrano, oblačila, higienske pripomočke, igrače in šolske potrebščine ter s svojim delom prispevali k skupnemu cilju. Drugi del – večerni koncert – pa je bil namenjen tudi staršem in širši novomeški javnosti. S prostovoljnim prispevkom za vsto-

pnico ali z nakupom umetnine ste pomagali omogočiti enake možnosti vsem učencem.

Zaključek

Tako se je zaključilo zadnje leto projekta. Na koncu bi želela izpostaviti dva pomembna prispevka mlajših učencev naše šole. Za svoje delo so bili nagrajeni s strani Ekošole. Zunanje priznanje je zelo pomembno, saj je učencem krepilo občutek, da delajo prav. Poleg priznanja pa je ključno to, da so svojimi prizadevanji omogočili dečku iz Velike Nedelje in deklici iz Raven na Koroškem – svojima sovrstnikoma – boljši in kvalitetnejši vsakdan. Njihovi prispevki so objavljeni v nadaljevanju.

Čeprav se projekt končuje, to še ne pomeni, da je konec naše dobrodelnosti. Delo se je šele dobro začelo, saj so solidarnost, sočutje do ljudi in sposobnost premagati lastni egoizem ključni dejavniki, ki bodo pomagali ustvarjati bodočo skupnost.

Majda Čengija,

Vodja projekta Revščina v svetu in pri nas

NAJIN PRISTOP K ZMANJŠANJU REVŠČINE

V svetu je veliko revščine, katere se ne da popolnoma izkoreniniti, lahko pa se jo omili. Če bi jo res hoteli premagati, bi morali za vedno ustaviti vojne, si pravično razdeliti naravne zaloge zemeljskih dobrin in ekološko poskrbeti za naš planet.

Obe zelo radi pleševa in zato ples tudi trenirava. Med plesom sva razmišljali, kako bi pripomogli k zmanjšanju revščine pri nas. Nato se nama je porodila ideja o velikem dobrodelnem plesnem spektaklu. Najini trenerji poznajo mnogo odličnih plesalcev, ki bi jih lahko povabili k naši akciji. S tem pa bi tudi pridobili veliko ljudi, ki bi želeli z njimi plesati. Sedaj vam bova pojasnili, kako bi to izgledalo:

- poklicali bi profesionalne plesalce in jih prosili za sodelovanje;
- vsak plesalec bi imel knjižico (elektronsko), v katero bi se vpisovali ljudje, ki bi želeli z njimi plesati;
- kdor bi želel plesati s katerim od plesalcev, bi povedal, koliko minut bi plesal in nato toliko denarja prispeval v dobrodelni sklad;
- ena minuta plesa bi stala 100 €;
- izdelali bi internetno stran, na kateri bi se ljudje prijavljali za ples;
- namen plesa bi oglaševali po časopisih in televiziji;
- zbrani denar bi vsak plesalec lahko namenil svoji dobrodelni ustanovi ali konkretni

družini, ki potrebuje pomoč.

Obstaja še mnogo načinov, s katerimi bi lahko pomagali, recimo s knjižnimi sejmi, na katerih bi prodajali knjige po ugodnejši ceni, zato da bi jih kupili tudi revnejši ljudje in se s tem izobraževali, ter da bi po šolah zbirali hrano, obleke in najnujnejše stvari za preživetje ...

Nina Pergar in Ula Antončič

REVŠČINA V MOJEM OKOLJU

(nagrajeni esej)

Mladi ljudje imamo vse preveč dela sami s seboj, da bi se ukvarjali z revščino. To stanje se nam dostikrat ne zdi omembe vredno, o tem niti ne razmišljamo oziroma prepustimo, da se take stvari dogajajo drugim. Mi smo kar v redu. Pa vendar ni tako. Počasi se moramo zavedati, da obstajajo ljudje, ki trpijo hudo pomanjkanje, da so ljudje, ki svoje pomanjkanje spretno skrivajo, da so ljudje, ki so odvisni od pomoči sočloveka. Individualizacija posameznika, stremenje k dražjim avtomobilom, znamkam in sodobnim igračkam, kot so mobiteli in i-podi, pripelje do osamitve posameznika in njegove družine. Vsak se zanima

samo za svoje dobro.

Revščina je stanje, na katerega lahko gledamo s širše perspektive in zajamemo cel svet, lahko pa perspektivo zožimo in pogledamo situacijo v naši državi, naši občini, našem mestu, na naši šoli. Razlogi za revščino so si zelo podobni – ekonomija, vojne, ekologija. V tem eseju vam bomo predstavili, kako smo se učenci 7. b spoznavali s problemom revščine in kako smo se lotili reševanja tega v okviru naših moči.

Ob revščini v svetu smo takoj pomislili na velike oči lačnih črnih otrok v Afriki, ki potrpežljivo čakajo, da dobijo košček kruha ali malo kašice za dnevni obrok. Spoznali smo razliko med lakoto, ki pomeni popolno revščino, in pomanjkanjem, kar je delna revščina. Gledali smo slike napol oblečenih otrok, ki so se igrali na zaprašenem igrišču in so izgledali zelo zadovoljni pri igri. Nekako normalno se nam je zdelo, da ti otroci nimajo mobitela pri roki in ne poslušajo glasbe, medtem ko igrajo nogomet. Želeli smo jim pomagati in želeli smo začeti reševati svet. Naše želje so se hitro ustavile, saj odgovora iz Zambije na naše pismo nismo dobili. Spoznati smo, da pošta v Afriki ni tako zanesljiva kot pri nas, kar je morda posledica revščine. Še vedno upamo, da nam bo uspelo pomagati vsaj enemu otroku na črni celini.

Zazrli smo se vase. Kako pa je pri nas? Ali se po Sloveniji tudi sprehajajo lačni otroci, ki čakajo na svojo porcijo kašice? Z olajšanjem v srcu smo ugotovili, da temu ni tako, saj imamo socialne zadeve zadovoljivo urejene. Osnovnošolski učenci dobijo vsaj en topel obrok, ki ga ne plačajo starši, če tega ne zmorejo. Malo težje je v soboto in nedeljo, ko nihče ne vidi, kaj se dogaja za stenami družinskih domov. Kljub

temu se nam je ozemlje Slovenije zdelo še vedno preveliko, da bi ga uspeli rešiti, zato smo se lotili dela v našem mestu.

Naša šola stoji v Mestni občini Novo mesto, ki je znana predvsem po Krki (tovarna zdravil) in Revozu (tovarna avtomobilov). Naša šola se nahaja v neposredni bližini Revoza, veliko staršev naše šole pa je zaposlenih tako v Krki kot v Revozu. Obe tovarni sta poslovali z dobičkom, dokler ni tudi v naše kraje prišla recesija. Ugotovili smo, da je kar nekaj družin naše šole ostalo brez dohodka in želeli smo jim pomagati. Končno smo bili lahko koristni.

Začeli smo zbirati oblačila, obutev, hrano in higienske pripomočke. Organizirali smo veliko akcijo, s katero smo ozaveščali naše sošolke in sošolce o revščini pri nas, pred našimi vrati. Vsi so želeli pomagati. V šolo smo z veseljem nosili polne zaboje dobrin. Odločili smo se, da bomo vse pridobljene dobrine darovali Rdečemu križu v Novem mestu. Oni so bili naše pomoči izredno veseli in v skupnem pogovoru smo izvedeli še veliko več o revščini v Novem mestu.

V zadnjih dveh letih se je pojavila skupina ljudi, ki svoje dni preživljajo na ulici, nimajo stalnega doma, nimajo zaposlitve, velikokrat pa imajo težave z alkoholom. Njim in tudi drugim krajanom pomagajo tako, da so v predelu mesta odprli razdelilnico hrane, kamor pridejo na topel obrok. Seveda obstaja postopek, ko se ljudje, ki se znajdejo v tovrstnih težavah, o tem pogovorijo s socialnimi delavci na Centru za socialno delo. Tam tudi podpišejo pogodbo o upravičenosti do top-

lega obroka. Število ljudi, ki uporablja to pravico se trenutno ne povečuje. Povečuje pa se število prosilcev za pakete, ki jih delijo na tri mesece in število prosilcev za denarno pomoč. Od novembra 2008 je to število poraslo za 100 %. V takih primerih območna enota krije stroške neplačanih računov. V prihodnjih mesecih pričakujejo še več prosilcev, saj je gospodarska kriza komaj dobila dober zalet.

Tudi na naši šoli vedno več družin prosi za regresirano kosilo in šolsko malico, v mesecu septembru pa je veliko prosilcev, ki potrebujejo pomoč pri nakupu šolskih potrebščin. Na naši šoli ta problem rešujemo z zbiranjem starega papirja. Smo namreč zelo pridni zbiralci in na leto ga zberemo več kot sto ton. Ta papir potem prodamo za dobro odkupno ceno in del zaslužka damo v sklad, ki pomaga socialno ogroženim otrokom. Na žalost se je letos ta sklad zelo zmanjšal, ker je odkupna cena močno padla in bomo morali poiskati še druge načine reševanja. Za nakup knjig smo se odločili za akcijo Knjiga za knjigo, ko bo v šolo vsak učenec prinesel eno knjigo in jo za simbolično ceno prodal sošolcu. Vsak proda in kupi eno knjigo. Zbrani denar bomo namenili za nakup novih delovnih zvezkov in zvezkov za učence, ki to pomoč potrebujejo.

Revščine ne bomo nikoli izkoreninili, pa četudi ustavimo vse vojne in si vsi delimo naravna bogastva. Ljudje smo po značajskih

lastnostih tako različni, da tudi če bi vsem ljudem na svetu dali enako vsoto denarja, bi bili eni čez čas reveži, drugi pa nesramno bogati. Lahko pomagamo po kapljicah in že s tem, ko postajamo ozaveščeni o problemu, k njemu pristopimo in ga rešujemo, smo naredili veliko. Ljudje pomagamo zavedno ali nezavedno, ozaveščanje vseh pa nas pripelje vedno bližje cilju – omilitvi revščine v našem okolju.

*Razmišljali smo učenci 7. b
z razredničarko (šol. leto 2008/09)*

AKCIJA NUDENJA POMOČI » POMAGAJMO LEONU«

V mesecu avgustu sva se razredničarki 2. a in 2. b razreda OŠ Grm odločili, da v letošnjem šolskem letu izpeljeva akcijo

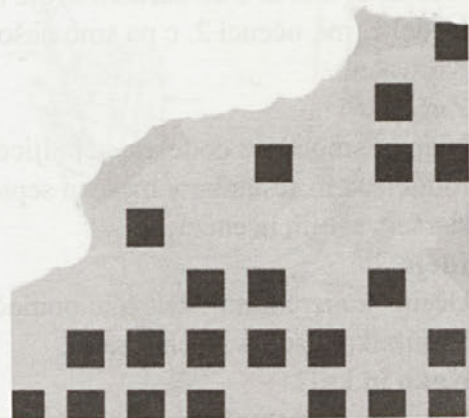
nudenja pomoči tistim, ki jo potrebujejo.

V času izobilja in velikih materialnih dobrin nekaterih, sva želeli otroke opozoriti na to, da je med nami veliko ljudi, ki nimajo zagotovljenih niti osnovnih življenjskih potreb, kaj šele modernih igračk, knjig ...

Za pomoč sva prosili šolsko psihologinjo mag. Ireno Adlešič, ki je navezala stike s svetovalno službo in izbrali sva učenca 4. razreda, Leona. Z učenci sva se dogovorili, na kakšen način bomo dečku pomagali. Tako smo mu v mesecu decembru poslali pakete z igračami in knjigami, aprila pa smo zbrali obleko in obutev. Prejeli smo tudi Leonovo pismo, s katerim se nam je predstavil.

V osebni pogovoru z njegovo razredničarko Darjo iz Velike Nedelje, pa smo bili deležni zahvale in potrditve o pravilni odločitvi. S to akcijo sva učencem uspeli prikazati in vzbuditi občutke ponosa in veselja ob hvaležnosti človeka, ki smo mu polepšali novoletni čas in prelepo, svetlo pomlad.

Razredničarki
Renata Blatnik in Irena Strasberger

TUDI JAZ LAHKO POMAGAM

Drugošolci smo se letos odločili, da bomo sodelovali v projektu Revščina po svetu in pri nas, ki ga razpisuje Eko šola kot način življenja.

Učenci 2. a in 2. b so združili svoje moči in pomagali dečku iz Velike Nedelje, mi, učenci 2. c pa smo našo pomoč namenili deklici iz Raven na Koroškem.

Začetki

Najprej smo idejo dodelale učiteljice v timu drugošolcev. Na uvodnem roditeljskem sestanku v mesecu septembru sem idejo pomoči predstavila staršem svojih učencev.

Ideja

Učenci z »izrednim« deležem pomoči doma prispevajo svoj vložek v hranilnik, ki so ga izdelali sami.

Kako in kaj?

Otroci so doma poleg svojih rednih zadolžitev opravili tudi dodatno

odnašanje smeti, zlaganje perila, pomoč pri čiščenju avtomobila, priprava pogrinjkov ipd. To so bile drobne zadolžitve, ki so jih starši nagradili s primernim plačilom. Plačila so bila skoraj simbolična, največ do pol evra. Kadarkoli, največkrat ob koncu tedna, so otroci svoje prispevke prinašali v šolski hranilnik. Ker so bili starši brez pomislekov za uresničitev te ideje, smo se dogovorili tudi o datumu pričetka in zaključka akcije.

17. oktober, Svetovni dan revščine, je bil začetni dan naših dejavnosti. Hranilnik se je počasi, a vztrajno polnil z našimi prispevki. Mnogi izmed otrok so se občasno odpovedali svoji žepnini in jo namenili v hranilnik. Do konca akcije sem sama dodala enako vrednost denarja, kot so jo skupaj zbrali učenci. Denarna pomoč je tako znašala 125 evrov.

Zbirali smo tudi oblačila, drobne šolske potrebščine, igrače ... Tudi to ni bilo posebno težko in dolgotrajno zbiranje. Do 17. decembra, do končnega datuma naše akcije, smo tako zbrali kar za tri kartonaste škatle dobrin.

Ker smo dekličino družino nekoliko поблиže spoznali s pomočjo njene razredničarke, smo v paket dodali nekaj malega tudi za bratce in sestre ter starša.

Posebej velja omeniti, da smo imeli učenci skupaj s starši v tem obdobju pohod po poteh Janeza Trdine in ga zaključili na prostoru za družabna srečanja v Češči vasi. Tam smo imeli kostanjev piknik. Ker je potrebno za uporabo prostora prispevati nekaj denarja in ker je hkrati tam možna tudi ježa konj, smo po naključju oskrbniku povedali za našo akcijo. Ne boste verjeli! Pridružil se nam je s celotnim izkupičkom za najem prostora in ježo konj.

Učenci so bili na svoje starše

in nase zelo ponosni, nikoli pa niso pozabili pohvaliti tudi vodje Konjeniškega šolskega športnega centra, ki nam je tako nesebično priskočil na pomoč.

Malo pred novoletnimi prazniki smo na račun razredničarke nakazali denar, ki ga je nato skupaj s paketi izročila naši Vesni.

Vesna je bila našega darila zelo vesela. Bolj kot voščila in zahvale, ki

nam ga je poslala, smo bili veseli pisma razredničarke, ki je opisovala Vesnina doživetja, reakcije in srečo ob spoznanju, da so ji otroci iz Novega mesta, ki jih nikoli ni videla, ne slišala zanje, namenili nekaj prijetnih trenutkov in srečnih nasmehov.

Vesna nas je v pismu tudi povabila na Koroško.

Ker smo pridni pohodniki, si morda le vzamemo čas, se odpeljemo na Koroško in skupaj obiščemo Prežihovino in tako še z večjimi pozitivnimi mislimi zaokrožimo naše sodelovanje.

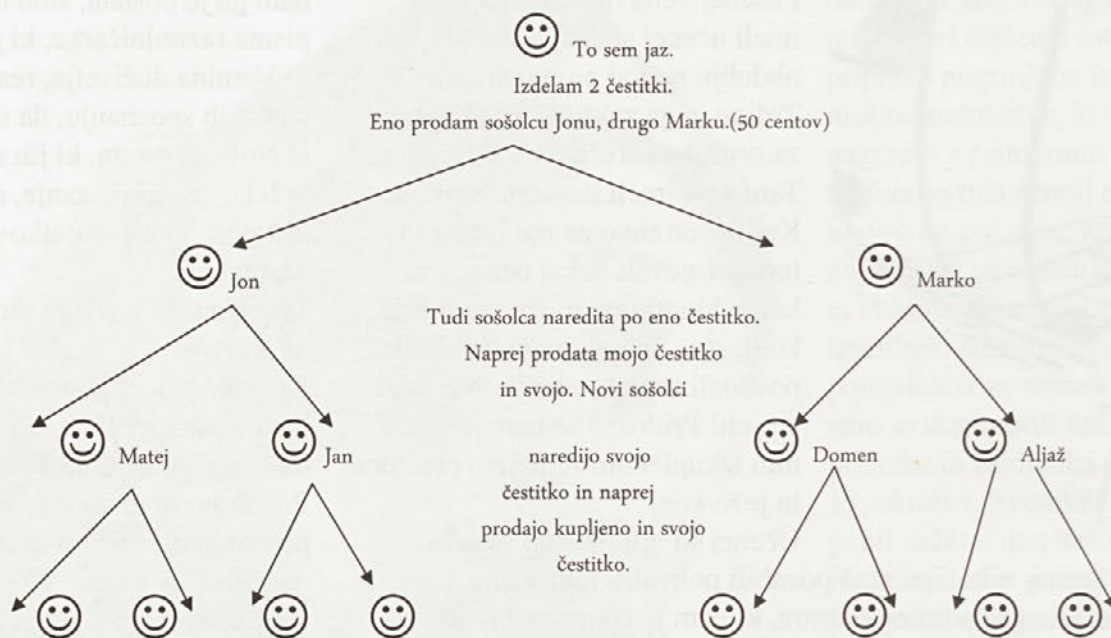
Verjamem, da v teh dveh mesecih ni bilo otroka, ki ne bi v mislih ali izrečenih besedah tej deklici pošiljal pozitivne, dobre misli in želje ter jo s tem bogatil, dvigoval in ji želel veliko dobrega.

Verjamem, da tudi ona ni mogla odmisлити sličic, pisemc in pesmic, ki so ji jih otroci priložili v paket. Verjamem tudi, da z malimi koraki, majhnimi stopinjami TUDI JAZ LAHKO POMAGAM.

V imenu učencev 2. c sestavila
razredničarka Lili Vavžik

Kako bi lahko zbiral denar za revne ljudi?

Denar, ki bi ga dobili od prodaje, bi zbirali v za to namenjenem skladu. V verigo bi vključevali vedno več ljudi. Na koncu bi zbrani denar namenili ljudem, ki ga potrebujejo.

Žiga Serini, 5. c
(sol. leto 2008/09)

EKO BRALNA ZNAČKA

Za projekt Eko bralne značke se je v tem šolskem letu na naši šoli odločilo šest razredov: 1. c, 2. a, 2. b, 2. c, 3. b in 3. c. Vse skupaj je tekmovalo 139 učencev. Ti so se ekološko osveščali tako, da so prebirali knjige, članke, objave ni prispevke na temo ekologija. Iz prebranih vsebin so ustvarjali plakate in likovne izdelke ter jih razstavili. Učenci tretjih razredov, ki znajo že tekoče brati in pisati, so v zvezi s prebranimi knjigami napisali veliko prostih in domišljijjskih spisov, risali in pisali stripe ter izdelovali izdelke iz odpadne embalaže.

Majda Mohar

Detajl z lepega in učinkovitega plakata za dobrodelno prireditev OŠ Grm so likovno oblikovale Laura Fabjan, Ema Koncilija in Jana Troha.

DAN ZEMLJE – EKO DAN

22. april je dan, ki nas spomni, da živimo na planetu, čigar obstoj je vse bolj odvisen od nas – ljudi. Tako bi sicer morali razmišljati vsi in vsak dan, a vemo, da temu ni tako. Vse prevečkrat vidimo brezbrizneže, ki se ne zavedajo, kako pomembna je skrb za okolje in naravo. Pa vendar, mi se trudimo po svojih najboljših močeh in z dnevi, kot je Svetovni dan Zemlje skušamo opozoriti na ranljivost in enkratnost našega planeta. Na ta dan povsod po Sloveniji posamezniki in številne okoljske organizacije pripravljajo najrazličnejše projekte, dogodke

in prireditve, izjema ni bila niti naša šola. Naš eko dan je potekal v trgovskem centru Tuš, kjer so si učenci lahko ogledali stojnice, na katerih so videli: predmete iz odpadne embalaže; raznovrstno marmelado iz ekološko pridelanega sadja, ki so jo tudi okusili;

razstavo ogrlic izdelanih iz gline, slik in okvirjev iz naplavin morja ter lesenih ptičkov, ki so jih izrezali iz lesa; čebelice; kuharji in kuharice 6., 7. in 8. razredov so s skupaj z mentoricama spekli

slastne potičke in piškote narejene iz polnozrnate moke ... Z zanimanjem smo si ogledali tudi vse razstavljene »paviljone« vseh ostalih sodelujočih šol.

Vsi učenci pa so si v kinu ogledali tudi film Toma Križnarja Darfur – vojna za vodo, ki marsikoga ni pustil ravnodušnega.

Dan je zaključila pevka Alya, ki nas je kljub slabemu vremenu

pritegnila s svojo energijo in dobrim razpoloženjem.

Vsako leto je bolje, zanimivejše in očitno je, da nam je ekologija z vsemi aktivnostmi in dejavnostmi že zlezla pod kožo.

Lili Vavžik

ANKETA O REVŠČINI

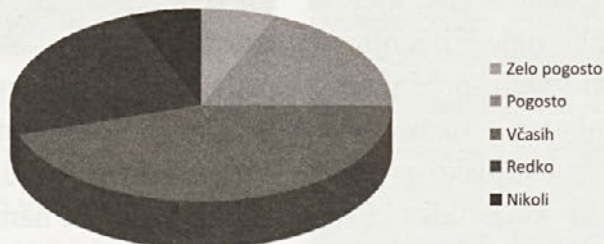
Med učenci 6., 7., 8. in 9. razreda sem naredila kratko anketo o revščini. V anketi je skupno sodelovalo 80 učencev. Anketiranje je potekalo tako, da je bilo zastavljeno vprašanje, učenec pa je moral obkrožiti enega od ponujenih odgovorov – tistega, s katerim se je najbolj strinjal. Tu pa so rezultati:

1. Kako pogosta misliš, da je revščina v svetu?

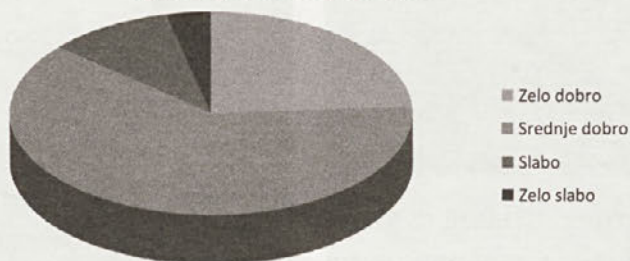
Zelo pogosta	Pogosta	Srednje	Redka	Zelo redka
26	40	9	2	3

2. Ali ti in tvoja družina pogosto prispevate v dobrotne namene?

Zelo pogosto	Pogosto	Včasih	Redko	Nikoli
5	15	36	19	5

3. Misliš, da dobrotne organizacije dobro opravljajo svoje delo?

Zelo dobro	Srednje dobro	Slabo	Zelo slabo
19	50	8	3

Na kaj ob besedi revščina pomislijo naši učenci predmetne stopnje?

Revščina mi veliko pomeni. Najprej pomislim na nesreče, ki so prizadele revne otroke, na lačne in nesrečne ljudi in otroke brez staršev.

Emma Koncilija, 6. b

Revščina mi pomeni nekaj slabega, ker se mi smilijo ljudje, ki imajo manj od nas. Pomislim na brezdomce in lačne ljudi.

Lara Potočar, 9. a

Revščina mi pomeni, da imajo ljudje malo denarja za preživetje in živijo v težkih razmerah. Pomislim na lačne otroke in ljudi, ki umirajo zaradi revščine.

Luka Keserič, 6. b

Revščina mi pomeni veliko. Ko pomisliš na revne otroke, vidiš, v kako dobrem svetu živiš sam. Pomislim na osnovne življenjske potrebe, ki jih revni otroci nimajo.

Katja Cesar, 7. c

Revščina me spomni na nekoga, ki nima dovolj denarja, da bi si kupil osnovne dobrine. Pomislim na revne otroke, ki nimajo denarja za življenje in šolanje. Spomni me na film Darfur – vojna za vodo in na Toma Križnarja.

Aleksej Knap, 8. a

Revščina mi pomeni, da nekdo nima tistega, kar si želi, da nima dosti denarja in je prikrajšan oz. v družbi zavržen.

Tajda Zoran, 9. c

Revščina mi pomeni, da revni ljudje nimajo dosti denarja za hrano. Pomislim na Afriko, saj je tam največ revnih družin.

Primož Kavšek, 9. b

Revščina mi pomeni nekaj groznega. Pomislim na ljudi brez denarja in službe. Takim ljudem bi rada pomagala.

Izza Recko, 8. b

Tara Pleško, 6. b

ZBIRALNA AKCIJA PAPIRJA

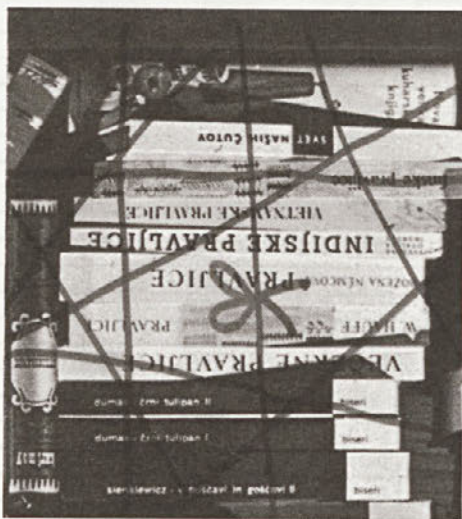
Da bi se o tem, kako je potekala letošnja zbiralna akcija prepričali iz prve roke, smo nekaj vprašanj postavili Tihomirju Trohi, ki je ves čas budno spremljal, kako se polnijo zabojniki.

Kako je uspela letošnja akcija zbiranja papirja?

Odlično, uspešno kot vsa zadnja leta. Zbrali smo 105 ton papirja. To je res veliko, približno za 30 tovornjakov.

Papir smo prodali. Letos je bila cena nekoliko nižja kot prejšnja leta. Koliko smo zaslužili?

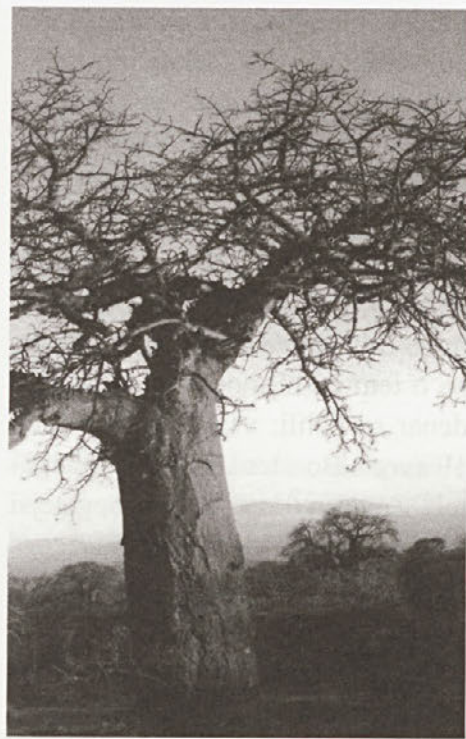
Res je cena lani padla, vendar se počasi spet popravlja. Tako smo letos zaslužili okoli 4500 evrov, kar

je seveda precej manj kot predlani za podobno količino papirja.

Kako bomo porabili prisluženi denar?

Recept za razdelitev izkupička je star toliko kot naša uspešna akcija: četrtnina za nagrade učencem, četrtnina za sklad za pomoč učencem v socialni stiski in polovica za naložbe, ki prispevajo k kvalitetnejšemu življenju na šoli.

Kakšni pa so rezultati po razredih?

Zanimivo je, da so razlike med razredi, pa tudi med posameznimi oddelki zelo majhne. To kaže na vašo veliko zagnanost pri zbiranju, saj ste dali vse od sebe, vsi ste želeli zmagati, saj zmagovalec znotraj razreda dobi 30 % vrednosti zbranega papirja, zmagovalec na razredni in predmetni stopnji pa nagradni rafting po Krki, ki si ga vsi želijo. Tako je med oddelki učencev 5. in 6. razreda razlika zelo majhna pri ogromni količini papirja, ki so ga zbrali, vendar je to tako, kot pri športu: zmaga lahko le eden.

Se vam to zdi najbolj pošten način nagrajevanja?

Da. Res je, da so nekateri le za las zgrešili mesto, ki bi jim prineslo več denarja ali celo rafting. Naj pa bo zanje tolažba v tem, da so veliko prispevali za dobro drugih in za dobro šole. To pa je veliko vredno, saj vas želimo vzgojiti v ljudi, ki čutijo tudi do drugih in ne mislijo zgolj nase. Letos se v šoli pogovarjamo o revščini in o socialnih stiskah ljudi.

Veliko ljudi, tudi vaših sošolcev potrebuje pomoč. Zakaj jim ne bi pomagali?

Bili so že tudi predlogi, da bi razdelili ves denar po oddelkih. Tako bi posamezni oddelki dobili od 100 do 200 evrov. Mogoče bi denar porabili za ogled kakšne predstave, mogoče za pico ali sladoled, če se pa o tem ne bi mogli zmeniti, bi si denar razdelili: vsak bi dobil 5 do 10 evrov. Bo s tem denarjem obogatel? Zagotovo ne! Veliko bogatejši bo zato, ker bo storil nekaj dobrega za sočloveka in skupnost.

Ivana Lora Kastelic

ZBIRALNA AKCIJA STAREGA PAPIRJA 2009-2010

RAZRED	JESENSKA AKCIJA (KG)	POMLAD. AKCIJA (KG)	SKUPAJ (kg)
1.a	741	1169	1910
1.b	1320	801	2121
1.c	1007	1539	2546
2.a	1468	1755	3223
2.b	1301	2380	3681
2.c	919	1960	2879
3.a	1339	1571	2910
3.b	2543	1724	4267
3.c	1188	1363	2551
4.a	1461	1731	3192
4.b	1498	1683	3181
4.c	2214	2485	4699
5.a	3028	3960	6988
5.b	3037	3825	6862
SKUPAJ	23064	27946	51010
6.a	3888	4465	8353
6.b	2472	3023	5495
6.c	2815	4558	7373
7.a	2580	3910	6490
7.b	2477	2017	4494
7.c	2052	2140	4192
7.d	2139	1393	3532
8.a	1168	1007	2175
8.b	1145	1582	2727
8.c	1133	518	1651
9.a	1223	918	2141
9.b	1240	1448	2688
9.c	1826	1269	3095
SKUPAJ	26.158	28.248	54406
VSE	49.222	56.194	105416

NAGRADE:

- 1. mesto na razredni stopnji + 1. mesto na predmetni stopnji = RAFTING
- 1. mesto znotraj razreda: 1.-3. r. 50 %, ostali 30% vrednosti zbranega papirja
- 9. razredi: 50 % vrednosti zbranega papirja
- Ostali učenci: 1 EUR na učenca

RDEČI KRIŽ NOVO MESTO

Ker sem podatke o revščini želela dobiti iz prve roke, sem se odločila, da se odpravim na Rdeči križ Novo mesto. Na moja vprašanja je prijazno odgovarjala tamkajšnja socialna delavka Andreja Murgelj.

Kdaj pravimo, da je človek reven in potreben pomoči?

Lahko bi rekli, da je reven tisti, ki nima minimalnih dobrin, ki so potrebne za preživetje; npr. če oseba ne prejema minimalnega dohodka, lahko rečemo, da je revna.

Kakšni so glavni razlogi za revščino?

Pri nas je glavni razlog revščine izguba dela. Nezaposleni ljudje se težko ponovno zaposlijo, še posebej, če gre za starejšo generacijo ali pa invalidne osebe. Število prejemnikov mesečnih prehrabnenih paketov pri nas narašča – samo v mesecu februarju smo družinam in posameznikom razdelili 237 prehrabnenih paketov.

Kakšen je postopek pomoči?

Na našem območnem združenju ljudem pomagamo predvsem s

prehrabnenimi paketi, pralnim praškom, plačilom položnic, prav tako pa dijaki srednjih šol pri nas lahko prejema humanitarno pomoč – štipendijo, s katero jim želimo pomagati predvsem pri plačevanju šolskih obveznosti. Ljudje se največkrat osebno ogledajo pri nas in povedo, kakšno pomoč bi potrebovali. Po potrebi organiziramo tudi večje akcije zbiranja sredstev za posamezne družine v stiskah ter za pomoč pri reševanju nevdržnih stanovanjskih razmer družin.

Ali se ljudje sramujejo svoje revščine?

Le malo ljudi prizna, da so revni, še posebej tega ne želijo javno priznati. Obstajajo tudi izjeme, vendar jih večina svoj težek položaj zanika oz. želi skriti.

Kdaj ljudje pridejo k vam po pomoč?

Ljudje pridejo k nam največkrat v zelo hudi stiski, saj jim primanjkuje denarja, ne zmorejo plačevati tekočih položnic ali pa jim zaradi vestnega sprotnega plačila zmanjka denarja za nakup hrane. Ko pridejo k nam in povedo svojo zgodbo, jim skušamo pomagati na njim najbolj primeren način. V lanskem letu smo kar 97 posameznikom in družinam pomagali pri plačilu položnic.

Ali ljudje radi pomagajo revnim (podarijo oblačila, hrano, igrače, z denarnimi prispevki)?

Da, moram reči, da je solidarnost drugih ljudi zelo velika. Ljudje se radi odzovejo na različne akcije zbiranja oblačil, hrane, igrač ..., ki jih organiziramo sami ali pa jih organizirajo druge organizacije (npr. šole).

Približno koliko ljudi v Sloveniji je revnih (v odstotkih)?

Raziskave pravijo, da je v Sloveniji revnih med 10 in 15 % ljudi.

Ali pomagate ljudem tudi ob naravnih nesrečah (poplave, požari, potresi ...)?

Ob naravnih nesrečah Rdeči križ organizira zbiranje pomoči po območnih združenjih (imamo jih 56, eno izmed njih je Novo mesto); npr. organizacija delitve in prevoza pomoči (hrana, oblačila), varovanje in posredovanje podatkov o žrtvah in pogrešanih, sprejemanje, nastanitve in preskrba ogroženih ljudi. Npr. za pomoč prizadetim prebivalcem Haitija je Rdeči križ Slovenije zbral že 56.500 €.

Tara Pleško, 6. b

BODI KUL, BODI HUMAN!

Za trenutek zapri oči. Predstavljaljaj si človeka, ki sedi na tleh, lačen, osamljen, reven in ponižan. Kdo je ta človek? Mu boš ne glede na to, kašen je, vendarle pomagal?

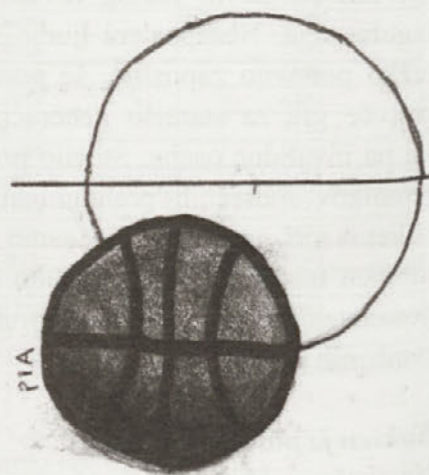
Ja, to je zdaj dvom. Pomagati sočloveku, revežu ... Vsi se jih na dolgo in široko izogibamo. Delamo se, kakor da se nas to ne tiče. Pač, niso naš problem in naša skrb. Vseeno nam je za njih in njihovo bedno življenje. Sploh se ne zavedamo, koliko ljudi okoli nas je v stiski. Pa naj bo finančna ali duševna. Mogoče je to tvoja soseda, neznanec na cesti, znanec ali prijatelj. Pa vendar! Tudi oni so ljudje, ki potrebujejo ljubezen in toplino.

Pomagati je lepo. Še posebej, če veš, da ta človek pomoč potrebuje in ti bo za to zelo hvaležen.

Tudi ti lahko pomagaš! Stara oblačila, hrano, igrače ... lahko podariš humanitarnim organizacijam, npr. Karitasu, Rdečemu križu ... Denar pa lahko prispevaš tudi v različnih oddajah, kot so Dnevnik, Spet doma, Sobotno popoldne ...

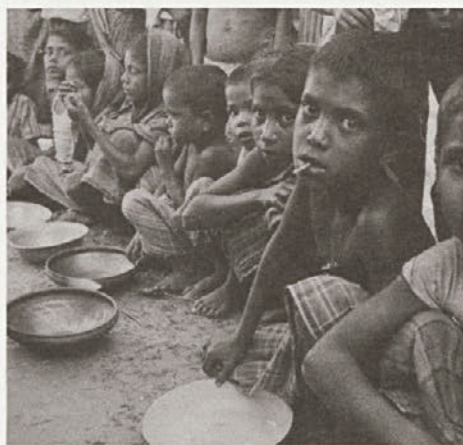
Lahko pa jim podariš le nasmeh ali toplo besedo. Naredi nekaj dobrega. Bodi kul, bodi human!

Ana Žibert, 9. c

ali ste vedeli, da...

- lahko preko UNICEFA postanete »starši otrok sveta« in z mesečnim prispevkom v vrednosti 12,10 EUR zagotovite zalogo hrane za kar 171 otrok.

- če bi se odpovedali samo štirim kavam, bi lahko omogočili celoletno izobrazbo etiopskemu otroku, ta namreč znaša 5,40 EUR.

- pljučnica velja za največjo »ubijalko otrok«, saj vsako leto vzame 2 milijona življenj (več kot aids, malarija in ošpice skupaj); njenemu preprečevanju pa je namenjenih najmanj sredstev.

- v državah v razvoju živi 146 milijonov podhranjenih otrok – najhujše oblike podhranjenosti so v predelih podsaharske Afrike in v južni Aziji.

unicef day for change

- se v skrajni revščini za svoje preživetje bori 1,2 milijarde ljudi, to je vsak peti prebivalec sveta.
- se v Indiji rodi največ novorojenčkov s prenizko telesno težo (kar 7,8 milijona otrok na leto).

- se je število revnih ljudi v Afriki med letoma 1981 in 2001 podvojilo, skoraj polovica pa ima za preživetje manj kot en dolar na dan.

- vsak dan zaradi lakote umre 24.000 ljudi, kar statistično pomeni, da vsake 3,6 sekunde zaradi lakote umre en človek.

- samo v dveh dneh v državah v razvoju umre toliko otrok, kolikor jih pri nas hodi v vrtec.

Anja Medle, 9. c

MANJ HRANE MED ODPADKI

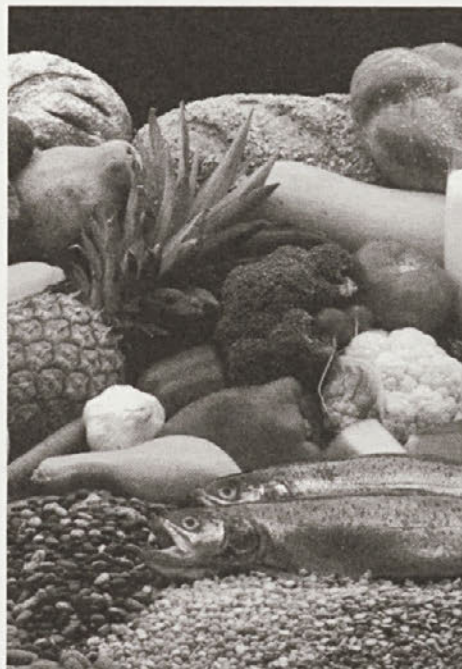
Možnosti zmanjšanja količine odpadkov

Kaj lahko v šolskih kuhinjah storimo za zmanjšanje količine odpadkov? Po priporočilih okoljsko raziskovalnega zavoda nabavljamo večja pakiranja nekaterih izdelkov (maslo, marmelada, čokoladni namaz, kosmiči, mleko ...); nepotrebni embalaži se izognemo tudi tako, da nekatere jedi, kot je npr. puding, pripravljamo v šolski kuhinji, pri čemer je potrebno upoštevati čas ohlajanja in druge fizikalne pogoje. Ravno tako v kuhinji pripravljamo napitke za malico (kakav, čokoladno mleko, čaj, sok), enojna pakiranja pa ponudimo le ob naravoslovnih in športnih dnevih.

Ugotavljamo, da otroci določene vrste hrane ne jedo, kar posledično pomeni ostajanje večjih količin že pripravljene hrane. Pri pouku gospodinjstva, prehrane ter naravoslovja vključujemo teme obravnavanja prehrane s poudarkom na pozitivnem odnosu do hrane. Za naslednje šolsko leto bomo pripravili predloge aktivnosti, ki jih bomo poskušali vključiti v letni delovni načrt. Nespoštljivo ravnati s hrano pomeni ne imeti spoštovanja do življenja. Kdor pa ne spoštuje življenja, ne more kakovostno živeti.

Poskušajmo se navaditi na to, da pri obroku vzamemo toliko hrane, kolikor jo bomo pojedli, na primer »polovičko«, ne pa, da na pol obgrizena hrana pristane v smeteh. Vse prevečkrat v odpadkih opazim sirovo štručko, ki ji je bil odtrgan samo sir, vse ostalo pa je romalo v smeti, pa tudi banana, jogurt ... Vsak izmed nas lahko pripomore k racionalni porabi hrane. Za pijačo pa si npr. lahko privoščimo svežo pitno vodo, ki je na naših pipah, na srečo, še užitna!

Lakota še zdaleč ni posledica prenaseljenosti

Po podatkih Organizacije ZN za kmetijstvo in prehrano znaša minimalna povprečna človekova potreba po hrani približno 2.000 kalorij. Proizvodnja vse hrane v svetu, primerne za človekovo prehrano, pa znaša približno 4.600 kalorij na prebivalca dnevno. To pomeni, da za 2.600 kalorij hrane na prebivalca (ali 57 % vse pridelane hrane) ne doseže človeških ust.

Zakaj potemtakem toliko lakote? Hrana je izjemno nepravilno porazdeljena – nekje jo je bistveno preveč in nekje bistveno premalo.

Tudi mi smo del tega sveta, ki s hrano dela kot »svinja z mehom«. Slovenske trgovine, na primer, letno zavržejo približno 15.000 ton kruha (kar pomeni skoraj 30 milijonov evrov), ki neprodan obleži na policah trgovin. Kruha in žemljice seveda noben trgovec naslednji dan ne postavi na trgovinske police – potrošniki hočemo sveže, tople, hrustljave pekovske izdelke. Tudi drugim prehranskim izdelkom se ne godi nič drugače.

Lahko zaključim, da za lakoto v svetu ni prav nobenega razloga. Hrane je za vse ljudi na planetu dovolj, ne samo dovolj, celo preveč. Problem je v naši pretirani porabi hrane, ki pomeni debelost in zdravstvene težave ter veliko odpadkov. Prehranski problem je povezan tudi z globalnim segrevanjem, in sicer iz dveh vidikov: veliko hrane se pre-

dela v biogoriva, presežna pridelava hrane pa pomeni veliko izpustov toplogrednih plinov.

Rešitve

Naučiti se moramo zmernosti, zavreči čim manj hrane, vsaj malo spremeniti prehranske vzorce (manj predelane hrane) in se naučiti pravične delitve hrane. Malo starejši se še spominjate, kako so nas učili: »Če kruhek pade ti na tla, poberi in poljubi ga!«

Valentina Žefran, vodja prehrane

KULTURNI DAN

V torek, 9. 2. 2010, dan po kulturnem prazniku, ki ga je »zakrivil« France Prešeren, smo imeli učenci predmetne stopnje kulturni dan. Lahko smo se vpisali na različne delavnice, kjer ni manjkalo kulturnega duha – od pustnih mask, spoznavanja šeg in navad, plesnih korakov do okusnih dobrot. Dan je bil zelo pester in zanimiv!

Delavnica: JURJEVANJE V BELI KRAJINI

Mentorici: Majda Križe in Majda Čengija

Učenci so spoznavali pomen Zelenega Jurija – kdaj, kako in zakaj se praznuje ter kaj predstavlja. Plesali so tudi belokranjski ples Lepa Anka, ki je poleg pesmi Zeleni Jurij zelo značilen za ta čas.

Delavnica: TRGATEV IN MARTINOVANJE

Mentorja: Anton Bučar in Darko Cujnik

Učenci so se pogovarjali o opraviilih in vinih ter o martinovanju nasploh. Spoznavali so tudi običaje povezane z vinom in dela v vinogradu.

Delavnica: KURENTOVANJE – SLOVENSKI PUSTNI OBIČAJI

Mentorici: Vera Kukovič in Helena Šterk

Udeleženci te delavnice so spoznali zgodovino kurentov – kako so oblečeni, kje in kdo jih je ustvaril ... Predstavili so tudi festival kurentovanja ter te značilne pustne maske tudi narisali.

Delavnica: ŠELMARIJA V KO-STANJEVICI

Mentorici: Vojka Cvitko Mace-doni in Marjeta Ferkolj Smolič

Učenci so spoznali tradicijo Šelmarije. Obiskal jih je tudi gospod Matjaž Krhin, predsednik Šelmarije, ki jim je opisal potek pustovanja. Če še ne veste, je Šelmarija zmes starega in novega. Vse mora biti našemljeno, boter pa je oče šelme – oče navihanec. Ta je vedno v cilindru, belih hlačah, z velikim nosom in v roki drži dolgo palico.

Delavnica: FOTOGRAFIRANJE DEJAVNOSTI KULTURNEGA DNE IN OBJAVA NA ŠOLSKI SPLETNI STRANI

Mentorici: Mojca Kavčič in Alenka Spasovski

Najprej so se učenci razporedili v pare, nato pa so odšli od delavnice do delavnice ter poskušali ujeti zanimive fotografske utrinke. Mi mislimo, da jim je to tudi uspelo. Sledilo je delo v računalniški učilnici, kjer so s programom PowerPoint naredili kratke predstavitve delavnic za šolsko spletno stran.

Delavnica: VASOVANJE IN ŽENITOVANJSKI OBIČAJI + NOVINARSKA DELAVNICA

Mentorica: Tina Gačnik

Učenke so spoznavale vaške in poročne običaje ter primerjale poroko nekoč in danes. Na koncu pa se hitro prelevile v novinarke in zabeležile celotno dogajanje in utrip tega dne.

Delavnica: PUSTNI PLESI, PESMI IN OBIČAJI

Mentorici: Sonja Čibej in Lea Burger

Tu so učenci izvedeli nekaj o

pustu, štajerskih pustnih plesih z maskami in pesmih. Najbolj znani plesi so pobreška polka, šotiš in špic polka. Na koncu so naredili svoje lastne maske iz papirnatih vrečk in z njimi tudi zaplesali ob živi glasbi (spremljava s harmoniko in violinama).

Delavnica: KRESOVANJE IN 12 VOLČJIH NOČI

Mentorica: Lavra Fabjan

Učenci 7. razreda so spoznavali kresovanje, ki izhaja iz poganskih korenin. Skupaj so spoznali tudi dneva volčja noč in kresovanje, katera zaznamujeta najkrajši in najdaljši dan v letu. Nato so izdelovali kostume, s katerimi so se na pustni torek udeležili pustnega rajanja.

Delavnica: OD SETVE DO ŽETVE, OD ROJSTVA DO SMRTI

Mentorja: Tomaž Koncilija in Slavko Seničar

Učenci, ki so se udeležili te delavnice, so se naučili nekaj o starih ljudskih običajih in vražah. Spoznali so tudi, da so bili ljudje v starih časih precej vraževerni, zato so si izmišljevali razne zgodbe, ki so na domišljjski način opisovale neprepoznavne pojave. Učencem so bile najbolj všeč zgodbe, ki sta jim jih pripovedovala mentorja.

Delavnica: PTICE IN FACE

Mentorja: Branko Šuster in Dušan Plut

V tej skupini so izdelovali človeške, živalske ali domišljjske podobe, ki so jih najprej narisali na kos lesa, kasneje pa obrise s pilo in kladivom izrezljali. Delo je bilo učencem zelo všeč, čeprav je bilo naporno. Izdelki so bili razstavljeni tudi na stenah šole.

**Delavnica: SLIVNIŠKE COPR-
NICE OSVAJAJO NOVO MESTO**

Mentorici: Ada Stegnar in Vesna Rakuša

Učenci so se najprej pogovarjali o coprnica v Slivnici, kasneje pa so se oblekli v prava coprniška oblačila in sestavili kratko gledališko igro.

**Delavnica: PUST KRIVIH UST –
SLOVENSKE PUSTNE JEDI**

Mentorici: Fani Dragan in Valentina Žefran

Delavnica je potekala v učilnici za gospodinjstvo, od koder je kmalu začelo dišati po pustnih dobrotah! Učenci so spekli različne zavitke, seveda pa niso manjkali niti flancati. Da pa niso bili edini, ki so se

sladkali, so pripravili tudi degustacijo v avli.

**Delavnica: POSLIKAVE
OBRAZA**

Mentorici: Gea Gerstenhofer in Irena Može

Na tej delavnici so se učenci naučili, kako na obraz narisati fantazijsko masko in čisto pravo rano. Nato so na list narisali svojo masko, ki so jo upodobili tudi na obrazu.

**Delavnica: PUST V CERKNICI,
NA BLOKAH IN V LOŠKI DO-
LINI**

Mentorici: Zlata Dobovšek in Vanja Mokotar

V tej skupini so se učenci najprej pogovarjali o pustovanju, potem pa po različnih naslovih izdelali plakate. Njihovo delo so lahko spoznali tudi ostali učenci, saj so plakati krasili šolsko avlo.

**Delavnica: CERKLJANSKI
LAUFARJI**

Mentorici: Katarina Šarlah in Jana Pečavar

Učenci so spoznali cerkljanske običaje ter izdelovali maske oziroma larfe iz cerkljanske laufarije.

DAN GIBANJA IN DRUŽENJA VSEH GENERACIJ

Sobota, 15. 5. 2010, ki je bila predvidena za naš dan gibanja in druženja vseh generacij, naj bi bil najbolj turoben in deževen dan v letošnjem letu. In res je bilo tako! Zato smo se grmčani odločili, da je veliko bolje, da ta dan izvedemo teden dni kasneje. Tako smo se v soboto, 22. 5., ob 9. 30 zbrali na lokacijah za pohode. Te so bile različne, saj se je vsaka triada podala po različnih poteh. Prva triada se je odpravila na pohod v Portovald, kjer so vadili z različnim drobnim orodjem; druga triada je spoznavala sedem novomeških gričev; tretja triada pa je na pohodu čez Marof spoznavala arheološko preteklost Novega mesta (peči, gomile, naselja, gozdarstvo, lokostrelstvo, ribolov, potapljaštvo, zeliščarstvo, boj z ročkami), ki so jo predstavljali učenci na posameznih stojnicah.

Sledil je zaključek na stadionu, kjer je po prihodu pohodnikov potekal kulturni program. Predstavili so se nam Mažoretni klub Takt iz Novega mesta, Plesni studio Novo meso ter učenke OŠ Drska.

S prireditvijo v obliki športnega dne smo želeli vzpodbuditi medgeneracijsko sodelovanje ter skrb za zdravje in okolje. Bilo je lepo in komaj čakamo, da se vidimo zopet drugo leto!

Tara Pleško in koordinatrica Zdrave šole Zdenka Mahnič

GRMSKO SREČANJE

19. aprila je bil v polni avli šole kulturni dogodek, 22. Grmsko srečanje. Svoje poglede na življenje in na umetnost nam je na zanimiv način predstavila bivša učenka naše šole, dr. Barbara Jaki, umetnostna zgodovinarica in direktorica Narodne galerije v Ljubljani. Prvi javni nastop je bil zelo uspešen za učiteljski pevski zbor OŠ Grm, ki ga vodi prof. Sonja Čibej. Za prijetno razpoloženje v družabnem delu večera, ki je namenjen vsem obiskovalcem prireditve, so igrali člani tamburaške skupine Kres, pod vodstvom naše učiteljice Branke Moškon. Bil je en lep večer.

DR. BARBARA JAKI:
»NIKOLI NISEM MARALA TELOVADBE!«

Kakšne spomine imate na OŠ Grm?

Na grmsko šolo imam zelo lepe spomine v vseh pogledih. Imela sem prijetne učitelje, prijetne sošolce pa tudi šola je bila popolnoma nova. OŠ Grm sem začela obiskovati v 2. razredu, 1. razred sem namreč obiskovala na OŠ Katje Rupena in čisto vsi smo bili strašno ponosni, da imamo tako lep in novo šolo.

Kdo je bil vaš najljubši učitelj oz. učiteljica?

Na to vprašanje bi težko odgovorila. Zdaj je to že tako oddaljeno, da težko rečem. Zelo rada sem imela svojo razredničarko Zlato Dobovšek, s katero imam stike še danes. Drugače pa bi težko koga izpostavila, ker sem vsem učiteljem zelo hvaležna za vse, kar so me naučili.

Kateri predmet ste imeli najraje?

Najraje sem imela zgodovino in slovenščino, telovadbe pa nisem marala.

Ste že kot osnovnošolka vedeli, kaj boste počeli v življenju?

Da. Jaz sem si že precej zgodaj natančno predstavljala, kaj bi želela početi v življenju, zato so bile odločitve o tem enostavne.

Kakšno se vam je zdelo današnje Grmsko srečanje?

Zelo prijetno. Bila sem presenečena, vseč mi je bil pevski zbor, pa tudi nekaj svojih učiteljev sem srečala po dolgem času.

Ali imate za konec kakšno sporočilo za učence OŠ Grm?

Ne vem, kaj bi rekla, da bi bilo pametno, pa se ne bi slišalo preveč neumno. To, da se morate učiti že ne bom rekla, čeprav drži. Pomembno je, da imate poleg šole še druge interese, da se ukvarjate tudi z drugimi stvarmi. Če je kakšen lep dan, pa pojdite raje na sprehod, kot da se ves dan učite.

Ivana Lora Kastelic

Ivana Kobilica: Poletje

MNENJA GOSTOV O GRMSKEM SREČANJU

Ga. Jelka Simič:

Jaz sem zelo uživala. Sicer sem vedela, da je učiteljski pevski zbor dober, da so tako dobri, si pa nisem mislila. Všeč so mi bili tudi tamburaši, ki so popestrili večer, in gostja – ga. Jaki, ki nas je popeljala v svet umetnosti.

Učitelj Anton Bučar:

Bilo je lepo!

Učiteljica Mojca Kavčič:

Gostja mi je bila zelo všeč, učiteljski pevski zbor s spremljavo me je navdušil pa tudi pogostitev je bila krasna.

Učiteljica Majda Mohar:

Grmsko srečanje mi je bilo zelo všeč, ker je bilo popestrjeno z glasbo. Zame še toliko bolj doživeto in osebno, ker sem nastopila s pevskim zborom.

Gdč. Jasna Simič:

Všeč sta mi bila oba dela Grmskega srečanja – tako uradni na prireditvi kot neuradni na pogostitvi. Tudi nastop pevskega zbora mi je bil zelo všeč, tako da komaj čakam njihov prvi samostojni koncert.

Ga. Stanka Bele – bivša učiteljica razrednega pouka na OŠ Grm:

Ne morem pozabiti umetnostne zgodovinarke dr. Barbare Jaki, tako preproste in prijetne govornice, ki je govorila o svojem delu in življenjskih izkušnjah. Njene besede – hvala mama – so mi segle do srca. Izjemna oseba! Petje šolskega učiteljskega zbora z instrumentalno spremljavo je srečanje obogatilo. Ves čas sem pela z njimi. Če bi bila še aktivna, bi se jim z veseljem pridružila.

Ivana Lora Kastelic

UČITELJSKI PEVSKI ZBOR

O ustanovitvi, začetkih in prvem nastopu učiteljskega pevskega zbora smo poročali že v prejšnji številki Najče. Tokrat, na Grmskem srečanju, pa je bil pred nami prvi nastop pred malo širšo publiko. Priprave so bile v polnem teku, datum nastopa se je nezadržno bližal. Polni pričakovanj, pozitivnih misli, pa tudi z malo treme, seveda, smo le dočakali ponedeljkovo popoldne. Po Poloninih uvodnih besedah in predstavitvi zbora, smo

v črno-rdeči kombinaciji oblačil odšli na oder. Napetost v nas je naraščala, a ko so je pred nas postavila naša zborovodkinja Sonja Čibej in ko smo odpeli prve tone, je izginila vsa trema. Petje je postalo pravi užitek in upamo, da je to čutila tudi naša publika.

Po venčku ljudskih in partizanskih pesmi na decembrskem nastopu, smo tokrat pripravili venček treh belokranjskih ljudskih pesmi: Pobeležo pole, Lepa Anka, Adlešičko kolo ter za konec zapeli črnsko duhovno pesem Oh, when the saints. Na odru pa nismo bili sami – naša sodelavca ter kolega Branka

Moškon in Tomaž Koncilija sta odlična instrumentalista, zato ni naključje, da je prišlo do tesnega sodelovanja z instrumentalno zasedbo. Na inštrumentih so nas tako spremljali:

- Branka Moškon – brač,
- Marica Filip – brač,
- Marjan Moškon – violina,
- Milan Popović – bugarija
- ter Tomaž Koncilija – kontrabas.

Poudarili bi to, da je naš pevski zbor najlepša in najprijetnejša oblika druženja in zabave, ki nas povezuje ter pogloblja naše

odnose. To je redkost in dragocenost, ki se je zavedamo, jo cenimo in jo želimo gojiti dalje.

Polona Čarf in Tina Gačnik

OBISK RADIA KRKA

Pri državljanski in domovinski vzgoji ter etiki smo učenci pri obravnavi medijev delali referate.

Teme so bile različne, jaz sem si zbrala referat z naslovom Radio.

Učiteljica je rekla, da bi bilo odlično, če bi imeli možnost radio tudi obiskati. Tako smo se 23. aprila odpravile Špela Cimermančič, učiteljica Andreja Rahne in jaz na Radio Krka.

Tam smo izvedele marsikaj zanimivega, ogledale smo si radijske prostore in postavljale različna vprašanja. Lahko pa smo napovedale tudi nekaj dogodkov, ki se bodo dogajali v sklopu naše šole.

Bilo je poučno in seveda zabavno.

Lina Drenik, 7. a

NOVI OBRAZI

V drugi polovici šolskega leta smo na hodnikih šole opazili dva nova obraza. Pozanimali smo se in izvedeli, da sta to Radojka Trifkovič, na kratko Radi, in Domen Kastelic. Saj veste, kaj pravijo: »Na mladih svet stoji!«

Kako bi se na kratko opisali?

Radi: Sem športnica, ker sem s športom povezana že od malih nog. To je tudi vplivalo na to, da sem se po končani Gimnaziji v Novem mestu vpisala na Fakulteto za šport v Ljubljani. Poleg športa, ki je vsakdanji del mojega življenja, imam ob sebi rada pozitivno naravnane ljudi, ki so polni energije, in prav zato me delo z otroki nadušuje in bogati.

Domen: »Pocukajte« me za pulover, gremo skupaj na izlet – ob reko, v gozd, na grič, hrib ali goro, uživali bomo, se spoznali in skupaj še kdaj kam šli ...

Kakšna je vaša funkcija na šoli?

Radi: Delam v podaljšanem bivanju, pomagam pa tudi pri izpeljavi raznih športnih aktivnosti.

Domen: Na šolo sem bil sprejet kot sodelavec pri varstvu okolja in ekoloških projektih Eko šole, kjer sodelujem z učiteljico Lili Vavžik. Poleg tega pa pomagam pri spremstvih na kulturnih, naravoslovnih

in športnih dnevih, sodelujem v podaljšanem bivanju, fotografiram dogodke v okviru šole, včasih dvignem kakšno omaro, razstavim in spet sestavim računalnik in še kaj bi se našlo.

Ali imate že od prej kakšne podobne delovne izkušnje?

Radi: Delovne izkušnje sem začela pridobivati takoj po začetku študija. Tako me je pot že v drugem letniku fakultete popeljala k delu z otroki – dve leti sem trenirala mlade nadebudneže v atletski šoli Brigitte Bukovec in tri leta delala v športni šoli Juhuhu. Poleg tega pa sem vsako leto prisotna pri raznih tečajih in šolah v naravi. Pozimi učim alpsko in nordijsko smučanje, poleti pa plavanje.

Domen: Rad imam delo z ljudmi, se pa prvič soočam s takšnimi množicami, kot je razred ali več razredov učencev, kar pa je zame velik izziv. Do sedaj sem delal predvsem z manjšimi skupinami udeležencev na turistično-športnem področju ter pri organizaciji dogodkov. Osveščenost za varovanje okolja pa se je pri meni pojavila

kar sama po sebi, saj sem od malih nog zahajal v naravo, ki mi je pokazala in dala vedeti, kako pomembna je za naše bivanje in obstoj.

Kako se počutite na novem delovnem mestu?

Radi: Počutim se odlično. Zelo sem zadovoljna tako s svojimi sodelavci kot tudi z učenci.

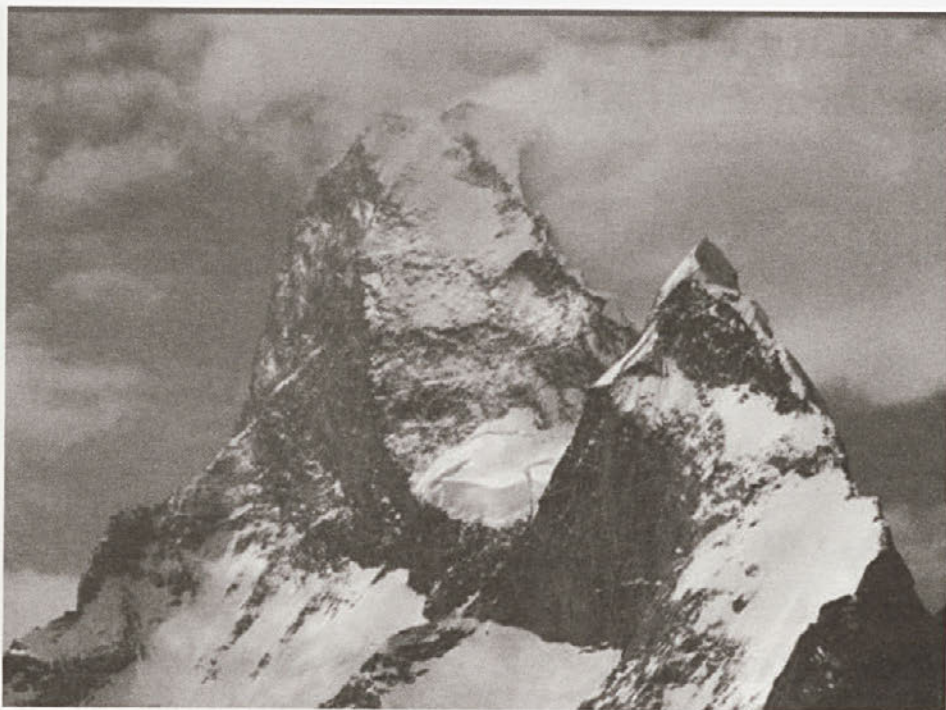
Domen: Če bi lahko, bi se včasih kar pomladil in pomanjšal za nekaj centimetrov ter z učenci tekal naokoli.

Ali imate kakšne hobije (katere)?

Radi: Zelo rada tečem, rolam, igram tenis in odbojko na mivki. Sicer pa sem tudi inštruktorica aerobike in v Športnem studiu Nina vodim aerobiko. Aerobika je tako tudi moj hobi.

Domen: Plezanje v skali, plezanje v ledu, plezanje v plezališčih in plezanje v visokih stenah Alp. Včasih se usedem tudi na kolo, tečem, grem na pohod na bližnji hrib, pozimi pa odsmučam kakšen turni smuk z gora. Na splošno imam rad višino.

Življenjsko vodilo/moto/nasvet za naše učence ...

Radi: CARPE DIEM (to pomeni »izkoristi dan«); kar lahko storiš danes, nikoli ne odlašaj na jutri in pa: semjte se, smejte se in še enkrat smejte se, ker življenje je lepo!

Domen: Naučite se odrasti s pomočjo vaših staršev, prijateljev in učiteljev, zato jih le poslušajte (pa četudi z enim ušesom); ko odrastete, pa počnite stvari, ki zanimajo VAS, pa čeprav ljudje teh stvari ne bodo vedno razumeli in podpirali v vsakem trenutku. Bodite vztrajni in srečni, saj boste le tako živeli polno življenje.

Prihodi in odhodi so sestavni del življenja. Trinajstega maja nas je zapustila in odšla v pokoj sodelavka, gospa Mira Željko. Od davnega leta 1974 je bila zaposlena v šolski kuhinji na različnih delovnih mestih. Svoje delo je opravljala vestno, strokovno, bila je prijazna do učencev in sodelavcev. Ko smo jo vprašali, kaj bi ob odhodu sporočila učencem, je malo pomislila in dejala, da vam želi vse dobro, poleg preglasnega vedenja v jedilnici pa jo je pogosto prizadel premalo spoštljiv odnos do hrane. Sodelavki Miri želimo na novi življenjski poti vse lepo.

Sodelavci

ZAKLJUČEK BRALNE ZNAČKE

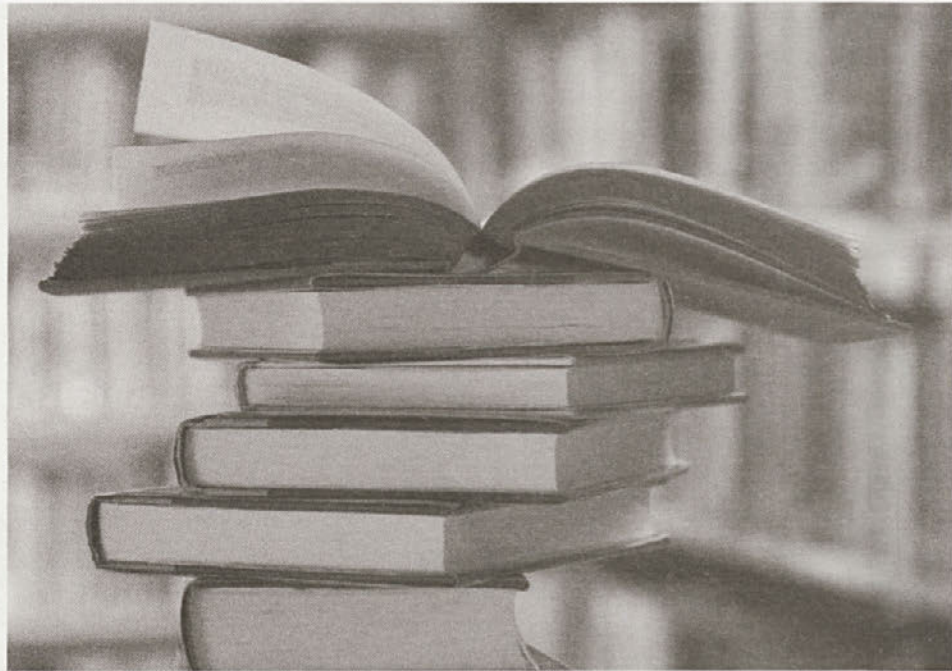

O PISATELJICI Z ZVONČKOM

Letos nas je ob zaključku bralne značke, 8. aprila 2010, obiskala Anja Štefan – pesnica, pisateljica, pravljíčarka, raziskovalka ljudskih pripovedi, mati štirih otrok in še bi lahko naštevali. Svoje prve pesmi je sestavila v drugem razredu osnovne šole in jih zapisovala v koledar, ki se je ohranil do danes. Iz njenih oči vejeta toplina in prijaznost, ki ju otroci takoj opazijo. Njene »mičkene« zgodbe pa so pritegnile tako najmlajše kot tiste malo starejše, »zahtevnejše« učence.

Ste med najbolj uglednimi pisateljicami otroške proze in poezije pri nas, magistra ljudskih pripovedi. Kaj vas je spodbudilo k temu? Morda to, da ste rojeni 2. aprila, na rojstni dan H. C. Andersena?

Ne, samo to ne bi moglo vplivati, saj je konec koncev precej ljudi, ki so rojeni 2. aprila, pa se ne ukvarjajo z mladinsko književnostjo. Mislim, da je to nekaj, kar je v človeku in ga žene k tistemu, kar rad počne. Jaz v času študija niti slutila nisem, da obstaja taka »služba«. Služba v narekovajih zato, ker je zelo težko

poimenovati, kaj vse moje delo je. Po eni strani pripovedujem, po drugi pa pišem in ustvarjam.

Ste organizatorica pripovedovalskega festivala Pravljičice danes v Cankarjevem domu. Nam lahko poveste kaj več o tem?

Ta festival v Cankarjevem domu poteka že 13 let. Ko sem ga začela organizirati, je tržni del prevzel Cankarjev dom, moja naloga pa je, da pripravljam in vodim program. V prvih letih sem to počela sama, sedaj pa mi pomagata moji sodelavki. Festival je namenjen predvsem otrokom, poudarek pa je na pripovedovanju in ne na dramski uprizoritvi pravljičic.

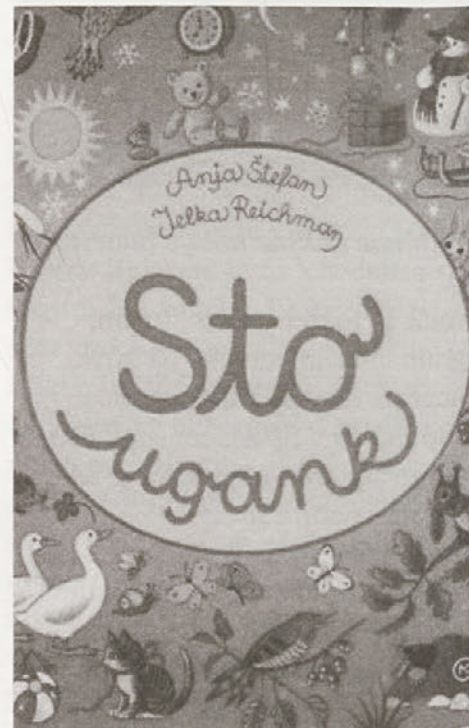
Vaše predstave so na naših učencih pustile velik vtis zaradi izvirnosti, zanimivega pripovedovanja ... še posebej iznajdljiv pa je bil vaš zaključek z zvončkom v prvi triadi. Otroci so vas zelo lepo sprejeli, tudi po končani prireditvi so ostali z vami.

Vesela sem, če se učence dotakne moje delo. Če toliko nastopaš kot jaz, že med samim dogodkom vidiš, ali je za nekoga zanimiv ali ne. Meni

je bilo z vami lepo.

Od kod črpate ideje za vaše umetnine?

Na to vprašanje ne morem natančno odgovoriti, gotovo pa ideje pridejo iz vsakdanjega življenja. Opažam pa, da marsikdo misli, da naredim samo »klik« in ideje so tu. Resni-

ca je, da moraš opazovati življenje in pustiti, da te stvari, ki so okoli tebe, nagovorijo. Hkrati si moraš dati tudi čas, da se usedeš in iz tega nekaj narediš, če ne, pogosto niti ne veš, da imaš ideje, ker živiš mimo njih. Včasih je dovolj, da razvijaš le tri besede, spotoma pa iz teh besed začne rasti pesmica, zgodba ali uganka.

Vaša dela izvrstno podpirajo ilustracije Ančke Gošnik Godec. Kako je prišlo do vajinega sodelovanja?

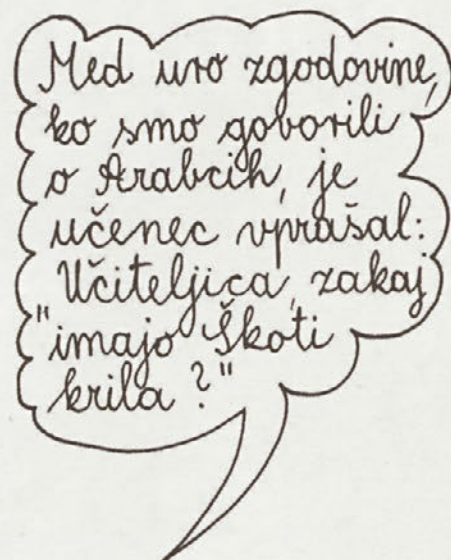
Tako, da sem jo kar poklicala (smeh). Seveda, najprej sem vprašala urednika, ki je bil takoj za, saj je Ančka zelo dobra, prekrasna

zgoditi tudi, ko pišeš prozo – zdi se ti, da te besedilo kar samo »vleče« noter. Pomembno je, da se izmed napisanega naučiš izločiti tisto, kar je slabo.

Nam lahko za konec poveste še kakšno anekdoto iz vašega življenja?

Spomnim se, da je bilo na prireditvi bralne značke na neki šoli. Po nastopu sem odšla na kosilo in tisti dan je bil za sladico sladoled. Ena punčka mi je podarila svoj sladoled in potem so mi vsi učenci hoteli podariti svojega ... (smeh).

Aleš Zupančič, 8. a

ilustratorka. Rekel mi je: »Pokliči jo, ker je mogoče zasedena.« Jaz sem jo poklicala, njen odgovor je bil, da so ji moje pesmice všeč in da bi jih z veseljem ilustrirala. Že na začetku pa me je opozorila, da ilustriranje ne bo prav hitro, a nihče izmed nas ni slutil, da bo to trajalo kar sedem let.

Kakšni so vaši napotki za mlade pisatelje in pesnike?

Pravijo, da je dobro brati knjige tako, da si pozoren na to, kako nekdo nekaj pove in kaj pove.

Jaz rada poslušam besede. Tako vidiš, katere se lepo »zložijo« skupaj in vidiš, kakšen ritem ustvarja tisto, kar prebereš. Včasih se to

TAM GORI ZA NAŠO VASJO OBISK IVANKE MESTNIK

Aprila nas je obiskala novomeška pisateljica Ivanka Mestnik. Napisala je novo knjigo Tam gori za našo vasjo. Knjiga govori o kulturni dediščini. S sabo je pripeljala ilustratorko te knjige Katjo Markovič. Katja je knjigo Ivanke Mestnik Kara ilustrirala že v 8. r. Pred kratkim smo si njene slike lahko ogledali tudi na dobrodelni kulturni prireditvi v Kulturnem centru Janeza Trdine. Knjige Ivanke Mestnik lahko med prostim časom beremo pri slovenščini, ali pa jih poiščemo v šolski knjižnici.

Ema Koncilija

POGUMNO PERO

RAP

Droge, alkohol in samouničevanje
To nam niči naše celice lobanje
Droge dobiš za velik dnar
In pol postanejo tvoj gospodar
Vsi odvisniki pravijo to:
Kako paše, ko si jo vbrizgam v
telo!

Droge, droge, droge
Reci ne in upri se
Droge, droge, droge
Reci ne in upri se

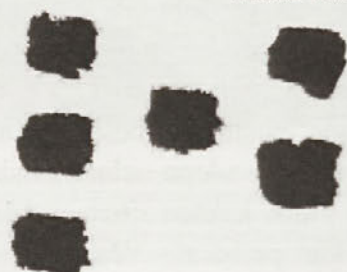
Ko piješ alkohol
Si ga želiš vse bolj in bolj
Reci ne alkoholu
In zapoj tole v D-molu

Alkohol, alkohol, alkohol
Reci ne in upri se
Alkohol, alkohol, alkohol
Reci ne in upri se

Ko vidiš enga tipa, ki ma lase čez
uči
K ma u rokah čik in se nč ne smeji
Tm v kotu on čepi sam
Brez useh ljudi
In u glavi si govori:
SAFR STARI!
Ta emo ma res dilemo, ki ne ve,
Da se življenje živi z vso vnemo
Žiletka ti prinese trpljenje
Kr ti na koži ostane brazgotina za
vse življenje

Emo, emo, emo
Reci ne in upri se
Emo, emo, emo
Reci ne in upri se

Nataša Pišek. 9. b

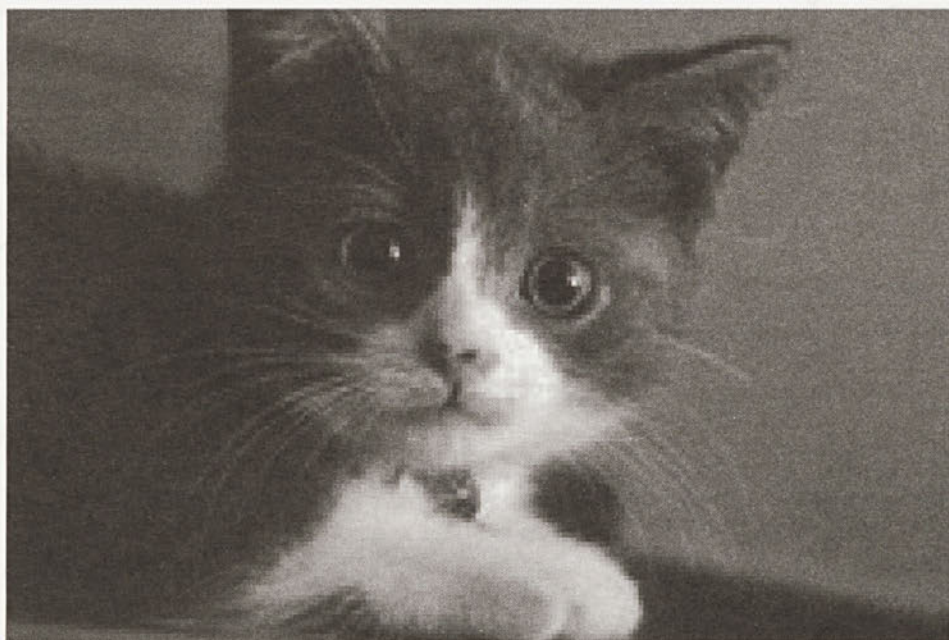

ČAROBNI PRSTAN

Nekega jutra sem se zbudila in ker mi je bilo dolgčas, sem se odločila preiskati hišo. Začela sem na podstrešju, vendar sem tam našla le stare igrače, obleke, posode ... Čez čas pa sem našla majhno skrinjico. Odprla sem jo in našla nakit. Nato sem zagledala še eno skrinjico, ki se je svetlikala. Hitro sem stekla do nje in jo poskušala odpreti. Skrinjica je imela skrivno šifro, na njej je pisalo: »Razglej se po prostoru, dobro

preišči podstrešje in našla boš, kar iščeš.«. Prostor sem pregledovala, premetavala škatle, nato pa na steni opazila opeko, ki ni bila zabetonirana v steni. Stekla sem do nje, jo previdno vzela v roke in v njej našla že razpadajoč listek, na katerem je bilo zapisano sedem števil: 3 5 7 9 12 101 1001 ter sporočilo: »Zelo lepo te pozdravljam, kdorkoli že si, pojdi do skrinjice in številke zavrti. Ne pozabi, v skrinjici se skriva nekaj bleščečega, zato poišči črna očala. Nadeni si jih in si zaželi ogromno želja zase in za druge, o tem odločaš ti.«. Vesela sem stekla do skrinjice in bila presenečena. Nadela sem si očala, zavrtela številke in jo odprla. Iz nje sem vzela prstan in si ga nadela. Takoj sem začela z naštevanjem želja: nesmrtnost, letenje, čaranje, veliko denarja, mir na svetu, pomoč ljudem brez denarja, vse slabe ljudi poslati v zapor ... in tako sem

naštevala vse do večera. Želje so se proti uresničevale. O tem nisem nikomur povedala, a vedela sem, da je bilo fantastično in bi bilo dobro preiskati celo hišo.

Tara Pleško, 6. b

NAŠ SVET

Vsi na tem svetu smo ena velka družina.

Začel se je s tem, da nekdo smisla nima, da postav na ta mali svet tolik ljudi, s tolik velikimi razlikami.

Mislil črni, rdeči, rumeni, beli, eni suhi, drugi bolj debeli.

Poznamo starejše, ki so se že poročili

in tamlade, ki so se šele rodili.

Oment ne pozabimo še generacije tasredne, tiste mal zalublene, norčave in poredne.

Eni so za basket, drugi so za ples, pa vendar, ko so v šoli, zdej jim gre zares.

Pa še tam so razlike: eni s cvetki, ni jim olike, drugi pa s spričevali, kr na Harvard bi jih dali. Povsod pač srečujemo obraze take in drugačne zabavne, igrive, umirjene, vesele, ponorele in mračne. Vendar pa so to stvari, k ločijo človeka od človeka, k pod kožo smo si enaki vsi, vsem pretaka tista rdeča se kri.

Tjaša Testen in Katja Legan 9. b

POGREŠAM TE, 2. DEL

(1. del je objavljen v Najči številka 1, 2 v rubriki Pogumno pero)

Ko sva se hotela objeti in poljubiti (čeprav si tega nočem priznati), so se iz neba ulile kaplje dežja. Takoj sva se na hitro poslovila ter si obljubila, da se še slišiva. Stečem v hišo. Še sreča, da ni nikogar doma. Odločim se, da pokličem Suzi in ji zaupam svoje probleme. To se mora končati!

"Hej, Suzi!"

"Hej, Maja. Pogrešam te."

"Tudi jaz te pogrešam. Imaš kaj časa? Sama sem doma, moji so šli k prijateljem v Koper. Lahko prosim prideš k meni?"

"Super, saj enkrat bova sami. Takoj pridem. Veš, nekaj sem ti pozabila povedati, mami je danes spekla najjine najljubše rogljičke, ti jih prinesem?"

"Ja, prosim! Jaz bom pa v tem času spekla kokice."

"OK, se vidiva."

Zjutraj me zbudi Radio 1. Počasi vs-tanem in si skuham čaj. Naporna in dolga noč je za menoj. Včeraj sva se s Suzi pogovarjali dolgo v noč. Vse sem ji povedala, razen nečesa ...

Filip me je včeraj klical malo preden je Suzi prišla k meni. Zmenila sva se, da se danes dobiva. Strah me je, ker ne vem, kaj se bo zgodilo.

Dobila sva se v parku. Bilo je že zelo

temno. Dolgo sva se pogovarjala. Bilo je že zelo pozno in morala sem domov. Ponudil se je, da me pospremi. Vstavila sva se pred mojo hišo. Objela sva se in poljubila. Bilo je zelo lepo.

Ta večer še dolgo nisem mogla zaspati, saj sem mislila samo nanj.

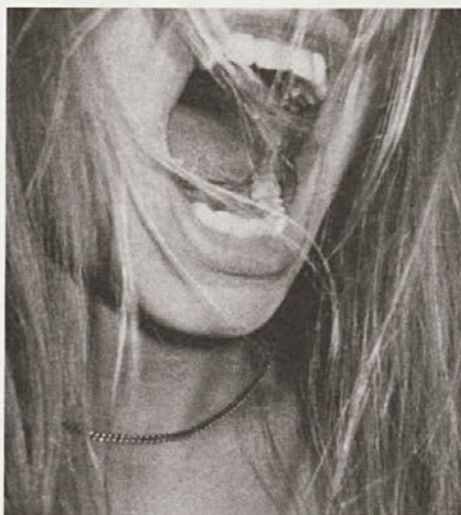
Naslednji dan sem se zgodaj zbudila, da bi se še malo učila, saj smo pisali angleščino. Po ponavljanju sem se odpravila na avtobus, ki me vsako jutro pripelje do šole. V šoli je sledil šok. Nekdo me je včeraj zvečer videl s Filipom. Vsi pogledi so bili uprti vame.

Ko sem šla iz stranišča, sem se pri vratih zaletela naravnost v Suzi.

"Maja! Drugim ne verjamem, da si se včeraj poljubljala s Filipom! Prosim, reci mi, da to ni res."

"Suzi, ... oprost, res je. Čustva so bila premočna."

"Kako si mi lahko naredila kaj

takega? Jaz ti tega ne bi nikoli naredila!"

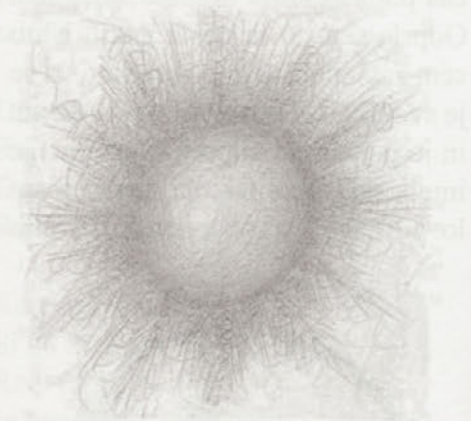
"Oprost,."

"Od danes naprej nisva več najboljši prijateljici. Poskrbela bom za tvojo največjo sramoto!"

S Suzi se nisva pogledali več dni. Kmalu so vsi pozabili. Tudi jaz sem pozabila Filipa. S Suzi sva spet najboljši prijateljici. Včeraj sem si prisegla, da nikoli ne bom niti

pogledala fanta, ki bo všeč Suzi, kaj šele, da bi se z njim poljubljala! Sedaj imam že en teden fanta Klemna. Suzi nisem povedala zanj, ker je izvedela sama ...

Ana Žibert, 9. c

PROTI SONCU

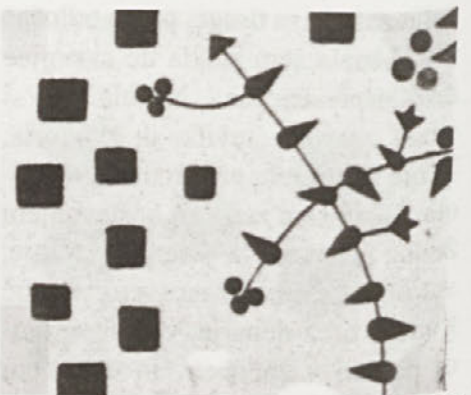
Hočm živet,
in nikol umret.

Hočm lebdet,
a se nikol zadet.

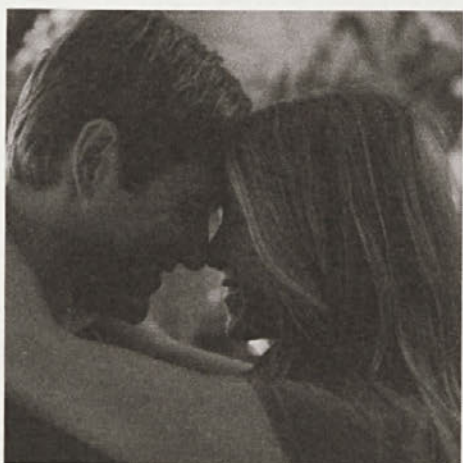
Hočm s tabo
to življenje preživet
in ga na novo zaživet!

ČUTIM TEBE IN TVOJO BLIŽINO

Kaj bi svet brez lepih dni
in ljubezni, ki jo čutiš samo ti?
Kaj bi svet brez skrbi,
ki jih zabava umiri?
Kaj bi svet brez ljudi,
ki jih ta pesem prav nič ne skrbi?

OBLIKOVALA: Anja Medle, 9. c

M a l i a N A J Č A

Pozdravljeni mali najčani!

Pred vami je zadnja številka Najče v tem šolskem letu, ki tokrat govori o REVŠČINI. Velikokrat sem spraševala učence različnih starostnih obdobij, kaj je zanje revščina. In če povzamem iz njihovih besed, lahko zapišem, da so mlajši učenci menili, da je revščina, kadar si nekdo ne more kupiti hrane in vode, malo starejši so dodali, da je zanje revščina to, če si nekdo ne more kupiti računalnika, telefona ali avta. Le neka deklica me je presenetila z dejstvom, da si zelo reven takrat, ko tvoja čustva otopijo, ko ti postane vseeno za sočloveka. Pravzaprav lahko o pravi revščini govorijo le tisti, ki jo poznajo in so ji že gledali v oči. Žal je takih ljudi veliko, čeprav tega ne povedo na glas. V nas samih je, da znamo opaziti in prisluhni ljudem, ki potrebujejo pomoč. Prav vsakdo lahko pomaga po svojih najboljših močeh, saj je neizmerno bogastvo že košček kruha, kos oblačila, prijazna beseda, stisk roke ... in prav tu na koncu ste na vrsti vi, učenci, ki lahko s svojo dobroto in skromnostjo to delo opravite najbolje. Naj bo življenje v sodobni revščini priložnost za večjo povezanost med nami, čas za solidarnost, za prijateljske vezi, za skupnost, kar je v času obilja že skoraj redkost. Med branjem prispevkov vam iz srca želim, da bi spoznali, da si srečen takrat, ko lahko nekemu nekaj daš.

Obilo užitkov pri branju vam želi,

koordinatorica Renata Blatnik

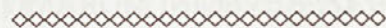
KAKO SO O TEM, KAJ JE REVŠČINA RAZMIŠLJALI OTROCI RAZREDNE STOPNJE

ALEN: Eni nimajo majice, hrane in so zato lačni.

KAJA: Otroci so ubogi. Zato se iz hrane ne sme norčevati in če se to zgodi, sem žalostna.

LEON: Otroci so revni, nimajo hrane in morajo večkrat jesti kar smeti.

POLONA: S teto sva stara oblačila nesli na Rdeči križ. Namenjena so tistim, ki nimajo ničesar.

MAJA: Kruha se ne sme metati v koš za smeti, ker ga drugi nimajo.

Učenci 1. a

LANA: REVŠČINAJE, ČE NIMAŠ HRANE, VODE IN OBLEK. TUDI PRI NAS ŽIVIJO REVNI OTROCI. ONI NIMAJO IGRAČ. POMAGAMO JIM LAHKO TAKO, DA JIM KAJ PODARIMO.

PETER: REVNI OTROCI NIMAJO HRANE, PIJAČE. REVNI OTROCI NIMAJO TOLIKO IGRAČ KOT MI. NIMAJO TELEVIZIJE, TELEFONOV, KOLES, SKIROJEV, RAČUNALNIKOV ...

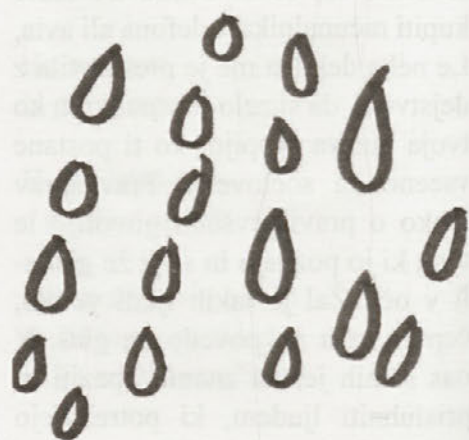

MOJA IGRAČA – TVOJA IGRAČA

MOJA SOBA POLNA JE IGRAČ:
PUNČKO V KOTU SEM IMELA,
MEDVEDEK SE CEL DAN
POTEPA,
V AFRIKO PO OTROKE TEKA.

KER JAZ SE SAMO Z ENO
IGRAČO IGRAM
IN IGRAČ PREVEČ IMAM,
SE ODLOČIL SEM,
DA DRUGIM OTROKOM JIH
DAM
IN NJIM POLEPŠAM DAN.

UČENCI 1. B RAZREDA

Katarina: Revščina je na Haitiju.

Metka: Revščina je tam, kjer jim je potres uničil domove.

Ela: Revščina je takrat, ko nimaš denarja in živiš zunaj, nimaš doma.

Anže: Revščina je to, če ni denarja, ni službe, ni hrane.

Tomo: Da si bolan in nimaš denarja, da bi ozdravel.

Jasna: Da nimaš denarja, da bi šel v šolo, se kaj naučil in lahko začel delati.

Učenci 2. c

TOMAŽ: REVŠČINI MORAMO POMAGATI IN DATI KAJ: KRUH ALI KAJ ZA PITI. LEPO JE POMAGATI. REVNI SO V AFRIKI, AMPAK NISO SAMO V AFRIKI, TUDI V DRUGIH DRŽAVAH. ŽELIM SI, DA NE BI BIL NIHČE REVEN.

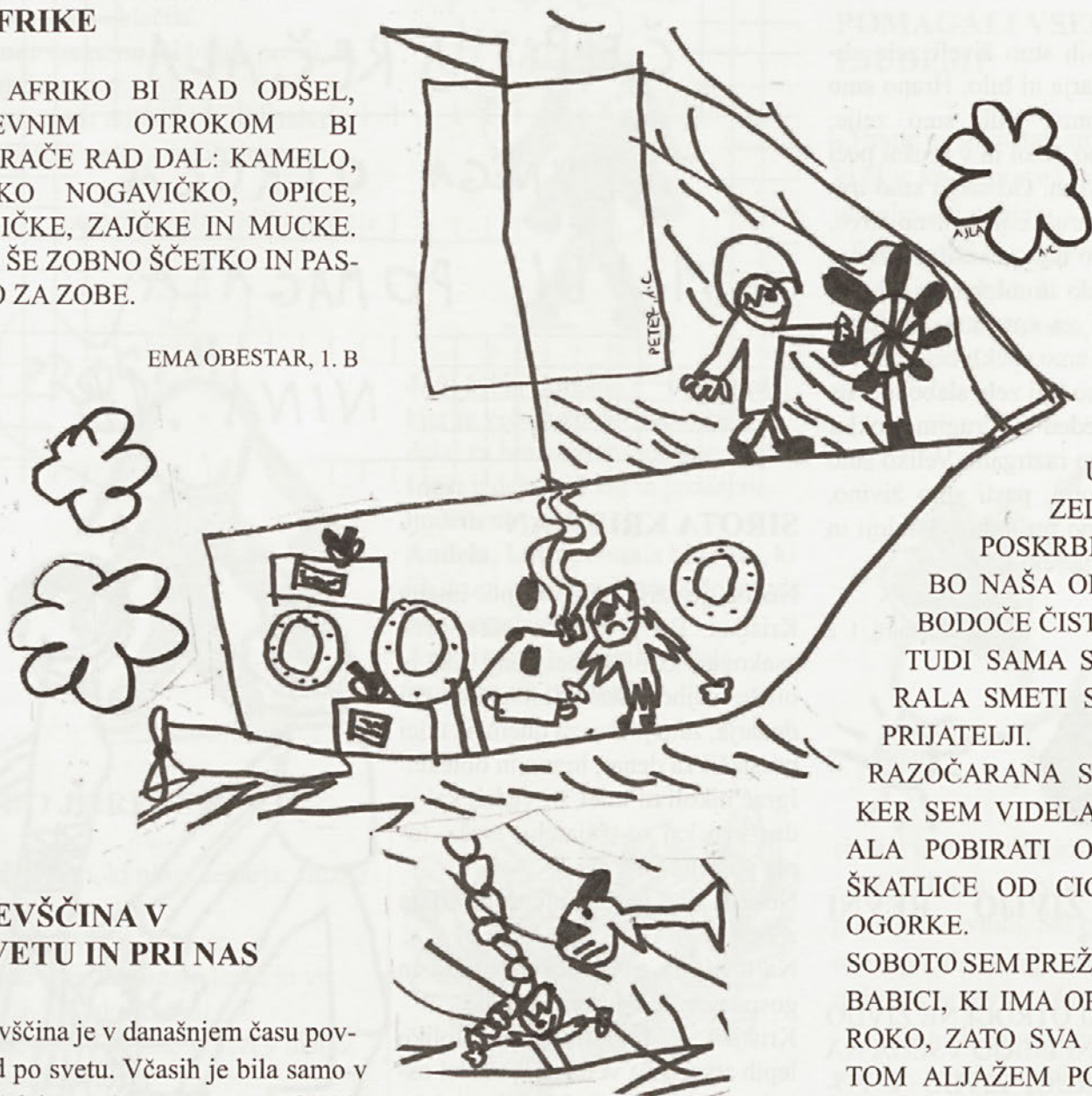
Učenci 1. c

POMOČ OTROKOM AFRIKE

V AFRIKO BI RAD ODŠEL, REVNIM OTROKOM BI IGRAČE RAD DAL: KAMELO, PIKO NOGAVIČKO, OPICE, PSIČKE, ZAJČKE IN MUCKE. IN ŠE ZOBNO ŠČETKO IN PAS-TO ZA ZOBE.

EMA OBESTAR, 1. B

REVŠČINA V SVETU IN PRI NAS

Revščina je v današnjem času povsod po svetu. Včasih je bila samo v deželah »tretjega sveta«. v Afriki je še vedno najbolj prisotna. Tam ljudje nimajo hrane, vode, zdravil in jih zato pestijo bolezni. V Sloveniji je tudi vse več revnih ljudi. Starši ostajajo brez služb, to pa pomeni, da le s težavo kupujejo hrano in plačujejo položnice. Otroci nimajo igračk po zadnji modji. Nekateri težko kupijo šolske potrebščine. Prihajamo celo tako daleč, da revni ljudje ne morejo niti k zdravniku, ker bo vse več zdravil treba plačati.

David Vrhovšek, 1. a
po pripovedi mamice

KAKO SEM PREŽIVELA SVOJ KONEC TEDNA

VSAKEGA KONCA TEDNA SE ZELO VESELIM, KER GA LAHKO PREŽIVIM S SVOJO DRUŽINO.

TUDI TA KONEC TEDNA JE BIL NEKAJ POSEBNEGA. PO KONCU POUKA SE JE MOJA DRUŽINA ZBRALA DOMA IN KASNEJE ODŠLA NA ČISTILNO AKCIJO OB REKI KRKI.

VSI STANOVALCI SMO SKUPAJ

UREDILI
ZELENICE IN
POSKRBELI, DA
BO NAŠA OKOLICA V
BODOČE ČISTA.

TUDI SAMA SEM POBIRALA SMETI S SVOJIMI PRIJATELJI. NAJBOLJ RAZOČARANA SEM BILA, KER SEM VIDELA IN MORALA POBIRATI ODVRŽENE ŠKATLICE OD CIGARET IN OGORKE.

SOBOTO SEM PREŽIVELA PRI BABICI, KI IMA OPERIRANO ROKO, ZATO SVA JI Z BRATOM ALJAŽEM POMAGALA PRI HIŠNIH OPRAVILIH. KOSILA SVA TRAVO IN POMETALA DVORIŠČE.

A NAJVEČJE VESELJE MI JE V NEDELJO ZJUTRAJ PRIPRAVILA MOJA MUCA LUNA, KI SE JE PRIKAZALA NA OKENSKI POLICI. NAHRANILA SEM JO. Z MENOJ SE NI MOGLA IGRATI KOT PONAVIDI, KER JE ODŠLA DO SVOJIH MLADIČEV, ZA KATERE SKRBI KOT PRAVA MAMA.

ANA SIROČIČ, 1. B

INTERVJU Z BABICO

V starih časih smo živeli zelo skromno. Denarja ni bilo. Hrano smo pridelali doma, jedli smo zelje, krompir, repo, fižol in v krušni peči pečen črni kruh. Od sadja smo imeli jabolka, hruške in kakšno slivo. To sadje smo tudi posušili za zimo. Pili smo vodo in mleko, če ga nismo porabili za smetano in skuto. Za praznike smo spekli celo potico. Oblečeni smo bili zelo slabo, čevlje smo nosili eden za drugim, dokler niso bili čisto raztrgani. Veliko smo delali na polju, pasli smo živino, pomagali smo pri delu v kuhinji in prali ročno na reki Krki.

Maja Košmrlj, 1. a

KAKO ŽIVIJO REVNI OTROCI?

DANES VSI OTROCI NE ŽIVIJO ENAKO. ENI IMAJO VSEGA NA VOLJO, DRUGI ŽIVIJO V POMANJKANJU.

VELIKOKRAT VIDIM NA TELEVIZIJI REVNE OTROKE IZ AFRIKE, KI NIMAJO HRANE, IGRAČ IN NE MOREJO V ŠOLO. TUDI V MOJI OKOLICI, V BELI KRAJINI, NEKATERI OTROCI TEŽKO ŽIVIJO. POSEBEJ TEŽKO ŽIVI PUNČKA ANJA, KI JE INVALID ZA VSE ŽIVLJENJE. MOJA DRUŽINA JI POMAGA Z OBLAČILI, IGRAČAMI IN DENARJEM.

TAKO UPAM, DA JI BO OTROŠTVO VSAJ NEKOLIKO LEPŠE, ČE ŽE NIMA ZDRAVJA.

ANA SIROČIČ, 1. B

ČE BI SREČALA
REVNEGA OTROKA,
MU BI POMAGALA.

NINA. 1.B

SIROTA KRISTJAN

Nekoč je živel deček po imenu Kristjan. Bil je brez staršev, brez vsakogar, ki bi skrbel zanj. Ker je bil še majhen, sam ni mogel služiti denarja, zato je dan za dnem na ulici prosjačil za denar, hrano in obleke. Igrač nikoli ni imel, ni vedel, kaj je družina, kaj so prijatelji, sreča, topla postelja ...

Nekega dne je tudi njemu posijalo sonce.

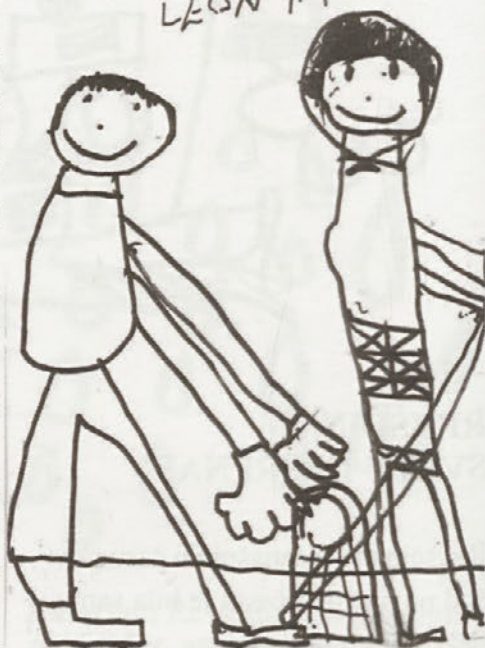
Na ulici sta ga prijazna gospod in gospa povabila k sebi domov.

Kristjan je naenkrat videl toliko lepih stvari. Za vedno si je želel ostati tam. In tako se je tudi zgodilo. Živeli so skupaj in tudi Kristjan je spoznal, kaj je družina, kaj so topla oblačila in kaj pomeni imeti poln želodeček.

Jan Predovič, 2. c

LEON 1.A

KAKO LAHKO JAZ POMAGAM?

Miša: poklonim denar ali kakšno stvar.

Maks: dal bi jim svojo malico.

Jasna: poklonim sladkarijo, ki sem jo dobila.

Maj, Tim: dam igrače, s katerimi se več ne igram.

Marin: poklonim že prebrano knjigo.

Ela: posvojila bi kakšnega revnega otroka, če bi bila mami za to.

Loti, Aljoša, Metka: poklonila bi premajhna oblačila.

Ana: vsakemu, ki bi me prosil, bi kaj dala.

Katarina: dovolila bi, da na vrtu poberejo sadje z naših dreves.

RAZMIŠLJANJA UČENCEV 2. c

KDO JE REVEN?

Miša: tisti, ki nima denarja, službe ali hrane.

Metka: Vesna je revna.

Loti: tisti, ki nimajo lepih in visokih hiš tako kot mi.

Ela: naša sošolka, ki živi v hiši iz kartona in lesa.

Lea: tisti, ki nima družine in prijateljev.

Maks: stari ljudje, ki nimajo denarja in morajo brskati po smeteh.

Katarina: tisti, ki živijo v kontejnerjih.

KAJ BI NAREDIL, ČE BI BIL REVEN?

Ana, Andraž, Žiga: prosil bi za denar, beračil bi.

Jasna, Miša: pokazala bi, kaj znam in bi mi za to plačali.

Marin: iskal bi službo.

Ela, Metka: delala bi, kar bi kdo rekel, zaslužila denar in si kupila hrano.

Jan: šel bi drugam, v večja mesta, kjer je več služb in dela in bi tam delal za hrano in stanovanje.

Ines: izdelala bi kaj in prodajala ljudem na cesti

Andela, Loti: pobirala bi stvari, ki jih drugi zavržejo in to še dobre, da bi jih prodajala drugim.

Ana: iz starih stvari bi delala igrače in jih prodajala.

KAKO BI UČENCI 2. A POMAGALI VSEM LJUDEM?

- Hrane ne bi metali stran. Hrano, ki bi je imela preveč, bi nesla ubogim. (Natalija)

- Prepovedal bi norčevati se iz drugih in drugačnih. Sodeloval bi pri Rdečem križu tako, da bi hrano

skuhal in delil ubogim. (Fran)

- Razglašal bi, da bi ljudje morali pomagati revnim. Šel bi na zvonik in zvpil, da morajo zbirati igrače in hrano za revne. (Anže)

- Ljudje ne bi smeli hrane, ki je ne marajo, vreči v smeti. Dati bi jo morali vsaj lačnim živalim. (Nejc)

- Za revne in uboge bi zgradil hiše, da bi imeli streho nad glavo. Denar bi zbral s prispevkom ljudi. (Karel)

- Borila bi se za to, da bi vsi ljudje imeli tople domove. Ponudila bi jim hrano, pijačo, predvsem pa prijateljstvo in ljubezen. (Tyshea)

- Če bi bil bogat, bi bogastvo delil z drugimi. Preprečil bi, da bi bogati jemali stvari revnim. Zaščitil bi jih tako, da bi jim zgradil varne domove. Podaril bi jim denar, da bi si lahko plačevali vodo in elektriko. (Luka)

UČENCI RADI POMAGAMO

Učenci 2. a imamo prijatelja iz revne družine. Je učenec 4. razreda in živi v Veliki Nedelji. Že dvakrat smo mu poslali pakete. V prvi pošiljki so bile igrače, drugič pa smo mu poslali oblačila. Skupaj z 2. b razredom smo zbirali igrače, ki jih nismo več potrebovali in oblačila, ki so nam bila premajhna, saj je naš prijatelj manjši od nas.

Zelo sem uživala, ko smo izdelovali škatle, v katerih smo vse zbrano poslali. Ko mu pošljemo pakete z igračami in oblačili, se počutim zelo dobro, saj vem, da jih bo zelo vesel.

Veselim se že, ko mu bomo poslali nov paket.

Neža Keglovič, 2. a

NUJNE ZAPOVEDI UČENCEV 2. A

Danes je dan norčij, nihče se naj ne uči! (Natalija)

Učitelji! Podrite vse učilnice. V avlo postavite tobogane! (Ekaterina)

Hočemo pet dni vikenda in dva dni pouka! (Tyshea)

Naj bo desetletje brez učiteljev. Izženite učitelje, pa bomo vsaj nekaj časa delali to, kar hočemo. (Karel)

Danes je učiteljica posebno poredna, kazni pa ne bo dobila. (Zala)

Od danes naprej hočemo za zajtrk čips. (Pia)

V šoli hočemo imeti natlačen razred igrač. (Neža)

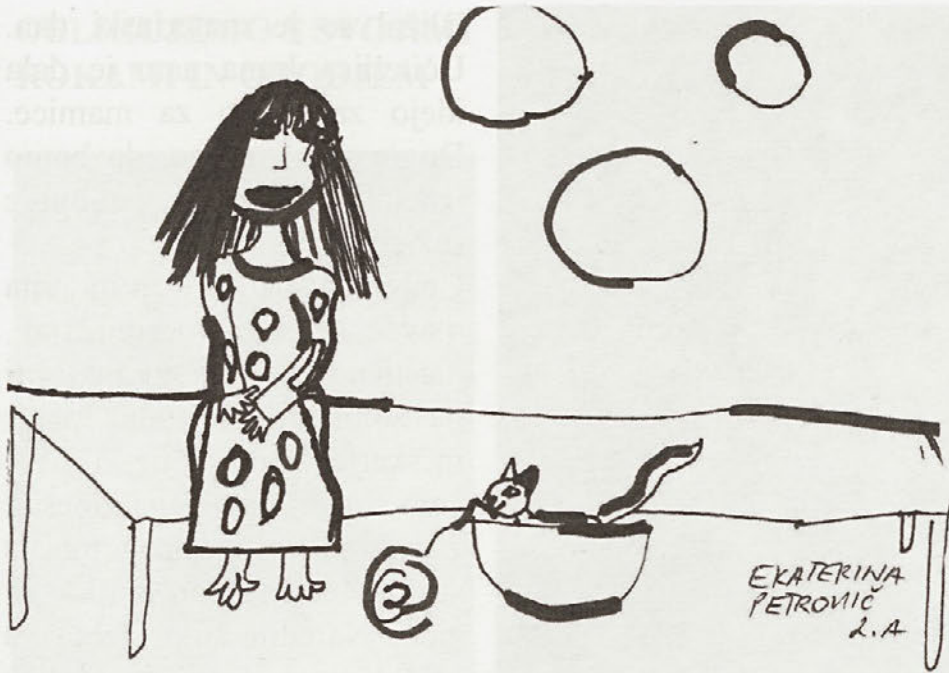

OPICA IZ BRISAČ

Z babico in dedkom sem bila z veliko ladjo Costa Serena na križarjenju po Sredozemlju. Naša sobarica me je naučila iz brisač narediti opico, rožo, metulje in slona. Ko sem se vrnila v šolo, sem svojim sošolcem pokazala, kako se naredi opico.

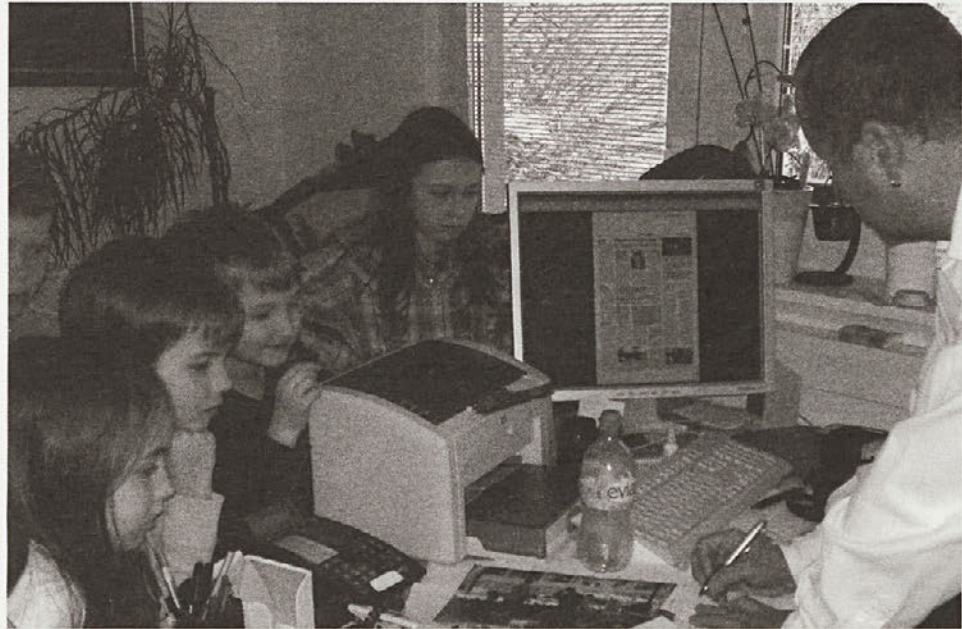
Za izdelavo opice potrebuješ eno malo in eno veliko brisačo. Iz velike brisače oblikuješ trup, iz male pa glavo. Poizkusite!

Veronika Avbar, 2. a

Ali veste, da tudi če veliko dobrega naredimo za okolje, še vedno nismo ekologi. Pravi ekologi tudi živijo tako, da se ne pretepajo in tako pripomorejo k lepšemu svetu. Tudi mi, učenci 2. a, smo del življenja na Zemlji in se trudimo, da se držimo dogovorov in pravil. Tudi tako pripomoremo k lepši naravi. Jaz zelo rad sodelujem pri vseh šolskih akcijah in vložim veliko truda. Za čisto okolje se bomo morali vsi še bolj potruditi.

Karel Cerovšek, 2. a

KJE SE ZBIRAJO NOVICE?

Učenci 2. a smo obiskali Dolenjski list, da smo videli, kako se izdela časopis. Svoje delo nam je predstavil Igor Vidmar. Povedal nam je, da je Dolenjski list star časopis, in sicer že 60 let. Pred dvema mesecema je imel rojstni dan. Takrat so naredili posebno številko in opisali stare in nove dogodke. V Dolenjskem listu piše, kaj se zgodi na Dolenjskem. Pišejo tudi o tem, kako se kaj izdela, o športu, politiki in vremenu. Spoznali smo tudi, kako nastane rubrika, ki ima naslov Mladi dopisnik. Tukaj lahko objavljamo tudi otroci. Prispevke pišejo otroci iz šol na Dolenjskem.

Zelo smo se razveselili, ko smo zagledali fotografijo in prispevek o našem obisku na spletni strani Dolenjskega lista.

Ta obisk bom ohranil v lepem spominu.

Fran Biličič, 2. a

Bližal se je materinski dan. Učiteljica Irena nam je dala idejo za darilo za mamice. Dogovorili smo se, da bomo izdelali izjemno zanimive rožice.

Učiteljica nam je pripravila mavec, kleščice, merilni trak, plastične kozarčke in žico. Mi pa smo prinesli kolaž papir in škarje. V plastične kozarce smo stresli mavec, ga zmešali z vodo in pustili, da se mavec strdi. Medtem smo oblikovali žico. Naredili smo stebela za cvet in lista ter jih vtaknili v mavec. Ko se je mavec strdil, smo odstranili lonček in ga pobarvali na najrazličnejše načine. Naslednji dan smo iz kolaž papirja izrezovali cvetove in liste ter jih zatakneli v žico. Večina nas je oblikovala tulipane. S svojimi prelepimi rožicami smo se fotografirali, v četrtek pa smo jih podarili našim mamicam.

Moja mamica je bila zelo vesela, saj je najvrednejše darilo izdelek, narejen z lastnimi rokami.

Ekaterina Petrovič, 2. a

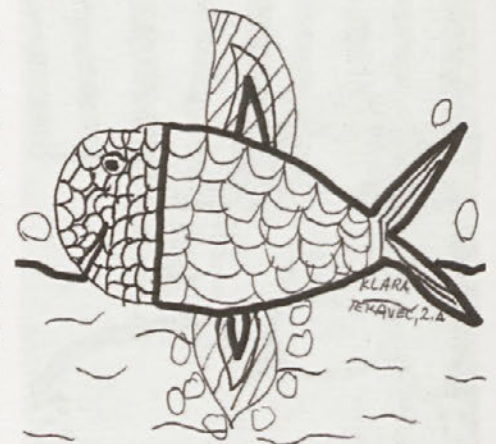
BILI SMO TAM, KJER SO KNJIGE DOMA

Učenci 2. a smo ob kulturnem prazniku obiskali knjižnico Mirana Jarca. Tam nas je prijazna gospa sprejela in nam pokazala knjižnico. Po ogledu nam je povedala nekaj o Francetu Prešernu in nam prebrala nekaj slikanic. Izvedela sem, da v knjižnici nimajo samo knjig, ampak tudi računalnike. Ko smo izvedeli že toliko novega, smo odšli v šolo.

V knjižnici mi je bilo zelo všeč, ker sem slišala veliko zanimivega in videla zelo prijetne prostore. Odločila sem se, da jo bom velikokrat obiskala.

Tudi vam priporočam obisk in ogled knjižnice Mirana Jarca!

Zala Kotar, 2. a

OBLIKUJEMO S SVOJIMI ROKAMI IN ORODJEM

UČENCI 2. A SMO DELALI ROŽICE IZ MAVCA IN ŽICE

Pri izdelovanju rožic smo uporabljali različna orodja in pripomočke. Pri delu smo bili ustvarjalni, saj smo s svojimi zanimivimi izdelki razveselili svoje mamice.

Učenci 2. a so povedali:

- Pri delu sem zelo rad uporabljal kleščice pri rezanju žice. (Tin)
- Najbolj zanimivo je bilo, ko smo mešali mavec. Opazil sem, da to sploh ni težko. Mavec je postal vedno toplejši in trdnejši. (Luka)
- Uživala sem pri barvanju lončka. Uporabila sem zelo živahne barve. (Pia)
- Prav posebej sem se potrudila, saj smo delali za mamice. Rada jo imam in sem jo z veseljem obdarila. (Maša)
- Spretna sem bila pri zvijanju žice. Lahko sem jo oblikovala po

svoje. Zelo sem se potrudila, da bi imela mami lep izdelek za spomin. (Ekaterina)

- Rad sem oblikoval žico. Presenečen sem bil, kako enostavno jo naviješ na svinčnik. Izdelek mi je bil zelo všeč, saj sem naredil zelo lep lonček. (Jure)

- Uživala sem, ko sem žico oblikovala v polžka. Rožico sem podarila mami za materinski dan. (Zala)

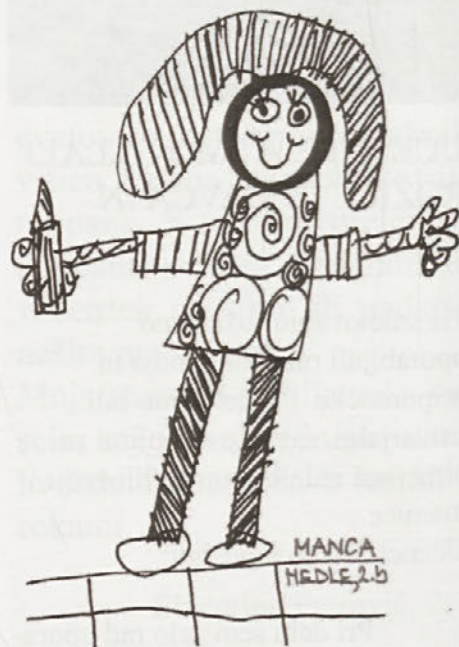

DAN ZEMLJE

Iz šole smo odšli z razredom in učiteljico v Planet Tuš. Najprej smo pojedli svojo malico, zatem pa smo si ogledali prireditev, na kateri smo nastopali tudi mi.

Pogledali smo si tudi, kako so drugi otroci naredili plastične izdelke za dan Zemlje. Odšli smo tudi v kino dvorano, si ogledali otroški film in jedli kokice. Tako smo se v 2. b razredu imeli na dan Zemlje.

Trim Ismaili, 2. b

ROJSTNI DAN

Rojstni dan imam rada zato, ker imam zabavo, na katero pridejo prijatelji in mi prinesejo čudovita darila. Vsako leto sem starejša in več vem. Mamica speče torto in dobim darilo še od babice in mamice. To je moj dan.

Lana Zajec, 2. b

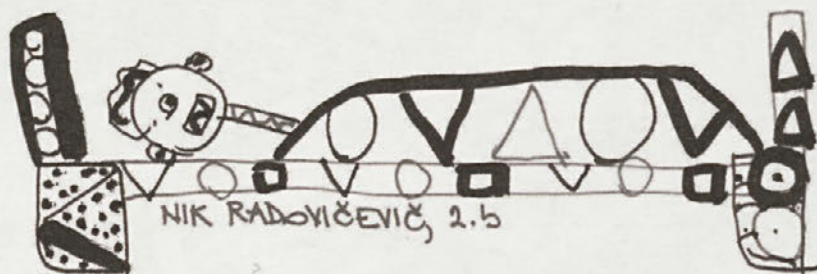

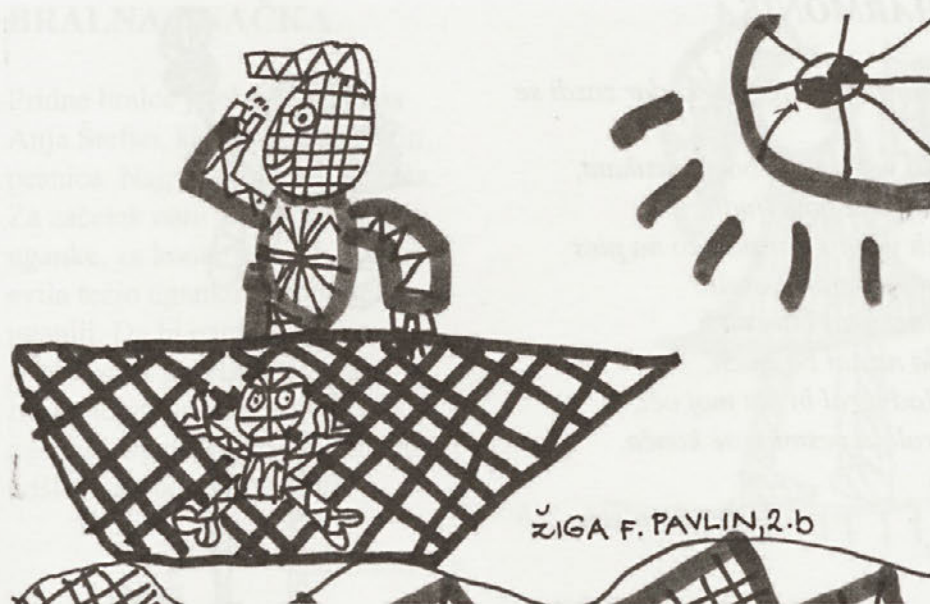
ZDRAVE HRANE NI NIKOLI PREVEČ

Sem Karel Cerovšek in obiskujem 2. a razred. V sredo smo z mojimi sošolci odšli v gospodinjsko učilnico. Najprej smo se pogovarjali o zdravi prehrani, kaj je zdravo in kaj ne. Potem je vsak dobil en kos črnega kruha in skutni namaz. V obliki kroga sem ga namazal na kruh. Potem smo iz bučk naredili tanke rezine in smo jih položili na skuto. Položili smo jih tako, da so nastala ušesa. Za usta smo uporabili korenček, ki smo ga prerezali na polovico. Iz bučke smo oblikovali nosek. Oči smo izdelali iz štirikotnih koščkov bučk. Nato so deklice dobile rukolo, s katero so naredile lase in jih okrasile s korenčkovo pentljo. Dečki pa smo za lase uporabili majhen košček rukole, saj fantje nimamo dolgih las. Nato smo tako pripravljene kruhke z veseljem pojedli.

Ko sem prišel domov, sem tudi atiju pripravil takšen sendvič. Z velikim veseljem ga je pojedel, dodal si je le še košček domače salame.

Karel Cerovšek, 2. a

KO NA VRATA POTRKA REVŠČINA

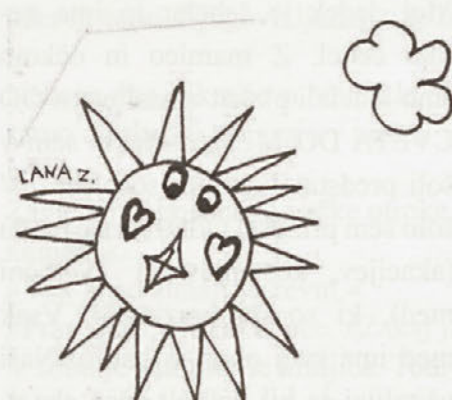
Nekega zimskega dne nam je učiteljica razložila, da bomo pomagali revnemu otroku z imenom Leon. Leonovi starši so se razšli. Mamica z malo denarja sama ne more poskrbeti za vse, kar otroci potrebujejo. Včasih imajo tudi malo hrane, kar se vidi na Leonu. V 2. b zbiramo igrače, obleke, čevlje in stripe za Leona in njegove bratce ter sestrice. Prvi paket je prinesel veliko veselja v njihovo družino. V zahvalo nam je poslal razglednico in družinsko drevo. Sedaj smo poslali še preostale pakete in ga ponovno osrečili.

Rok Rudman, 2. b

POSTAL SEM GASILEC

Letos sem postal gasilec pri PGD Prečna. Vsak petek imamo vaje. Na vajah se pripravljamo za gasilsko tekmovanje. Jaz sem napadalec številka ena. Bliža se tekmovanje, ki bo v novomeški vojašnici. Mladi gasilci pridno vadimo, da se bomo uvrstili čim boljše.

Nik Radovičević, 2. b

REVEŽ

Lakota in beda sta sopotnika reveža.

Revež po cesti tava, kruha prosi in toplino srca.

Toplino mu da, le človek z veliko srca.

Nina Mervič, 2. b

SREČANJE NOGOMETNIH ŠOL

V mesecu februarju smo imeli prvo srečanje nogometnih šol v telovadnici OŠ Vavta vas. Jaz sem tekmoval za ekipo Grm 1. Odigrali smo pet tekem. Tri tekme smo zmagali, dve pa zgubili. Skupaj smo dali pet golov. Na naslednjem srečanju nogometnih šol se bomo še bolj potrudili, da bomo zmagali vse tekme.

Nik Radovičević, 2. b

LOTI

HARMONIKA

Harmoniko igram, kadar zazdi se mi.

*Ko velik bom, bom muzikant,
zabaval bom ljudi,
jih vabil s harmoniko na ples
in se z njimi veselil.
Raztegnil bom meh,
da nastal bo smeh.
Rad igral bi kot moj oči,
tralala pesmica se konča.*

Žan Kuplenk, 2. b

DEGUSTACIJA MEDU

Moj dedek je čebelar in ima veliko čebel. Z mamico in očkom smo izdelali plakat z naslovom OD CVETA DO MEDA. Plakat sem v šoli predstavil svojim sošolcem. V šolo sem prinesel tudi tri vrste medu (akacijev, kostanjev in cvetlični med), ki so ga poizkusili. Vsak med ima svoj okus in barvo. Naši učiteljici je bil najbolj všeč akacijev med, sošolcem pa kar vsi. Jaz pa medu ne smem jesti, ker imam alergijo na čebelji pik. Zavedati se moramo, da so naše čebelice zelo koristne, ker oprašujejo sadje in nam dajejo odličen med.

Nik Radovičević, 2. b

RADA IMAM ...

*Mamico imam rada,
tako zelo, da ne bi mogla
niti jesti niti piti,
če je ne bi bilo ob meni.*

*Rada imam tudi sestrico Katjo,
brez katere se ni zabavno igrati.
Včasih tudi malo ponagaja,
a jo imam vseeno rada.*

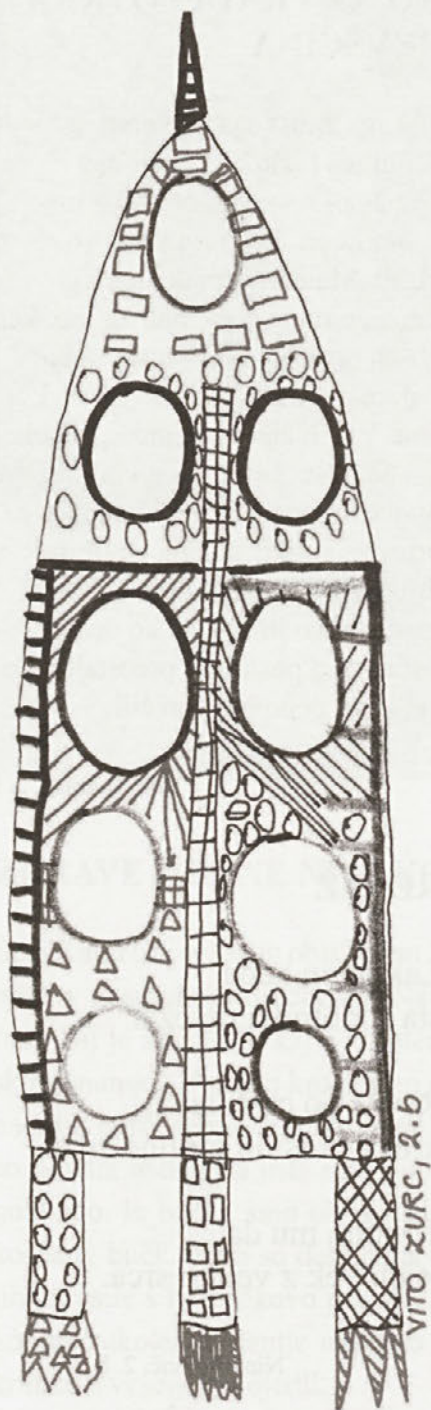
*Ne bi rada izgubila
nobene od njiju,
saj le obe pomenita mi vse.*

Anja Šiško, 2. b

KAKO POMAGAM BABICI

To je moja babica, ime ji je Nataša. Zelo rada kuha biološko pridelano zelenjavo in sadje. Jaz ji pri tem z veseljem pomagam: olupim krompir, narežem korenček in kolerabo ter nasekljam čebulo in česen. Babica doda ječmenček in jed je skuhana. Jo poznaš?

Matevž Plisson, 2. b

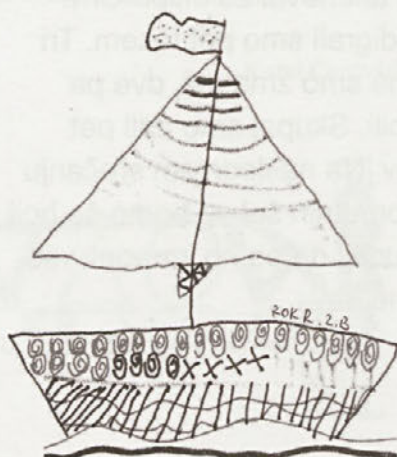
OČIŠČEVALNA AKCIJA

V soboto, 17. 4. 2010, smo se odpravili na čistilno akcijo na grmski grad.

Tam smo dobili navodila in rokavice. Na grmskem gradu smo našli veliko oblačil in stekla.

Očiščevalna akcija mi je bila všeč.

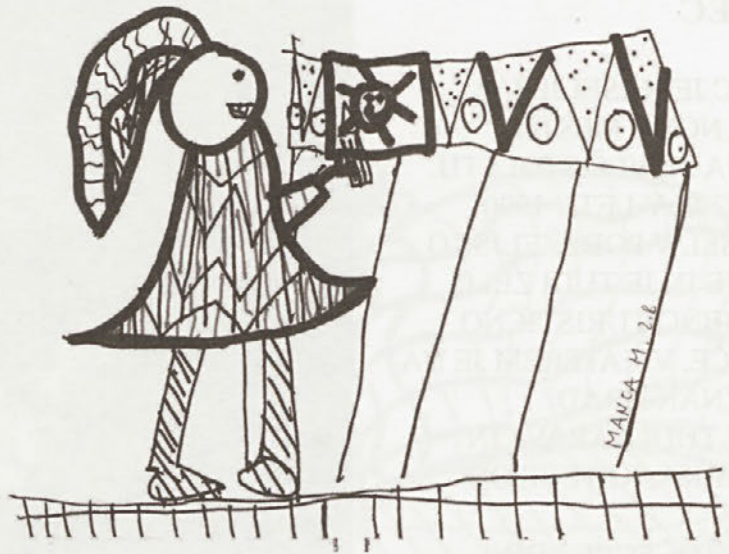
Lan Pečnik, 2. b

BRALNA ZNAČKA

Pridne bralce je obiskala gospa Anja Štefan, ki je pravljíčarka in pesnica. Najprej se je predstavila. Za začetek nam je zastavila lažje uganke, za konec pa nam je postavila težjo uganke. Nismo je uganili. Da bi nam bilo lažje, nam je povedala pravljico o zmaju. Na koncu je še enkrat zastavila uganke. Uganili smo jo. Vsi smo odšli zadovoljni v razrede.

Petra Ribíć, 2. b

DOBRO JE POMAGATI

Nekoč je v majhni vasici živel star in bogat kralj. Imel je družino. Eno hčer in ženo. Njegovo ljudstvo je bilo zelo revno. Kralj pa se ni zmenil za to.

Nekega dne je kraljeva hči rekla očetu: »Poglej skozi okno.« Videl je samo otroke, ki se igrajo v pesku. »Dobro poglej,« mu je še enkrat rekla hčerka.

Zagledal je bosonoge vaške otroke v raztrganih oblačilih, ki so se igrali s kamenčki.

»Vsi, ki so zunaj, so revni.«

»Prav imaš,« je rekel oče. »Zakaj jim ne bi pomagali?«

V sobo je vstopila še kraljica. Tudi ona je želela pomagati otrokom.

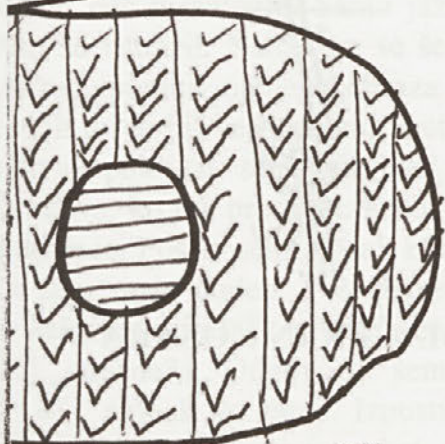
Kralj je pogledal skozi okno, nato kraljico in hčer, še enkrat skozi okno in rekel: »Pomagali bomo!«

Tako so šli od hiše do hiše. Vsem so dali pravičen denar.

Zvečer se je kralj spomnil govora svoje matere: »Če boš pomagal, bolje ti bo.«

In to se mu je res zgodilo.

Loti Gorjanec, 2. c

URBAN MALAVAŠIČ, 2. b

KAKO ŽIVIJO REVNI

Revni živijo v polomljenih hišah. Nekaj jih živi tudi na prostem, kar je še bolj hudo. Zelo veliko ljudi je, ki trpijo, ker nimajo hrane in vode. Nimajo tako veliko igračk kot mi. Zelo radi bi, da bi jim pomagali.

Metka in Katarina Vrbinc, 2. c

SPOMIN NA MOJO BABI

MOJA BABI JE SPOMLADI ZELO RADA SADILA ROŽE. JAZ SEM JI ZELO RAD POMAGAL. ZAMENJALI SO SE LETNI ČASI IN SPET JE PRIŠLA POMLAD. BABI JE UMRLA. VSI SMO JOKALI ZA NJO. VSAKIČ, KO PRIDE POMLAD, OPAZUJEM ROŽE IN SE SPOMINJAM TRENUTKOV Z MOJO BABI.

MARIN GAZVODA DE REGGI, 2. C

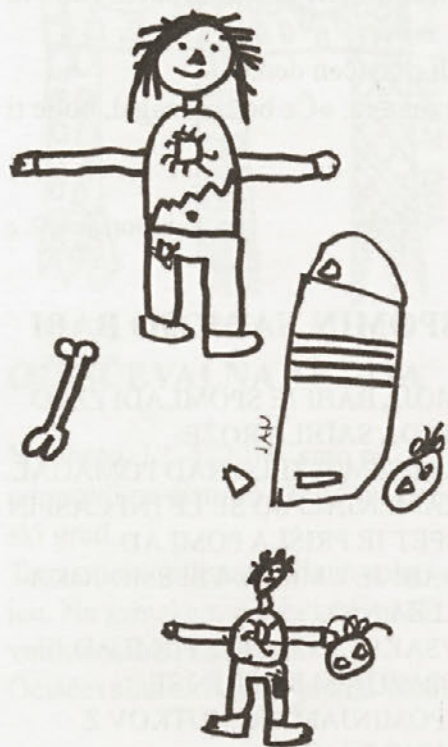
OTOČEC

OTOČEC JE NASELJE V OBČINI NOVO MESTO. OBSTAJA ŽE VEČ STOLETIJ. OTOČEC JE V LETU 1990 PRERASEL V PODEŽELJSKO NASELJE IN JE TUDI ZELO POMEMBNO TURISTIČNO SREDIŠČE, V KATEREM JE NAJBOLJ ZNAN GRAD. LEPA JE TUDI NARAVA IN REKA KRKA, KI TEČE OB NJEM.

GRAD OTOČEC JE EDINI GRAD NA OTOKU V SLOVENIJI.

V NJEM SO ŽIVELI BOGATI GROFI. ZA NJIH SO NA NJIVAH IN POLJIH DELALI REVNI KMETJE, KI NISO IMELI SVOJE ZEMLJE IN SO ČAKALI, DA SO JIM GROFI DALI ZA JESTI.

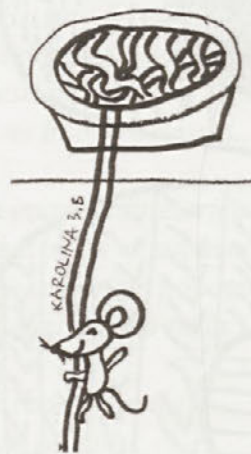
ANĐELA DELIMAR, 2. C

DOBRO DELO JE DOBRO

Živel je deček, ki je bil reven. Imel je starše, ki so mu umrli. Sam je bil in zelo žalosten. Nekega dne se je sprehajal in srečal fanta. Bil je zelo močan. Fant se je zasmel, ker je imel deček raztrgano srajco. Deček je začel jokati in je zbežal. Tekel je in tekkel po cesti in bil je zelo lačen. Ko je prišel do jase, je omedlel. Zmračilo se je. Deček je še dolgo ležal na mrzli travi. Ko se je zbudil in odprl oči, je bil v tuji hiši. Zavpil je: »Aaaaaa!« Nekaj časa je jokal, ko se je od joka utrudil, je zagledal tistega fanta, ki se mu je prej smejal. Fant mu je rekel: »Zelo mi je žal.« Deček ga je začudeno pogledal. Fant je odšel v kuhinjo in ko se je vrnil, je iz kuhinje prinesel jabolko ter ga dal dečku in rekel: »Izvoli, pojey to jabolko.« Deček je vprašal: »Ali želiš, da sem pri tebi?« »Seveda. Pomagal ti bom, da boš imel lepo življenje.«

Karolina Blagojević, 3. b

MAČEK IN KOŠARA

Maček je živel,

košaro je imel.

Vsak dan v njej

je spal, se umival, godrnjal.

Nekega pa dne blazina se zgubi

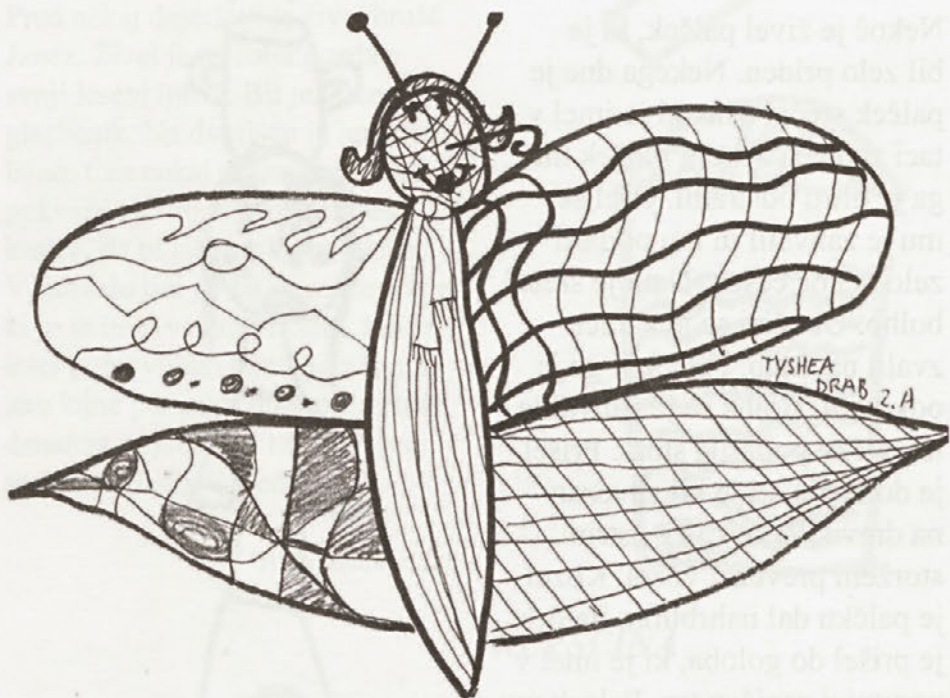
in muc se preseli.

Maja Pureber, 3. b

KAKO SEM REŠIL REČNO VILO

Nekoč, ko sem bil star 5 let, sem nekje slišal, da je podvodna pošast priplavala v reko in ugrabila rečno vilo. Ko sem za to zvedel jaz, sem si rekel: »To je pravljica, da majhni otroci ne bi hodili k reki in se utopili.« Naslednji dan sem šel k reki. Klical sem podvodno pošast, da bi videl, ali sploh obstaja. Voda se je umirila. Z vode je prišla pošast, ki je bila tako strašna, da tri leta nisem klical pošasti. Zdaj, ko sem star 8 let, sem poklical rečno vilo. Ni je bilo. Zdaj sem vzел najlepšo stvar, ki sem jo našel. To je bila roža. Poklical sem pošast in upal, da bo potem postala prijazna. Nič ni zaleгло. Samo jaz sem se ustrašil. Nato sem se še enkrat spomnil njenega obraza. Sploh mi ni bil več strašen. Spet sem jo poklical, saj sem vedel, da uživa, ko me prestraši. Prikazala se je. Pošast sem gledal, kot da sem malo čuden. Pošast me je žalostno vprašala. »Ali nisem več strašna?« Odgovoril sem ji: »Si, ampak ne zame. Izpusti vilo, drugače jo grem jaz iskat.« »Prav,« reče pošast in se zjoka na bregu, ker ni več strašna. Poklical sem vilo in prišla je iz vode. Rekla je: »Bila sem pod urokom, da ne morem plavati. Nekaj bom storila, kar želiš.« Odgovoril sem ji: »Da bi bila pošast spet prijazna.« Vila je rešena, pošast prijazna, jaz pa zdaj verjamem v vse. Tudi v zmaje in nezemljane.

Sebastjan Prus, 3. b

KAKO SEM REŠILA REČNO VILO

Nekega dne sem poslušala mamico, kako je pripovedovala o vili, ki jo straži ogromen velikana. Tega velikana pa lahko premagaš samo tako, da prideš do najstarejše vile. Ko sem to slišala, sem takoj naslednje jutro šla iskat najstarejšo vilo. Šla sem v gozd iskat kakšno žival, da bi jo vprašala, če ve kaj o najstarejši vili. Naposled sem le našla medveda in ga vprašala, če ve kaj o vili. Medved pa je rekel: »O, vse vem o njej. Ona je naša kraljica, vendar smo v varstvu velikana. Zato ti dam ta robček. Dobro ga shrani.« Zahvalila sem se mu in nadaljevala pot. Prišla sem do potoka in zaslišala lisico ter jo vprašala: »Ali kaj veš o vili? Ali mi lahko pomagaš?« »O, seveda. Zmeraj rada pomagam. Na verižico. Dobro jo shrani. Še jo boš rabila na poti.« In sem šla naprej. In tako sem prišla do velikanskega zmaja. Odprla sem robček. Notri je bil uspavalni prah. Pihnila sem ga v zmaja in zmaj je zaspal. Tako sem prišla do velikana. Vrgla sem verižico na velikana in ga zadušila. Zagledala sem najstarejšo vilo. Vila je rekla: »Za nagrado ti dam kužka, ki si ga že zelo dolgo želiš.« Tisti trenutek sem že bila doma v svoji postelji in v naročju držala kužka ter ga veselo božala.

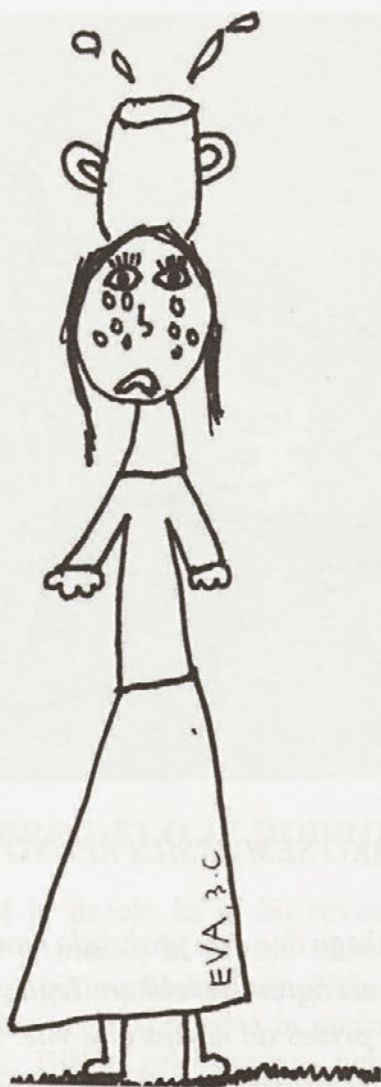
Karin Majcen, 3. b

PRIDNI PALČEK

Nekoč je živel palček, ki je bil zelo priden. Nekega dne je palček srečal osla, ki je imel v taci zapičen žebelj. Palček mu ga je hitro odstranil. Osel se mu je zahvalil in mu podaril zelo pekoč česen. Nato je srečal bolho. Ubožici se je kamen zvalil na nogo. Palček ji ga je odkotalil. Bolha se je zahvalila in palčku podarila storž. Prišel je do kozla, ki je bil zavezan na drevo. Palček je z ostrim storžem prevezal voz. Kozel je palčku dal nahrbtnik. Palček je prišel do goloba, ki je imel v perutnici zapičen trn. Palček mu je potegnil trn ven. Golob je s palčkom poletel. Palček je imel lep razgled. Prišel je hudobni zmaj. Palček je iz nahrbtnika vrgel česen zmaju v gobec in zmaj je umrl.

Martin Drenik, 3. b

REVNA DEKLICA

Nekoč je živela deklica Lara. Bila je revna. Nihče je ni želel. Odločila se je, da gre po svetu. Lara ni jedla niti pila. Lara ima veliko prijateljev. To so živali. Pujsi, psi in ostali. Nekega dne je Lara našla mater in očeta. Tako je Lara dobila družino.

INES MEDIC, 3. C

ZMAJ TOLOVAJ

Je bil enkrat en zmaj, ki so mu rekli Tolovaj.

Je ukradel eno pečico, da zažgal je leseno stezico.

Stezice več ni bilo, bilo je zelo hudo.

Prišla je policija in zmaja je

dobila,

ga spravila v zapor, a tam je bil predor.

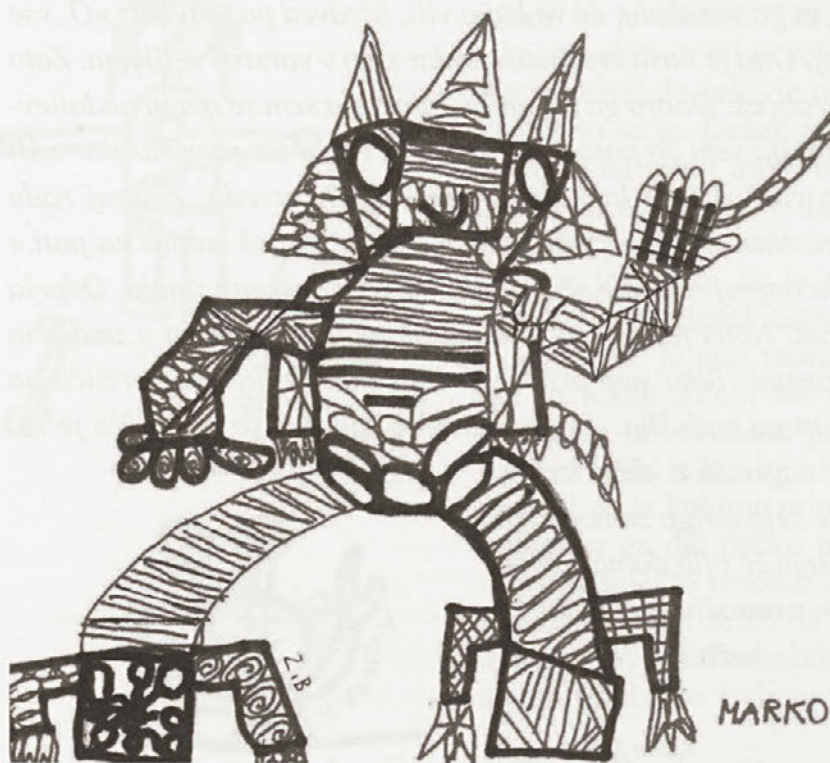
Zmaj je šel v predor, pobegnil en dva tri,

je zbežal tako daleč, da nihče ga videl ni.

Zmaj je prišel na otok, na katerem ni zapora,

tam bi ostal vsak, tudi jaz, ki me ne tlači mora.

Zmaj je tam živel tri leta in pol, dokler se ni hotel vrniti domov.

Sebastjan Prus, 3. b

ŠČIPALKA SREČE

Pred nekaj desetletji je živel hrošč Janez. Živel je na robu gozda v svoji leseni hišici. Bil je ulični glasbenik. Na dvorišču je igral na lajno. Čez nekaj dni se mu je lajna pokvarila. Otroci so mu prinesli klešče, da bi lahko popravil lajno. V zahvalo jim je dal ščipalko sreče, ki jo je imel vedno pri sebi. Ko je imel popravljeno lajno, je z igranjem lajne pomagal otrokom zbirati denar za igrišče. Od takrat naprej so bili vsi najbolj srečni.

Hana Androić, 3. b

PRIJAZEN GOSPOD

Živel je človek, ki je bil reven. Nekega dne je ležal na tleh in pobiral denar v škatlo, ki so mu jo dali ljudje. Ko se je že nabralo nekaj denarja, je prišel mimo nek gospod, brcnil v škatlo, da se je denar raztresel in padel v jašek. »Izgini!« je zavpil. Mimo je prišel drug gospod in se mu je smilil, ker je v jašek padla večina denarja. Gospod je, namesto da bi mu dal tri kovance, v škatlo vrgel denarnico polno denarja. Rekel mu je: »Tisti gospod je bil zloben.« Revni gospod ga je pogledal in s pogledom povedal, da mu bo vrnil uslugo. Naslednji mesec so gospoda, ki je dal svojo denarnico, oropali. Začel je pobirati denar. Mimo je prišel gospod, ki je bil včasih reven. Rekel je: »Vračam uslugo« in mu vrgel denarnico, ki mu jo je dal. Nihče izmed njiju ni bil nikoli več reven.

Sebastjan Prus, 3. b

REVŠČINA

*Revščino trpi veliko ljudi,
dobro, da med njimi nismo tudi
mi.
Pomagajmo tem ljudem, da med
njimi ne bomo vsi.
Denar, bogastvo, vse je preč,
še hrane in vode nimajo več.
Bogataši in vsi,
pomagajmo revščini.*

Nuša Gala Brezovar, 3. c

Revščina je prisotna v Afriki in tudi v naši državi. V Afriki primanjkuje hrane in vode. Da do- bijo hrano in vodo, jim pomaga UNICEF, ki jim gradi tudi šole. V Sloveniji revnim pomaga Rdeči križ. Deli hrano in oblačila. Revščine ne bi bilo, če bi bilo več služb. Revščina je po celem svetu. Vsi ljudje ne morejo zaradi starosti in bolezni najti primernih služb, zato so odvisni od pomoči.

ANDRAŽ KOBLEK, 3. C

ŽAN POMAGA REVNI DRUŽINI

Nekega dne je fant Žan šel na igrišče. Ko je prišel na igrišče, je zagledal fanta, ki je jokal. Vprašal ga je, zakaj joka. Fant mu je odgovoril: »Moja družina nima denarja in nič za jesti.« Jan je rekel, da mu lahko on kaj plača. Dal mu je malo denarja, da ne bo lačen. Naslednji dan je rekel Jan temu fantu, da ga bo vsak dan obiskal in mu dal denar za njegovo družino in zanj.

Lovro Lamovšek, 3. c

FIŽOL FRANC

Nekoč je živel fižol po imenu Franc. Živel je v kleti, notri v vreči. Čez nekaj časa je odšel v Maroko. Srečal je čevelj po imenu Čili in radirko po imenu Rubi. Skupaj so odšli h knjigi domov. Potem je fižol Franc spoznal še veliko, veliko več knjig. Prvi je bilo ime Karin, drugi Karolina, tretji Jani, četrti Jure ... Ko je spoznal vse, so se skupaj igrali. Čevelj Čili je rekel: »Ali gremo taborit?« »JA!!!« so vsi zavpili. Ko so se drugo jutro zbudili, so prišli iz šotorov. Videli so, kako se po gozdu sprehajata sladoleđ Pit in sekira Kris. Fižol Franc je od sreče zavriskal, ker je spet videl svoja najboljša prijatelja. Pit in Kris sta takoj pritekla k fižolu Francu. Pit je rekel: »Kod se pa potepaš?« »V Maroko sem odšel. Dolgčas mi je bilo. Tja sem šel kupit sladkor.« »Pojdimo zdaj domov. Mama že skrbi zate.« »Prav! Nasvidenje.« In tako so bili vsi presrečni.

Hana Androić, 3. b

JAZ SEM EKO ŠOLAR

Jaz sem eko šolar. Naša šola je eko šola. Zbiramo star papir, da ne bi bilo potrebno posekati toliko dreves. Ločujemo odpadke, pobiramo smeti, da ne škodujemo rastlinam, živalim in okolju. Trudimo se, da ne bi onesnaževali zraka, ker (če bi zrak onesnaževali) bi živali in rastline pomrle. Ker pa se nekateri ne zavedajo, da preveč škodujejo okolju, mečejo odpadke kar na tla. Človek lahko tako pomaga, da pozimi hrani živali z naravno hrano, si ustvari svoj vrt in ne škropi s strupenimi škropivi. Tako škoduje sebi, okolju, živalim in rastlinam.

Ula Zelnik Gregorčič, 3. a

BESEDA MAMA

Mama mi pomeni, da me ima rada.
Mama je ena sama.
Brez nje me ne bi bilo na svetu.
Mama pomaga narediti domačo nalogo.
Mama je lepa kakor sonček zlati in lepa rumena roža.
Očka ima rad mami in jaz imam rada mami.
Mama te ima rada tudi, če nagajaš.
Mene ima rada zelo, zelo.
Moja je vsak dan.

Greta Terezija Gorišek, 3. a

NAGAJIVI KUŽA

Kuža teče, teče, teče in vse iz ute zmeče.

Soseda ga pa le vpraša, če posodo bi pomil.

Ampak ta nagajivi kuža posodo bi razbil.

Ta nagajivi mali kuža teče, teče, teče, teče in ponoči vse nazaj v uto zmeče.

Karolina Blagojevič, 3. b

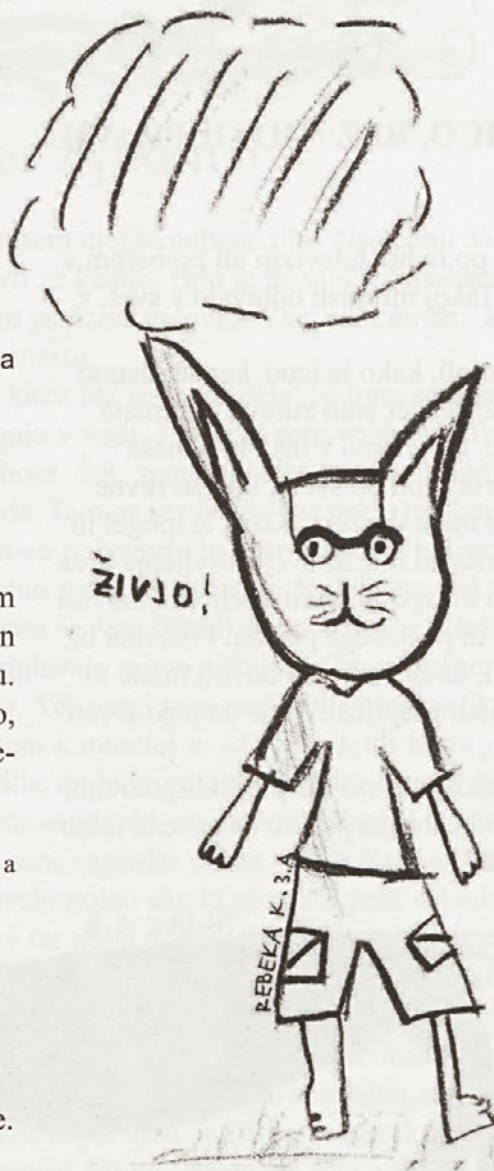
KAJ BI NAREDILA, ČE BI SAMA DOŽIVLJALA REVŠČINO

Če bi bila v takem stanju, bi si poiskala zavetišče in čez noč prespala tam. Zjutraj bi poiskala kakšen gladek les in iz njega začela izdelovati razne figurice. V mestu bi tako zaslužila denar in ga najprej porabila za hrano. Poiskala bi si službo in začela delati v njej. S tem bi prislužila še več denarja kot prej. Iskala bi majhno stanovanje in tam živela.

Ema Bauer, 4. a

Moja muca Pikica je zelo pridna. Rada se crklja, boža, rada tudi je. Ima tri mlade mucke. Prvemu je ime Kosmatinček, drugemu je ime Skokec in tretjemu Smrček.

Katja Stržinar, 3. a

MOJ PRIJATELJ

Moj prijatelj je Tadej. Z njim hodim v šolo. Z njim se igram v šoli in doma. V šoli mu pomagam pri delu. Z njim hodim v šolsko knjižnico, kjer si izposojava knjige ali pa prebereva kakšno enciklopedijo.

Sinja Mežnar, 3. a

MAMA

Ko mama znori, se ji v glavi zvrtili. Ko so mame same, jih strah vzame. Mama znori, če domov mene ni.

Katja Stržinar, 3. a

UČIMO SE, UČIMO

Učimo se, učimo.

Nalog se veselimo.

Ko pa sami več ne znamo, učenec reši vse za šalo.

Učimo se, učimo.

Nalog se veselimo.

Kdor pa pride se učiti, pa nikoli cveka ne dobi.

Maruša Štor, 3. a

MOJA POMOČ PRI ODPRAVI REVŠČINE

Vse se je začelo tako: po radiu sem slišala, da zbirajo zamaške, obleke in še kaj drugega za revne ljudi. V tistem trenutku sem stekla k mami, ona pa je ravno gledala obleke, ki mi niso več prav, ali pa so uničene. Vprašala sem jo, zakaj jih zbira. Rekla mi je, da bomo te obleke dali patronažni sestri. Naslednji dan jih je mami oddala. Rekla mi je, da smo s tem pomagali revnim ljudem. Patronažna sestra je te stvari oddala raznim ljudem, ki si tega ne morejo kupiti. Tudi drugim pomaga, če ne morejo priti v bolnišnico. In potem sem se zamislila, kako sem tudi jaz pomagala pri tem.

Špela Šturm, 4. a

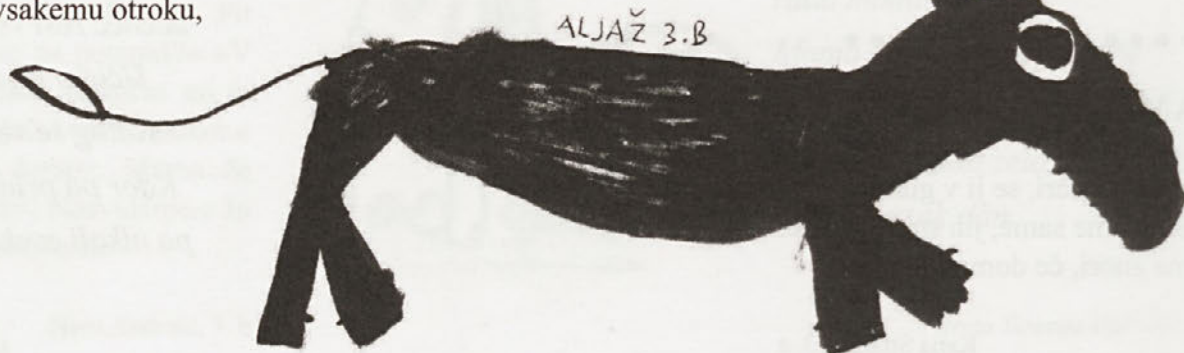
ČE BI IMEL ČAROBNO PALICO, BI Z NJO ODPRASIL VSO REVŠČINO SVETA

Oh, ta revščina! Ko zaslišim to besedo po radiu, televiziji ali preberem v časopisu, se ne počutim prav prijetno. Takoj mi misli odtavajo v svet, v katerem živijo revni otroci in starši.

Ni dolgo tega, ko smo se doma pogovarjali, kako je lepo, ker se imamo radi, ker se vsako leto odpravimo na morje, ker smo zdravi, ker imata očka in mamica službi. Zadovoljni smo, da živimo v hiši, ki je naša in ne tuja. Marsikateri otrok v Afriki in drugod po svetu, kjer so revne države, bi rad živel tu, kjer živim jaz in moja družina. Ko bi le mogel in imel čarobno palico, bi z njo čaral in pričaral mir na svetu, življenje brez potresov in cunamijev, vsakemu otroku bi izpolnil skrito željo. Njihovim staršem bi omogočil veliko lepih služb in poštenega plačila. Poskrbel bi, da bi vsi otroci in bolni ljudje ozdraveli, da bi vsi imeli dovolj hrane in bili prijatelji. S čarobno palico bi vse ljudi prepričal, da se da lepo živeti brez orožja, brez nasilja in brez mamil.

Ko pomislim, kje na tem svetu bi obstajala ta čarobna palica, ugotovim, da bi lahko vsak človek na tem svetu bil čarobna palica, če bi se le malo potrudil in pomagal ljudem v stiski in želim si, da bi lahko vsakemu otroku, ki živi v revščini, podaril čarobno palico.

Jaka Plut, 4. a

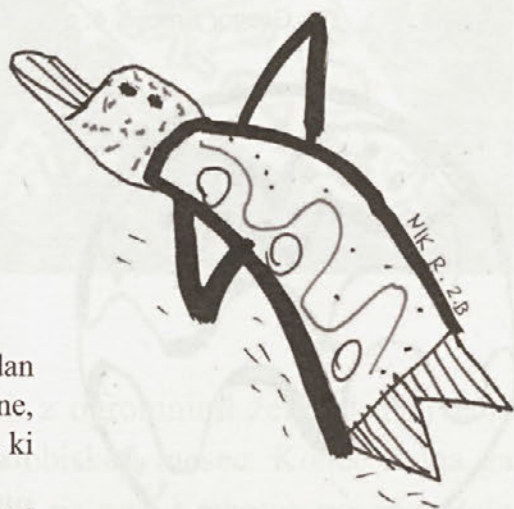
USPELO MI JE UJETI RIBE ZA KOSILO

Bili sem že šesti dan na morju, pa nisem ujel še nobene ribe. Naslednji dan sem se odločil, da si jih bom nalovil za kosilo. Bilo je že vroče dopoldne, a vseeno sem se odločil, da jih bom poskusil naloviti. Vzel sem mrežo, ki mi jo je mami že prvi dan kupila v mestu.

Prišel sem na obalo in razmišljal, kako naj se lotim dela. Najprej sem šel na pomol in opazoval, kaj se dogaja v vodi. Zagledal sem velikega raka in nekaj školjk, ribe pa ni bilo nobene. Šel sem pogledat še na naslednji pomol, kjer je bila bolj globoka voda. Tam pa je plavalo kar nekaj majhnih ribic. Poskusil sem kakšno ujeti, a so pobegnile in morje je bilo prazno. Nato pa sem ugotovil, da bi verjetno moral imet vabo. Našel sem nekaj živih polžkov, jih zdrobil s kamnom in vse skupaj dal v mrežo. Mrežo sem namočil v vodo in kmalu je priplavalo mimo nekaj rib. Zamahnil sem proti njim in dvignil mrežo iz vode. Ves vesel sem zagledal ribico, veliko kakšnih sedem centimetrov. Šel sem k mami in jo vprašal, ali bi mi jo lahko spekla za kosilo. Mami je rekla, da bi moral imeti takih najmanj deset, da bi se lahko najedel. Zato sem se odločil, da ne bom odnehal in sem nadaljeval z lovljenjem. V bližini sem zagledal ribiča, ki je čistil velike ribe v morju, okoli njega pa je plavalo polno rib, ki so prišle jesti ostanke rib. Zajel sem dva koščka ostanke ter odšel zopet lovit. Tokrat sem imel več sreče, saj sem ujel kar tri ribe naenkrat. Spravil sem jih v vrečko in poskusil loviti naprej. Veselil sem se, ker sem slutil, da mi bo uspelo ujeti toliko rib, da se jih bom lahko najedel. Ko sem prišel nazaj na obalo, sem zagledal še več ribic. Mrežo sem potopil globoko v vodo in močno zamahnil. Kar nisem mogel verjeti, da sem uspel ujeti še štiri ribe naenkrat. Bil sem zelo vesel in takoj sva šla z mami domov. Mami je ribe očistila, jaz pa sem komaj čakal, da jih bo spekla. Ko jih je prinesla na mizo, sem bil zelo ponosen, saj mi je uspelo, da sem si

sam ujel kosilo. To so bile najboljše ribe, kar sem jih kdaj jedel. Tudi mami je rekla, da je to res. Pa tudi sosedove mačke so jih zavohale in takoj pritekale pogledat, kaj tako lepo diši. One pa so dobile kosti in glave. Tako nisem bil sit samo jaz, ampak tudi mačke. Ugotovil sem, da če si vztrajen, lahko dosežeš vs, kar si želiš.

Anže Kočevar, 4. a

VSAK DAN GREM MIMO BREZDOMCA

Vsak dan grem mimo brezdomca

Že od januarja je veliko brezdomcev. Veliko tovarn je namreč propadlo, nekateri so se zatekli v alkohol, zato se pojavlja na ulicah čedalje več ljudi. Ti posedajo pred banko, trgovino in pred drugimi lokali.

Ugotavljam, da so ti ljudje brez doma, saj jih večkrat videvam tudi zvečer, ko poležavajo po tleh ali po klopeh. Večkrat grem mimo njih in z mami jim daja kakšen evro. Moti me, ker večkrat pijejo alkohol in so zelo glasni. Do mene so vedno prijazni, me ogovorijo ali me kaj vprašajo. Zelo se mi

smilijo, ker vem, da je težko živeti brez doma, še posebno pozimi je zelo hladno, oni pa vseeno sedijo zunaj na mrazu. Včasih se sami zatečejo v kakšno zapuščeno hišo. Mami mi je povedala, da na dan dobijo en topel obrok hrane, ki je brezplačen.

Mislím, da je prav, da brezdomcem pomagamo, da bi se lahko čim prej vrnili v normalno življenje, da bi zaslužili denar in dostojno živeli v stanovanju.

Gregor Smolič, 4. a

KRALJEVSTVO PODVODNEGA SVETA

Pozdravljeni!

Sem Julija, stara 10 let, iz četrtega razreda. Rada hodim k reki in se kopam v njej. Pred dobrim mesecem sem padla v reko, odnesel

me je tok in kar naenkrat mi je zmanjkalo moči in začela sem se utapljati. Mislila sem si, nikoli več ne bom videla mamice in očka. Utonila sem.

Zbudila sem se v prečudoviti stekleni sobi. Lahko sem dihala v njej. Bila sem začudena od lepote sobe in od blišča ter prestrašena, ker nisem vedela, kje sem, kako sem prišla do tja. Od strahu sem planila v jok, tedaj je k meni prihitelo bitje podobno hobotnici – gromozanski hobotnici. »Zakaj joka deklica,« ga je zanimalo. Odvrnila sem mu, da sem žalostna in da je grozen in se ga zelo bojim. Bil je kot glava s petimi nogami in petimi rokami, velik kot moj oče. Dejal mi je, da naj se ne bojim, da me bo vrnil iz reke, če mu obljubim, da nikomur ne bom povedala zanj. Še prej pa sem morala z njim pojesti večerjo! Čudnemu sem dala besedo, da bo to srečanje ostalo najina skrivnost in da bom vsak sončni dan prišla, da se bova lahko skupaj igrala, plavala in čofotala. Možic, ki živi v steklenem svetu pod reko, je bil zelo vesel. Po pogovoru sva odšla v stekleno kuhinjo, ki je že sama pripravljala večerjo. Kuhinja je bila steklena, stekleni so bili tudi krožniki in lonci, vse v tem svetu je bilo iz lesketajočega stekla. Med večerjo sva se pogovarjala o mojem svetu nad reko in o njegovem pod reko. Po pogovoru mi je možic dejal, naj zaprem oči

in kot bi mignil sem bila v svoji sobi. Srečna sem zaprla oči in zaspala. Mamica in očka sta mi pred spanjem voščila lahko noč in me pokrila z odejo. Jaz pa sem v spanju odpotovala tja, od koder sem ta dan prišla.

Torej, povem vam, da čudni možic obstaja – res živi. Sedaj imam ob reki družbo in sem srečna. A prosim vas, da nikomur ne poveste, kaj ste prebrali. Če bi ga radi spoznali, pridite k meni in skupaj se bomo kopali. Iz reke bo prišel čuden možic in spoznala vas bom z njim. Skupaj v vodi in pod vodo bomo obiskovali in odkrivali kraljestva podvodnega sveta. PSSSSSSSSST.

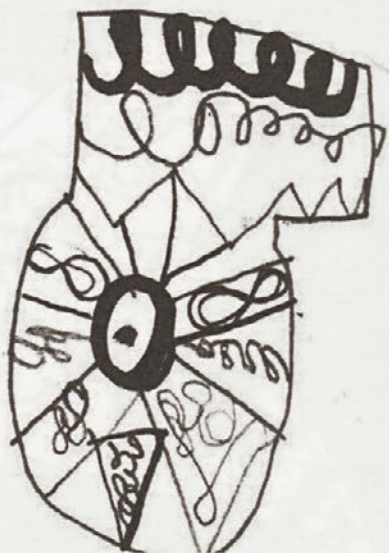
Demi Hočevar, 4. c

JAKOB GRE V VESOLJE

Jakob je bil povprečen fantek z ogromnimi željami. Največja njegova želja je bila končno obiskati mesec. Konec tedna ga je očka nepričakovano povabil na ogled raketne postaje. Poln pričakovanja je končno dočakal dan, ko si je lahko ogledal pravo raketo od blizu. Takoj se je izmuznil očku in splezal v raketo. Takrat se je začela prava dogodivščina. Notranjost rakete je bila prečudovita, polna gumbov in ročk. Jakob je takoj premaknil vse ročke, pritisnil na skoraj vse gumbе. Takrat se je začela raketa tresti, motorji so zaropotali in že je raketa poletela v vesolje. Jakob je postal ves trd od strahu, raketa pa je z vso hitrostjo švigala proti mesecu. Čez nekaj ur je pristala na mesecu. Jakoba je bilo pošteno strah, ampak radovednost ga je premagala in odločil se je, da bo malo raziskal okolico. Sprehajal se je po mesecu, ko so pred njega nenadoma skočili zeleni možički. Obkrožili so ga z vseh strani in se mu počasi približevali. Začeli so ga otipavati po laseh, po obleki in zraven šepetali vsak v svojem jeziku. Jakob jih je lepo pozdravil, najprej so ga čudno gledali, potem pa so se veselo pozdravljali. Žlobudrali so vsak v svojem jeziku. Vsi so bili presrečni, zelenci so Jakoba povabili v svoje domove. Dolgo so se pogovarjali, ko je Jakob od utrujenosti zaspal. Zelenci so

čudno gledali in so se ustrašili, da je kaj narobe, ker oni niso poznali spanja. Ko se je Jakob prebudil, je čudno gledal okoli sebe in ugotovil, da je še vedno na mesecu. Možički so ga veselo gledali in se hoteli z njim igrati, a Jakobu se je mudilo domov. Poslovil se je in hitro odletel z raketo proti Zemlji, tam ga je čakala zaskrbljena mama, ker je brez dovoljenja odšel od doma.

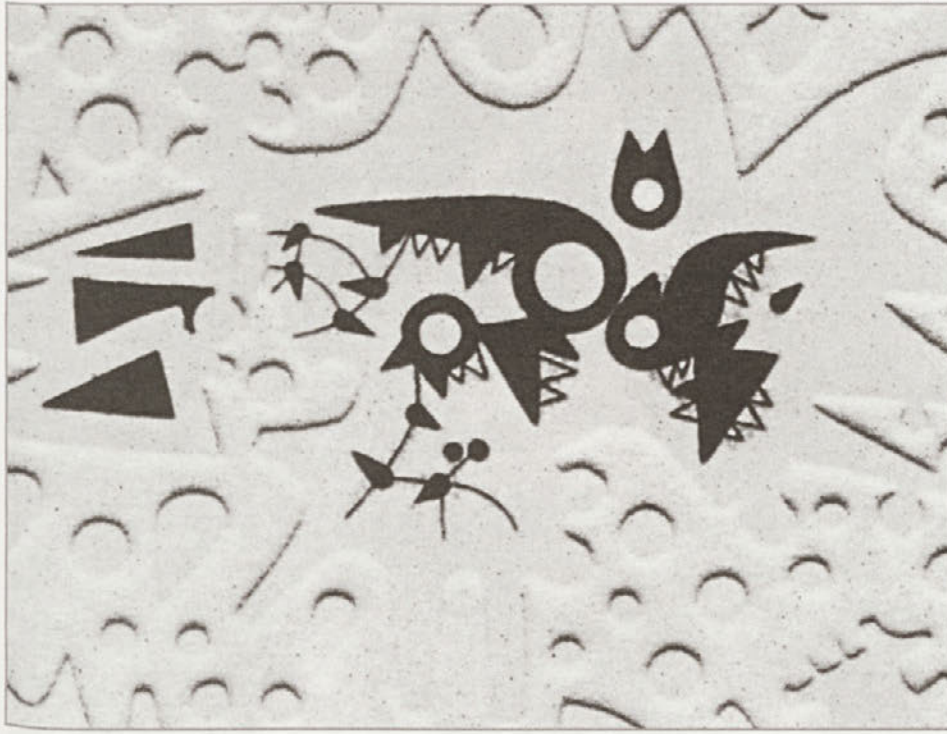
ŽIVLJENJE NA OTOKU DRA

Nika Bučar, 4. c

Sandra in Miley ter Robert in Daniel so se v mesecu juliju odpravljali na morje. Vsi štirje so dobri prijatelji. Na potovanje so odšli s čolnom na vesla. Vsak par je imel en kovček (Sandra in Daniel ter Miley in Robert). Vsi so se vkrcali in fanta sta začela veslati. Pred njimi je bila še dolga pot. Punci sta opazovali velike ribe, ki so plavale na dnu morja. Bili so že daleč od obale, ko je čoln zanihal in zapihal je močan veter. Čoln je začelo odnašati v drugo smer. Z veslanjem se ni dalo narediti ničesar. Še huje! Vesla so popadala v vodo. Vsi štirje so se morali sprizniti, da jih bo vodni tok nosil po svoje. Nastala je tema, fanta sta že spala. Punci pa sta razmišljali o vsem tem, kar se jim je tistega dne zgodilo. Še dobro, da so živeli brez staršev, saj bi jih zelo skrbelo. Zjutraj se je zgodil čudež. Zagledali so kopno! Tok jih je odnašal bliže in bliže k obali.

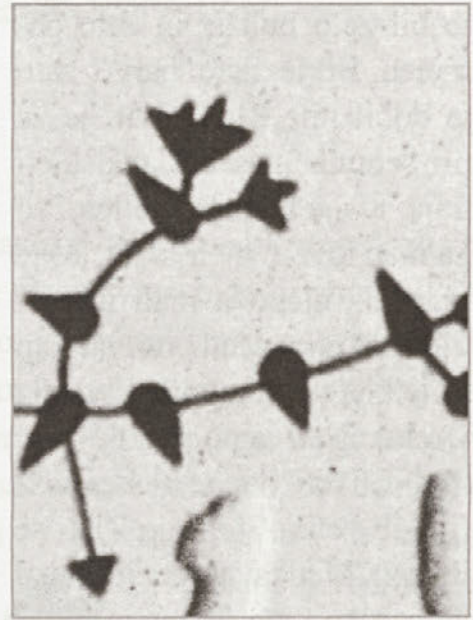
Ko je postala voda dovolj plitva, so poskakali iz čolna in ga porivali do mivkaste obale. Vsi so bili navdušeni. Vsak je imel cel kup vprašanj. Sandra je vprašala, če se bodo kmalu vrnili domov. Daniel je rekel, da bodo na otoku le dan ali dva. Takoj so začeli raziskovati otok, na katerem je bilo najmanj dva tisoč palm. S seboj so vzeli tudi vrče, da bi vanje natočili sladko vodo, če bi jo našli. Hodili so med palmami in zaslišali žuborenje. Kmalu so zagledali tudi vodo. Robert jo je poskusil in ugotovil, da je sladka. Vsi so obhodili ves otok. Videli so nekaj potočkov in jam. Ko so prišli do čolna so zložili še prtljago in zagledali so še eno jamo čisto blizu obale. V tisto jamo so se tudi vselili. Čoln pa so privezali na nek kol. Napočil je čas za spanje. Na mivko v jamo so položili nekaj odej. Vsi so hitro zaspali. Ponoči je bila huda nevihta. Odnese jim je čoln. Prav grozno je bilo, ko so se zjutraj zbudili in čolna ni

so zaslišali veslanje. Čez čas so zaslišali korake in zagledali svetlobo. Drug drugega niso upali ničesar vprašati, saj so se bali, da so kakšni ljudožerci. A niso dolgo ostali skriti, saj je neka glava z lučjo pokukala v jamo. Vsi štirje, če štejemo še človeka pred vhodom, jih je zakričalo kar pet! Pred vhod je priteklo še devet ljudi. Ljudje pred vhodom so se začeli pogovarjati v jeziku, ki ga je Sandra poznala še iz šole. Čez čas so jih vprašali, zakaj so na otoku. Sandra jim je vse povedala in poudarila, da želijo

bilo. Ker je bila mivka mokra, so domnevali, da se je vse res zgodilo zaradi dežja. Še bolj grozno pa je bilo, da je možno, da tam ostanejo več let! Iz kokosov, ki so rasli na palmah, so punce pripravile okusen zajtrk. Fanta sta odšla po veliko sladke vode. Vse so pojedli. Nato sta Sandra in Miley odšli oprat oblačila. Fanta pa sta poskušala narediti čoln in lovila ribe s kamnom, ki sta ga privezala na kol. Nato so vsi skupaj odšli na dolg sprehod. Po sprehodu so pripravili kosilo iz rib, ki sta jih ujela Daniel in Robert. Ko so pojedli, so odšli počivat. Po počitku je sledilo pripovedovanje zgodb. Včasih so tudi kaj napisali na liste, ki so jih imeli med prtljago. Do večerje so se igrali družabne igre, izdelane iz kamnov in lesa. Za večerjo so pripravili kakšen ananas ali druge sadeže. Ob vsakem obroku so pili vodo ali kivi-jev sok. Po večerji so se odšli skopat v vodo. Vsak teden pa so si glavo umili z limoninim sokom. Po umivanju so odšli spat oblečeni v pižamo, ki so jo imeli med prtljago. Čez dan pa so bili oblečeni v navadna oblačila. Vsak večer so zelo hitro zaspali, saj so imeli čez dan veliko dela. Tako je minoval dan za dnem. Minilo je že pol leta, ko se je zgodilo nekaj resnično norega. Prišel je večer, ko niso mogli zaspati. Ko so bili že eno uro v postelji,

domov. Zgodilo se je nekaj neverjetnega! Tisti domorodci so jim ponudili prevoz. Seveda so sprejeli. Brez prtljage so jih domorodci odpeljali domov, saj jim je Sandra povedala, kam želijo. Prtljago pa so na otoku pustili zato, ker so vedeli, da se še vrnejo. Vsi so jih bili zelo veseli. Domorodcem so se zahvalili za prevoz in se dogovorili, da se dobijo čez eno leto na istem otoku. In

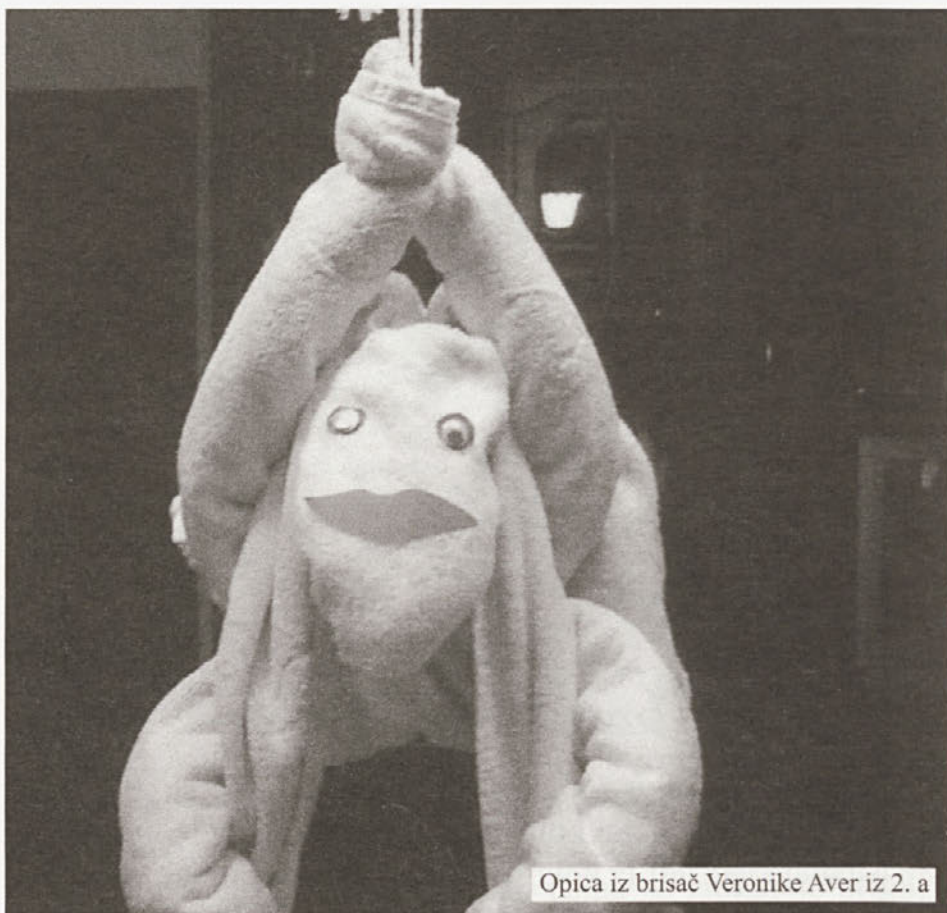
res so se. Vsako leto hodijo v juliju na otok, na katerem so preživelih že več kot pol leta. Otok so poimenovali Dra. Res se veselijo vsakega julija.

Eva Brudar, 4. c

IZGUBLJENI MALI LEOPARD IN NJEGOVE DOGODIVŠČINE

Nekega lepega poletnega jutra se je nekje v južni Afriki skotil mali leopard. Mali leopard je bil zelo puhast in zelo pameten. Bil je zlate barve, zato je dobil ime Zlati. Zlati je že pri sedmih mesecih znal ujeti noja. Ko je bil star eno leto, so ga med lovom ujeli lovci. To je izvedela njegova mati in planila na lovce. Med prerivanjem se je kletka odkotalila in padla v reko. Zlati je po reki potoval tri dni. Tretji dan je kletka udarila ob veliko skalo in Zlati se je rešil. Med tavanjem je srečal leopardko Lizo. Ta mu je pokazala svoje bivališče in postala sta zelo tesna prijatelja. Po nekaj letih skupnega bivanja ju je našla deklica Jena. Jena živi v plemenu Bušmani. Pleme Bušmani imajo zelo radi živali. Jena je odpeljala oba leoparda v vas in pomagala Lizi pri skotitvi štirih mladičev.

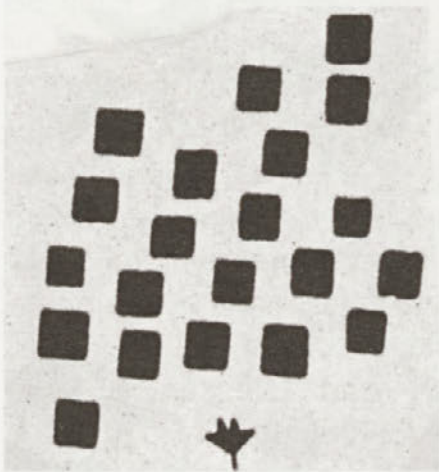
Anja Urbas, 4. c

Opica iz brisač Veronike Aver iz 2. a

IZGUBLJEN V ČASU

Na neki ekskurziji v Angliji se je pri ogledu starega gradu neki mladenič izmuznil iz skupine in začel sam raziskovati grad. Ko je zašel v kletne prostore, se je slučajno naslonil na steno in odprla so se mu skrivna vrata. Znašel se je v skrivni sobi. Tam je bilo zelo lepo veliko zrcalo. Ko se mu je približal, ga je zrcalo potegnilo notri in mladenič se je znašel v preteklosti, v času, ko je vladal na tem gradu kralj. Tudi obleka se mu je spremenila. Po določenem času je ugotovil, da je on na tem gradu kraljev služabnik. Skrivne sobe in zrcala ni več mogel najti. Po nekaj dneh, ko je mladenič iskal vhod v skrivno sobo, je za vogalom slišal pogovor. Previdno se je približal in pokukal za vogal. Tam sta bila kraljev svetovalec in grajski kuhar. Tisto, kar je slišal, ga je pretreslo. Svetovalec in kuhar sta se dogovarjala, kako bosta med

večerjo zastrepila kralja. Videl je tudi, da je svetovalec kuharju izročil polno vrečko zlatnikov. Mladenič je sam pri sebi sklenil: »Kralja moram rešiti, saj je dober kralj, zelo pravičen in dobro vodi kraljestvo!« Odhitel je h kralju in mu vse povedal. »Kako pa boš dokazal, da je vse to res, služabnik moj?« ga je vprašal kralj. »Enostavno, samo preverite, če ima kuhar nenavadno veliko zlatnikov,« mu je odvrnil. Ko je bil kuhar v kuhinji, so v njegovi sobi res našli zlatnike. Mladenič je kralju predlagal, kako lahko razkrinkajo še svetovalca. Kralj se je strinjal in morali so počakati do večerje.

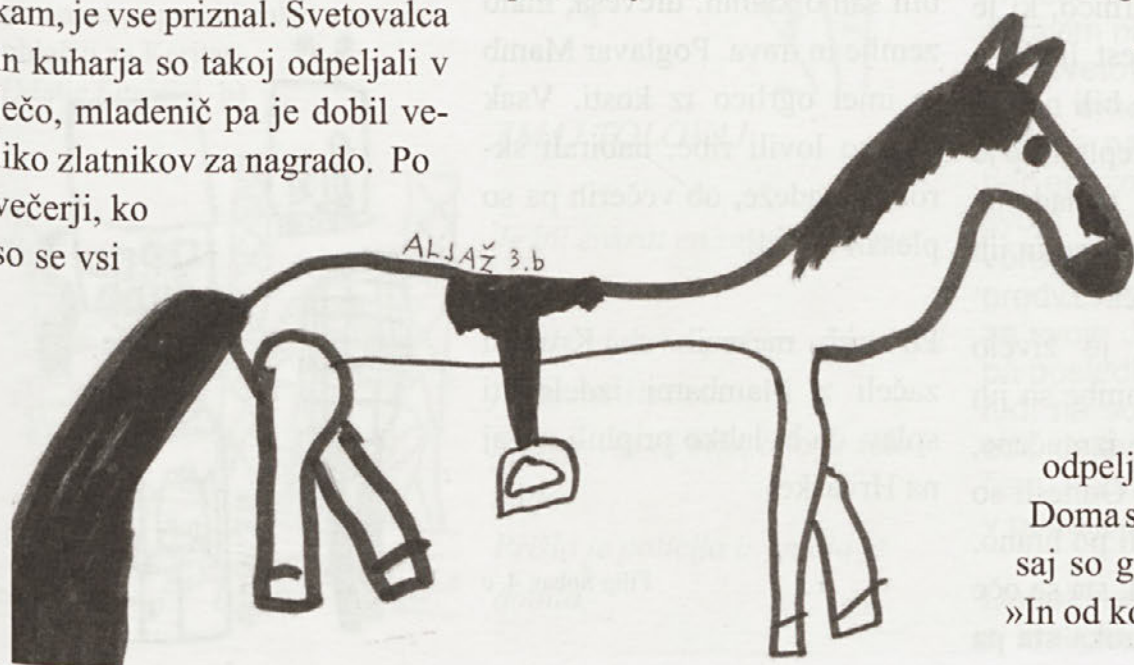
Ko so med večerjo prinesli vino, je kralj vstal, zamenjal svoj kozarec s kozarcem svetovalca in mu rekel, naj spije njegovo vino. Svetovalec je v trenutku prebledel. Ko je videl, da kralj misli resno in da nima kam, je vse priznal. Svetovalca in kuharja so takoj odpeljali v ječo, mladenič pa je dobil veliko zlatnikov za nagrado. Po večerji, ko so se vsi

odpravljali spat, je mladenič zaslišal nek ženski glas. Prihajal je iz kletnih prostorov. Sledil je glasu, ženske pa ni videl nikjer. Nenadoma je zagledal neko režo, iz katere je prihajala nenavadna svetloba. Tam je bila tista skrivna soba, ki jo je že nekaj dni iskal. Hitro se je približal velikemu zrcalu in potegnilo ga je notri. Vrnil se je v sedanjost, v roki pa je imel polno vrečo zlatnikov. Opazoval je svet okoli sebe in ni

mogel verjeti, da se mu je uspelo vrniti. Ker ni bilo nikjer več žive duše, je sklenil, da se odpravi domov. Po dolgi hoji je prišel v neko vas, kjer je plačal nekemu vaščanu, da ga je odpeljal domov.

Doma so bili vsi presenečeni, saj so ga iskali že deset dni. »In od kod imaš to vrečo pol-

no zlatnikov?« so ga vprašali. Mladenič pa jim je še vedno zmeden odgovoril: »Saj tudi, če bi vam povedal po pravici, mi itak ne bi verjeli.«

Anja Mitrović, 4. c

PUSTOLOVŠČINA KROFOVIH

Nekega dne se je s Hrvaške na potovanje odpravila družina Krof. Odšli so z jadrnico, ki je imela prostora za šest ljudi, a odšli so sami. Ko so bili na pol poti, ki so jo želeli prepluti, se je razbesnela nevihta, nenadoma se je dvignil trimetrski val in jih naplaval na otok Puščava.

Na otoku Puščava je živel ljudstvo Mamba. Mambe so jih našle vse mokre in izmučene, medtem ko so spali. Odnegli so jih v svoje kočice in šli po hrano. Takoj, ko so se vrnili, sta se oče in mama zbudila, otroka sta pa

še spala. Čez nekaj časa sta se zbudila še otroka. Mambe so družini Krof ponudile pečene ribe, seveda v svojem jeziku, ampak vseeno so jih vzeli. Po okusnem obroku so skupaj začeli iskati ostanke jadrnice in prtljage. Našli so raztrgano jadro, WC školjko, hladilnik in nepoškodovan kovček. Naredili so si šotor in se odločili, da bodo živeli z Mambami. Na otoku so bili samo kamni, drevesa, malo zemlje in trava. Poglavar Mamb je imel ogrlico iz kosti. Vsak dan so lovili ribe, nabirali skromne sadeže, ob večerih pa so plesali in peli.

Po treh mesecih so Krofovi začeli z Mambami izdelovati splav, da bi lahko pripluli nazaj na Hrvaško.

Filip Šobar, 4. c

KAKO BI POMAGAL REVNEMU PRIJATELJU?

Jaz bi pomagal prijatelju tako, da bi prodajal svoje stvari.

(Tim Jarc, 4. b)

Tako, da bi mu prinesel za piti, za jesti in prinesel bi mu denar. Morda bi ga posvojil.

(Kristjan Windischer, 4. b)

Povabila bi ga na sladoled in na rojstni dan. Dala bi mu igrače in denar.

(Fexhrije Tahiri, 4. b)

Svojemu revnemu prijatelju bi dal nekaj denarja, da bi bil vesel.

(Jan Ribič, 4. b)

Dala bi mu svoje obleke, igrače in kdaj bi ga peljala na sladoled.

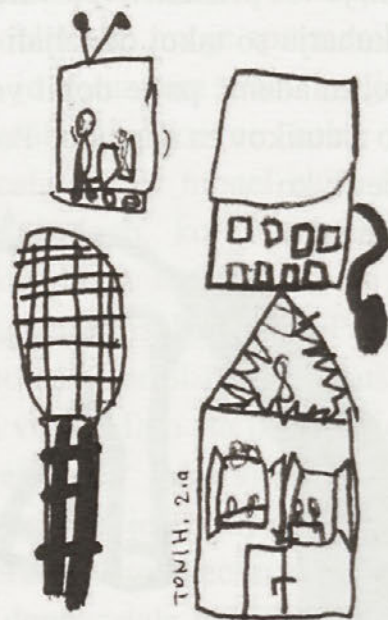
(Tinara Šuštaric, 4. b)

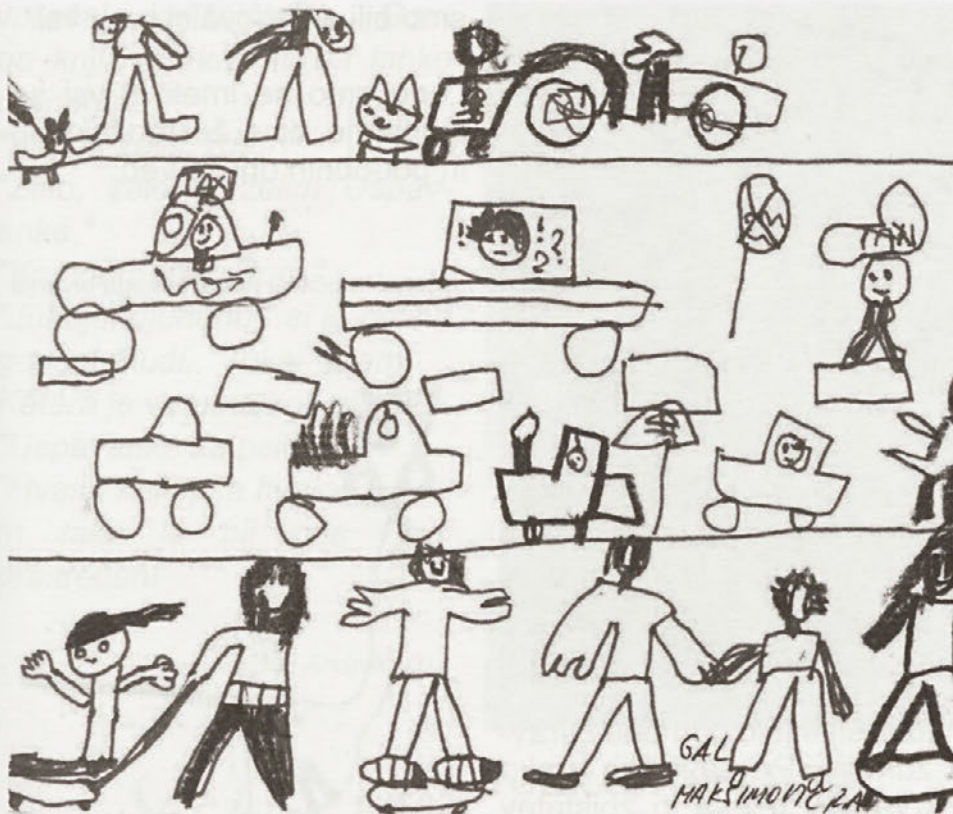
Revni prijateljici bi dala oblačila, hrano in vodo.

(Tea Zamida, 4. b)

Revni bi pomagal tako, da bi jim dajal vodo, hrano in jim nudil prenočišče.

(Matic Kastelic, 4. b)

Svojemu revnemu prijatelju bi dal svoj šparovček.
(Filip Brajčić, 4. b)

Podarila bi mu nekatere svoje igrače. Dala bi mu tudi veliko vode in hrane.
(Ana Lazarevič, 4. b)

Kitajski pregovor pravi: »Revnemu človeku ne daj ribe, ampak ga nauči loviti ribe.« Mamici sem pomagal pripraviti paket s starimi oblačili za Karitas.
(Matic Šimic, 4. b)

ZMAJ TOLOVAJ

Je bil enkrat en zmaj, ki so mu rekli Tolovaj.
Je ukradel eno pečico, da zažgal je leseno stezico.
Stezice več ni bilo, bilo je zelo hudo.
Prišla je policija in zmaja je dobila,

ga spravila v zapor, a tam je bil predor.
Zmaj je šel v predor, pobegnil en dva tri,
je zbežal tako daleč, da nihče ga videl ni.
Zmaj je prišel na otok, na katerem ni zapora,
tam bi ostal vsak, tudi jaz, ki me ne tlači mora.
Zmaj je tam živel tri leta in pol, dokler se ni hotel vrniti domov.

Sebastjan Prus, 3. b

V PODALJŠANEM BIVANJU SMO OBELEŽILI SVETOVNI DAN ZDRAVJA

V sredo, 7. aprila 2010, je bil Svetovni dan zdravja. Tudi v podaljšanem bivanju se učenci in učitelji zavedamo, da je zdravje vsakega posameznika in tudi celotne skupnosti izjemnega pomena, zato se o tem veliko pogovarjamo in tudi delujemo v skladu z zdravim načinom življenja. Ob svetovnem dnevu zdravja pa smo skušali učence in učitelje na naši šoli še posebej opozoriti na to, da je za svoje zdravje najprej odgovoren vsak sam, in da lahko predvsem vsak sam poskrbi za svoje dobro počutje, s tem pa posledično pozitivno vpliva tudi na soljudi. Zato smo izvedli dejavnosti na to temo v času dopoldanskega pouka in v podaljšanem bivanju.

Dopoldne smo po ozvočenju s kratkim nagovorom pozvali

smo bili zmagovalci prav vsi.

Lepo smo se imeli in vsi se strinjamo, da si želimo takšnih in podobnih dni še več.

Učenci in učitelji podaljšanega bivanja

RUDI IN KNJIGA

Ko je Rudi odšel na večerjo, je ugriznil v trdo kost. Izpadel mu je peti zobek. Razveselil se je. Ko je odšel zvečer v posteljo, je dal zobek pod blazino. Ko se je drugo jutro zbudil, je pogledal pod blazino. Videl je 2 evra. Po pouku je odšel v knjigarno. Iskal je knjigo, ki bi mu bila najbolj všeč. Iskal je in iskal, pa je ni našel.

Rudi je vprašal knjižničarko: "Knjižničarka, ali imate knjige za prvi razred?"

"Seveda, pogledj. Kar sam si izberi."

"Hvala! Oooo, koliko knjig! Izbral si bom kar tole, ne, ne, ne, tole, oh ne! Preveč časa sem že zapravil. Raje bom

učence in učitelje k še globljemu razmišljanju o pomenu zdravja ter jih povabili k minutam za zdravje. Po navodilih preko zvočnika so izvajali vaje za prekrvavitev telesa in zbistritev misli.

V času podaljšanega bivanja smo na lističe, ki smo jih potem zvili in povezali z rafijo, zapisovali misli in pogovore o zdravju. Zbrane v lepih košarah so jih učenci delili staršem, ki so prihajali po svoje otroke. Na oglasno desko podaljšanega bivanja pa smo razstavili risbe, ki so jih učenci risali na temo zdravega načina življenja.

Vrhunec dneva zdravja pa je bil tek za zdravje, čigar proga je potekala okoli šolske stavbe in celotnega igrišča, udeležili pa smo se ga vsi učenci in učitelji podaljšanega bivanja od 1. do 5. razreda. Večina nas je tekla en krog, bolj vzdržljivi tekači pa so pretekli dva ali celo tri kroge. Na koncu smo si zaploskali, ker smo v skrbi za naše lastno zdravje in za zdrave medsebojne odnose tokrat izpustili tekmo drug proti drugemu, zato

vprašal knjižničarko. Gospa knjižničarka, ali mi lahko pomagate?"

"Kaj pa želiš, Rudi?"

"Zelo, zelo si želim Uspavanke."

"Kar za menoj, Rudi."

"Juhujuhujuhuhu," si je potihoma govoril Rudi. "Tukaj imam ..."

"Katera je vam najbolj všeč?"

"Uspavanke za psičke."

"Hvala, najlepša hvala."

In tako je bil pes Rudi presrečen!

Hana Andrič, 3. b

TOKRAT NAJBOLJŠI

V mesecu aprilu se je zaključil ustvarjalni natečaj dolenskih ekošol »Ni mi vseeno, zato skrbim za okolje«, ki so ga v sodelovanju razpisali Komunala Novo mesto, Dolenski list in Cerod.

Na natečaju so učenci 1. triade sodelovali z likovnimi deli, ki so bili razstavljeni v TUŠ-u.

Na dan Zemlje, 22. 4. 2010, je strokovna komisija objavila zmagovalca natečaja.

Tako je med likovnimi deli 1. mesto pripadlo skupinskemu delu učencev 2. a razreda naše šole. Nagrade za vse učence (majica z napisom ekotalent) je od članice strokovne komisije Jožice Dornič sprejela predstavnica 2. a razreda Neža Keglovič.

Vsem učencem 2. a razreda iskreno čestitamo!

Likovne izdelke si boste v mesecu maju lahko ogledali v avli šole. Vabljeni!

Razredničarka
Irena Strasberger

USPELO MI JE DOBITI MUCKA

Moja največja želja je bila, da bi dobila mucka. Babica mi ga ni dovolila, ker se je bala, da bi ji lulal na vrtu. S sestro sva jo prepričevali, da bi imeli domačega ljubljénčka, vendar ni bilo uspešno.

Bila je lepa sončna sobota. Naša družina se je odpravila k sestrični na obisk. Moj najboljši stric Stanko nam je pripravil presenečenje. Prišli smo in zagledali eno veliko, preluknjano škatlo od sesalca. Stric Stanko jo je odprl in ven je pogledala majhna, kosmata glavica. Iz škatle je gledal čisto majhen in prestrašen muc. Bil je še mladič. Imel je velika ušesa, glavo in rep. Mami ni verjela, da je to muc, ker je bil tako suh. Meni pa je bil najlepši muček na svetu. Ves čas, ko so se ostali pogovarjali, sem sedela pri njem in si ga ogledovala. Odpeljali smo ga domov. Babica je kar dobro sprejela našega novega

člana. Mislim, da se je Stanko že prej dogovoril z njo. Meseci so hitro minevali in mucek je zrasel v petkilskega dolgodlakega mačka po imenu Miki.

Stric Stanko pa je za vedno ostal najboljši stric. Uspelo mi je. Uresničila se mi je največja želja in mucek je postal naš največji ljubljencek v vasi.

Nika Planinc, 4. a

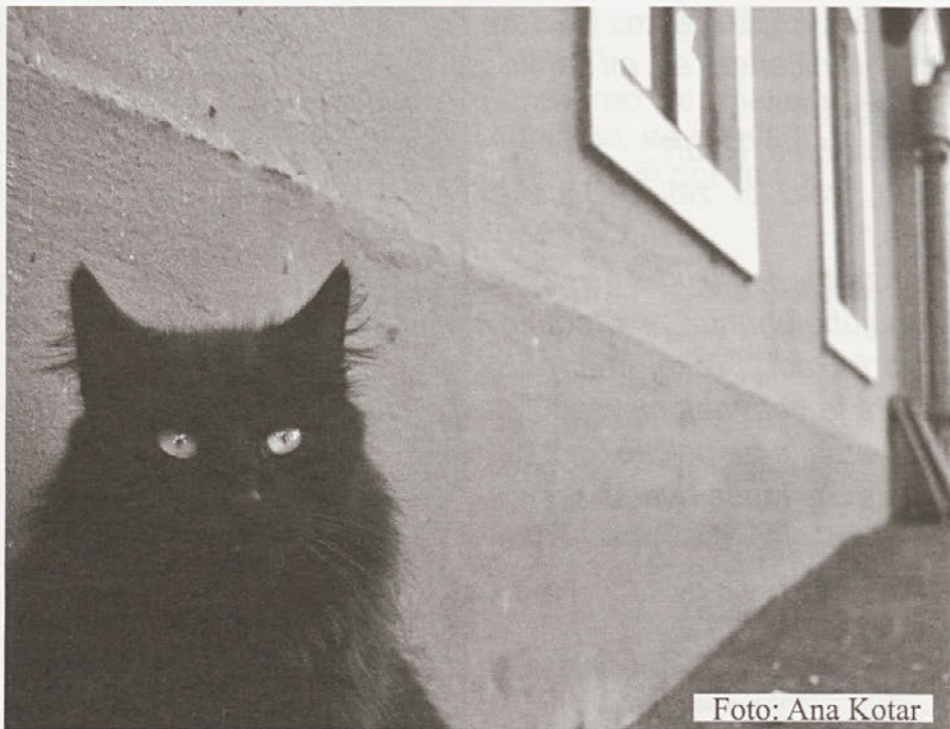

Foto: Ana Kotar

OBISK NLB

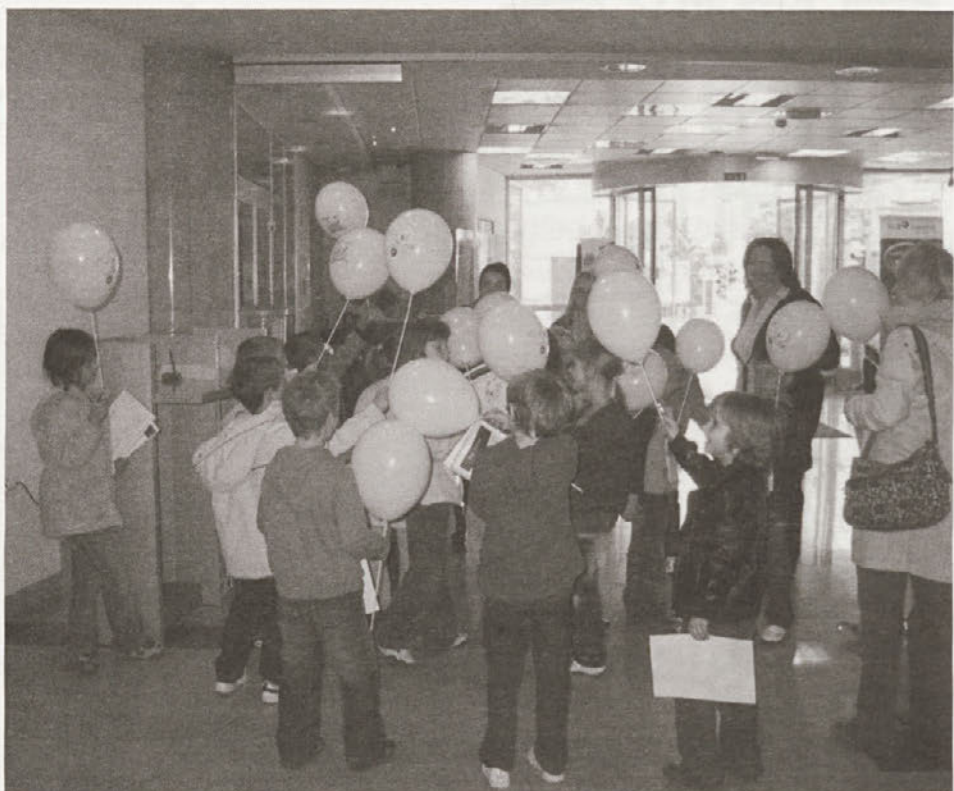
Na povabilo Alenove mamice smo učenci 1. a obiskali poslovalnico NLB. Spoznali smo, kako deluje TOLIMAT in kako lahko varčujemo. Najbolj smo se razveselili nalepk, s katerimi smo si prislužili nagrado, ter sladkarij, ki nam jih je pripravila Alenova mamica. Za lep dopoldan se uslužbenkam NLB, še posebej pa Alenovi mamici, najlepše zahvaljujemo.

Učenci in učiteljice 1. a

SLIŠAL SEM ZA DRUŽINO, KI JE OSTALA BREZ DOMA ...

Nekega dne sem slišal za družino, ki je ostala brez doma. Izgubili so hišo zaradi poplave v Železnikih. Pomislil sem, kako bi bilo, če bi se to zgodilo nam. Mami sem rekel, če lahko pomagam tako, da se preselijo k nam. Mamica je rekla, da to ne gre. Hotel sem jo prepričati, a zaman. Rekla je, da je pri banki odprt poseben račun, kamor lahko nakažemo denar za pomoč. To, kar se je zgodilo v Železnikih, je bila redka nesreča. Ker je recesija, je vedno več ljudi brez službe. Denarja še za hrano in obleke nimajo, kaj šele za kaj drugega.

Luka Klemenčič, 4. a

KNJIŽNI KOTIČEK

»Hm ..., a ni to enako?« se večkrat vprašamo, ko beremo kakšno dobro knjigo. Prav gotovo vas večina ne bere rada, poslužujete pa se svetovnega spleta. Knjižnica Mirana Jarca je na tem področju naredila ko-

rak dalje, saj vam ponuja novo spletno stran, na kateri so velik poudarek namenili mnenju »mladih«. Vse povsod nas oblegajo podatki o vampirski sagi, na tem področju avtorica Mead Richelle svetu predstavlja novo knjigo iz zbirke Vampirski akademija z naslovom Ledeni ugriz. Knjiga je med slovenskimi kritiki požela kar precej uspeha. Redni knjižni bralci pa se v teh dneh prav gotovo trudite priti v čakalno vrsto knjige Izgubljeni simbol avtorja Dana Browna, ki je mnoge očaral s knjigo Da Vincijeva šifra.

Leto je naokoli in zopet vam predstavljamo knjižne novosti. Ker se bližajo poletne počitnice, novomeška knjižnica znova začenja z novim krogom izdajanja »paketov knjig« za tiste, ki ste morda že dodobra izkoristili svoje ideje o izboru knjige. Vaše roke še posebno rade posegajo po stripih in, žal, manj po »pravih« knjigah. Nič zato. Na

spletni strani <http://comixed.com> lahko najdete kar precej popularnih knjižnih uspešnic – od npr. Harryja Potter-ja do vampirske sage Twilight. Gotovo se vam je že velikokrat zgodilo, da pri roki niste imeli slovarja za prevajanje (vem da obstaja storitev »Google translate«, ki pa prevaja dokaj nezanesljivo), zato novomeška knjižnica svojim uporabnikom omogoča dostop do vseh izobraževalnih vsebin, s katerimi imajo sklenjeno licenčno pogodbo. Za uporabo morate uporabiti svojo člansko izkaznico in geslo. Več o storitvi e-viri si lahko

"Knjiga je za pisca to, kar je za lepoticeno njeno lice v ogledalu."

George Elliot

preberete na strani www.nm.sik.si pod zavihkom »e- knjižnica«. Tam boste utegnili najti tudi vse knjižne novosti, ki jih najdemo v Knjižnici Mirana Jarca. Dolgujem pa vam opravičilo, ker nisem napisal nič o novostih v naši

"Bogata domača knjižnica nam je – kakor sultanu harem – čvrsto zagotovilo, da bomo večer preživel v prijetni družbi."

Peter Amalietti

šolski knjižnici. Žal v mesecih od februarja do maja ni prihajalo do nakupov novih knjig. Vas pa vabim, da se oglasite v eni izmed 10-ih najboljših knjižnic v Evropi (po mednarodni raziskavi). Za konec, saj vem, kaj boste rekli »zmeraj enako piše«, žal se knjige v letu dni nič kaj veliko ne spremenijo. Predlagam vam, da se posvetite branju zgodovinskih knjig oz. knjig, ki so začetnice današnje literature, saj veste, kaj pravijo, da se učimo iz preteklosti. Za to le hop po malo izobraževalnega gradiva, ki ga za vas hrani novomeška knjižnica v Posebnih zbirkah Boga Komelja in na domoznanskem oddelku.

FILMSKI KOTIČEK

ALICA V ČUDEŽNI DEŽELI

Nova filmska senzacija je očarala mnogo ljudi po vsem svetu. Povsem nova različica Alice je po mnenju mnogih celo boljša od stare.

Kot vsi vemo, v knjigi Alica kot otrok pade v zajčjo luknjo, kjer se ji pripetijo najrazličnejše dogodivščine. Nova verzija pa predstavlja svet po stari Alici, ko ta odraste, in ko Rdeča kraljica prevzame Čudežno deželo – zavlada ji z železno pestjo. Kraljičina sestra, Bela kraljica, si prizadeva, da bi zopet prišla na prestol in zavladala Čudežni deželi, kjer bi bili vsi enakopravni in milostni.

Po mojem mnenju je Alica eden najboljših filmov v zadnjem desetletju: najnaprednejša tehnologija, dobri igralci in njihova odlična igra ter režiser naredijo film fantastičen in ogled pravi užitek.

Kot posamezne vloge so me najbolj očarale Rdeča kraljica, Bela kraljica in Klobučar. Ogled filma vsekakor priporočam!

Ocena od ena do deset: 10*

Uroš Topić, 8. c

GLASBENA LEŠTIVKA

TOKRAT STE IZGLASOVALI:

DOMAČI DEL:

1. Dekle izza zamreženega okna – Niet

Niet je slovenska punk skupina, ki pridno ustvarja. Navdušila nas je z zelo dobrim komadom Dekle izza zamreženega okna.

Pred kratkim so izdali album z naslovom Trinajst, ki je vsekakor vreden poslušanja. Na njem so njihove največje uspešnice Lep dan za smrt, Depresija in Vijolice.

2. Črni konji čez nebo – Hamo in Gal

Prvič smo ju bolje spoznali na letošnji Emi. Za Emo sta se odločila, ker sta želela pokazati nekaj povsem novega in svežega. Požela sta mnogo dobrih kritik tako na Emi kot na radiu Val 202, kjer je bila pred kratkim njuna pesem tudi popevka tedna. Držimo pesti zanju in komaj čakamo na novo svežo uspešnico!

3. Štajersko nebo – MI 2

Skupino MI 2 poznamo predvsem po komadu Pojdi z menoj v Toplice. Tokrat pa so nas Rogačani prepričali s skladbo Štajersko nebo, ki se zelo dobro vrti po radijskih postajah. Nas so navdušili!

TUJI DEL:

1. Rude boy – Rihanna

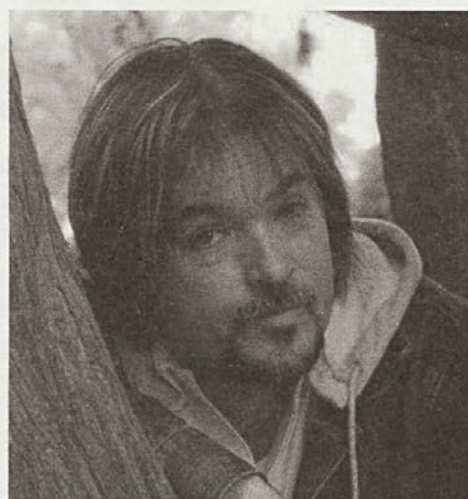
Rihanna nas vedno znova preseneča s svojimi komadi. Tudi

s pesmijo Rude boy ni bilo nič drugače. Zelo nas je navdušila tudi s spotom pesmi, ki je nekaj posebnega. Rihanna zadnje čase zelo veliko ustvarja – saj veste kako pravijo, strto srce piše najlepše pesmi. In Rihanna je čisti dokaz za to!

2. Toleranca – Gibonni

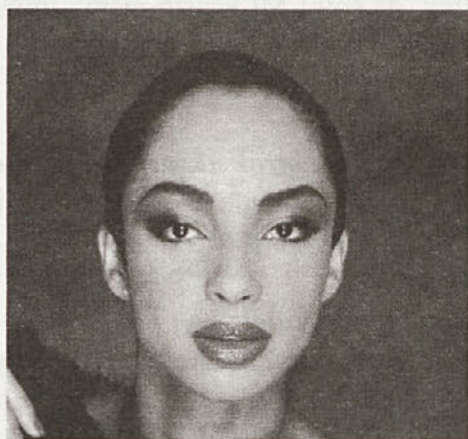
Gibonni je eden najuspešnejših hrvaških pevcev. Skladba Toleranca, po kateri nosi ime celotni novi Gibonnijev album, je nekaj čisto posebnega. Skladba je bila posneta v različnih studiih po svetu, med drugim tudi v Novem mestu. Pesem je napev k boljšemu in bolj strpnemu svetu. Bravo Gibonni!

3. Soldier of love – Sade

Sade je prikupna pevka, Soldier of love pa njen šele šesti studijski album ter prvi album po letu 2000. Sade poje predvsem o ljubezni in tudi ta skladba ima poseben čar. Vredna je poslušanja!

Ana Žibert

OBČUTEK JE NEVERJETEN

Z novinarkami smo razmišljale, s kom bi v tokratni številki lahko naredile intervju. Tema je bila izbrana in bolj, ko smo si v glavi ponavljale dobrodelnost, dobrodelnost ... smo vse v en glas vzkliknile: »Marijan Novina!« Bil je čisto prava izbira za nas: mlad, postaven, slaven, glasbenik in še dobrodelen povrhu! Vprašanja so bila v hipu na papirju, nestrpnost do Marijanovega prihoda pa je naraščala. Tako je v torek, 11. 5., v učilnico, kjer smo bile že zbrane novinarki, vstopil nasmejan, preprost, sproščen in dostopen mladenič. Začetna trema je izginila in intervju se je začel. Naj povzamemo Marijanove besede: »Ljudje sodijo le po zunanosti, ko človeka spoznajo, pa se dostikrat kesajo.«

Katero OŠ ste obiskovali?

OŠ Otočec.

Kateri predmet je bil vaš najljubši in ali je bil kakšen, ki ga niste marali?

Najrajši sem imel telovadbo, da pa kakšnega predmeta nisem maral, ne bi mogel reči. Vsak predmet je za kaj koristen.

Ste kdaj ušpičili kakšno lumparijo?

Itak, da smo! Mi včasih nismo imeli takšnih učiteljic, kot jih imate zdaj. Naše so bile stare in tečne, nagajale so nam in mi njim nazaj, npr. kdaj je kakšni učiteljici zmanjkalo krede ali pa je izginila goba ...

Ste se že kot otrok ukvarjali z glasbo?

Pri devetih letih me je oče začel učiti vse, kar se tiče glasbe, z desetimi leti pa sem šel v glasbeno šolo.

Po videzu delujete bolj »rokersko«, vaše pesmi pa so večinoma mirnejše in bolj romantične. Kako gre to dvoje skupaj?

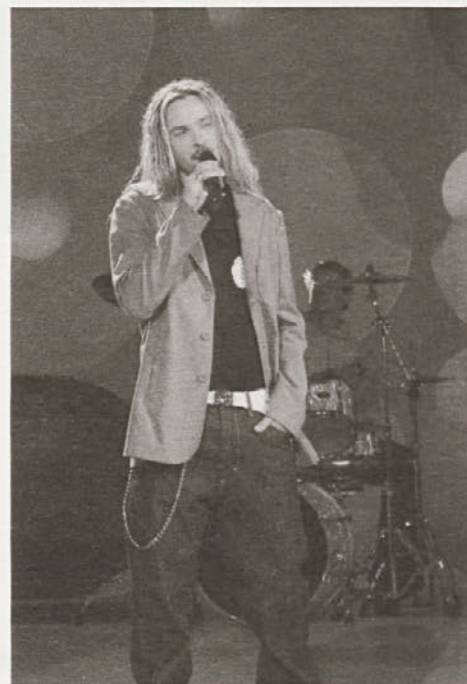
Meni paše biti tak, kakršen sem – tatuji, dolgi lasje ... in ne vem, zakaj bi se moral zlivati z množico. Jaz želim biti malo drugačen, ker si upam

in mi je tudi vseeno, kaj ljudje o meni govorijo. Kar se pa glasbe tiče, ustvarjam glasbo za širši krog poslušalcev – igram tudi na harmoniko in nastopam na porokah. Skratka, igram vse: od Hude mravljice do Metallice. Trenutno pa ustvarjam nov album, ki bo bolj po mojem okusu.

Kaj vas je spodbudilo k temu, da ste se odločili pomagati drugim? Na kakšen način pomagata in kakšen je ob tem občutek?

Moj oče je bil vrsto let zelo bolan, zato smo začeli prirejati dobrodelne koncerte za bolne otroke. Res pa je, da je umrl tudi moj brat, ki je igral trobento in bas kitaro, oče pa je igral kitaro. Tako sem jaz ostal edini v družini, ki se ukvarja z glasbo. Včasih samostojno priredim kakšen dobrodelni koncert, drugače pa bo šlo 10 % od prodaje mojega albuma za dobrodelne namene. Grem pa tako rekoč na vsako dobrodelno prireditev, kamor me povabijo. Občutka se ne da opisati z drugo besedo kot neverjetno.

Glede na to, da je tema tokratne številke našega glasila revščina,

OBLIKOVALA: Ivana Lora Kastelic, 9. c

EKOKVIZ

Tekmovanje v ekoznanju je potekalo na naši šoli, 11. marca 2010, v računalniški učilnici. Tekmovalo je 11 ekip oziroma 33 učencev iz šestih, sedmih in osmih razredov. Vsako ekipo so sestavljali trije učenci iz posameznega razreda.

Vsebina letošnjega Ekokviza je vseevropski projekt Natura 2000, kar pomeni omrežje zavarovanih območij v državah EU.

Osnovni cilj Nature 2000 je ohranjati in povečati biotsko pestrost v EU za prihodnje rodove. Strokovnjaki že vrsto let opozarjajo, da se število rastlinskih in živalskih vrst zelo hitro zmanjšuje, zato so se voditelji evropskih držav odločili, da nekaj storijo za ohranjanje biotske raznovrstnosti in za čistejše okolje.

Posamezne države so s posebnimi predpisi zaščitile vsa območja, ki so pomembna za ohranjanje ogroženih rastlin, živali in njihovih življenjskih okolij. Z vstopom v Evropsko unijo smo tudi pri nas v okviru Nature 2000 zaščitili kar 36 odstotkov celotnega ozemlja. S tem odstotkom ima Slovenija največji delež zaščitenega ozemlja v Evropi.

Učenci so znanje za Ekokviz pridobivali prek spletnega mesta, kjer je bilo naloženo učno gradivo. Spoznavali so, kako deluje Natura 2000 in kaj pomeni za nas, ki živimo v tem okolju.

V novomeški regiji je na Ekokvizu sodelovalo 127 ekip. Grmska ekipa pod geslom MGTRI se je uvrstila na 23. mesto.

Mentorica ekip Branka Moškon

nas zanima, kako bi vi rešili ta problem?

Jaz ga pomagam reševati z dobrodelnimi koncerti, bom pa rekel tako: težko najdeš nekoga, ki bo dal oz. bo prispeval 10000 €, hitro pa bo našel 100 takih, ki so pripravljeni dati 10 € za koncert, katerega izkupiček gre v dobrodelne namene.

»Fajn« se mi pa zdi, da ljudje hodijo na takšne koncerte.

Ne moremo mimo vprašanja, ki bi zadevalo vašo udeležbo v resničnostnem šovu Kmetija. Ali vam je uspelo zapraviti že ves denar?

Tega denarja sploh ni bilo toliko, kot bi si človek predstavljal. Šel sem v studio, posnel dve skladbi ter si kupil malo novejši avto in kupček je kar hitro skopnel.

Ali bi lahko rekli, da vam je po udeležbi na Kmetiji narasla priljubljenost?

Ja, kar. Sem bolj opažen v množici. Glede na to, da imam status kulturnega delavca in da živim od glasbe, je bila Kmetija zame enkratna priložnost, da se Sloveniji predstavim in da ljudje spoznajo, kakšen človek sem. Moram reči, da je bila Kmetija zame poslovno zelo dobra odločitev.

Kaj bi sporočili našim bralcem?

Jaz bi jim sporočil, naj veselo prebirajo vaš časopis in naj uživajo mladostniška leta, ker so to najlepša leta!

Ivana Lora Kastelic, Anja Medle in Ana Žibert

»DEVETARČKI« V LONDONU

V soboto, 27. 3. 2010, smo se učenci devetih razredov, ki smo se prijavili na potovanje v London, zbrali na šolskem igrišču in se odpeljali na Letališče Jožeta Pučnika. Ob 17 h po london-skem času (ki je eno uro za nami) smo prispeli na letališče Stansted. Nato smo se z avto-

busom odpravili na panoramski ogled mesta, kjer smo videli prizorišče olimpijskih iger 2012 v izgradnji in se ustavili ob katedrali Sv. Pavla. Na koncu pa smo se odpeljali v hotel.

Britanski muzej

V nedeljo smo obiskali Britanski muzej, Greenwich, kjer se

Parlament

nahaja ničelni poldnevnik, šli z ladjico do London eye-a, ki je drugo največje razgledno kolo na svetu in te dvigne 138 m visoko, da lahko vidiš cel London. Popoldne smo obiskali muzej voščenih lutk Madame Tussauds

in uživali v družbi slavnih. V ponedeljek smo odšli v naravoslovno-zgodovinski muzej,

Monument

splezali pa smo tudi na Monument. To je ogromen spomenik posvečen velikemu london-skemu požaru, je v obliki sveče in ima 311 stopnic. Proti večeru smo šli na ulico Picadilly Circus in za las zamudili premiero filma Spopad titanov, vseeno pa smo si lahko ogledali »pločnik slavnih«.

V torek smo si ogledali še

Trafalgar Square, kjer je Nelson premagal Napoleona, Buckinghamsko palačo, kjer domuje kraljeva družina, ter 10 Downing Street, kjer živi premier. Sprehodili smo se tudi skozi park Sv. Jamesa, kjer smo opa-

Buchingamska palača

zovali in s čipsom hranili pravi nič boječe veveričke. Na koncu pa je bil čas za »shopping« na

7 km dolgi nakupovalni ulici Oxford Street.

Fotografije in besedilo:
Ivana Lora Kastelic, 9. c

ANGLEŠKE STRANI ENGLISH PAGES

Later.

Jack: "I checked the fingerprints. I have got some really bad news for you." Fernanda paid attention: "You frighten me!"

Jack: "I know that Courtney is your friend, but all fingerprints point to the fact that Courtney's boyfriend, Peter, is the killer" he said. Fernanda could not believe what she heard: "It is very disrespectful if you are joking about something like that!"

Jack: "But there is no doubt, Fernanda."

A couple of hours later Courtney, Fernanda, Jack and Peter were in front of the interrogation room. Courtney did not have a clue what was happening. She asked: "Did you call us?" Jack opened the door of the room and entered: "Mr. Gibson, Courtney, we are going to ask you a few questions. Where were you 5 hours ago?" Peter answered: "Well, what a strange question. I was with Courtney, taking her to work." "Is there a problem?" asked Courtney. Then Fernanda tried to explain: "Actually no. It's just that the evidence tells us that Peter murdered Victor." Peter was confused: "Courtney, what is going on? Is there something I should know? What are you talking about, special agent Remington?" "Peter, wait! Fernanda, Jack, are you trying to tell me that Peter killed a man?"

Foto: Uroš Topič

The murder happened in front of the toilet of the corporation. Someone was fighting with Victor and then stabbed him with a knife.

It was Monday morning. Fernanda and Jack were talking in Fernanda's office. Suddenly Courtney ran into her office without knocking. She was out of control: "Fernanda, Jack! You will not believe it. Something horrible happened! Quick, follow me!" Confused Fernanda looked at her: "Courtney! What is wrong? Did you see a ghost? Well, you look like you did!" Then they ran after her. There was a body lying in front of the toilet. Fernanda found it hard to believe. It was Victor, their partner's body. "Oh, my God! Victor! He is dead!" she said with a lot of fear in her voice. Then Jack said: "He deserved it."

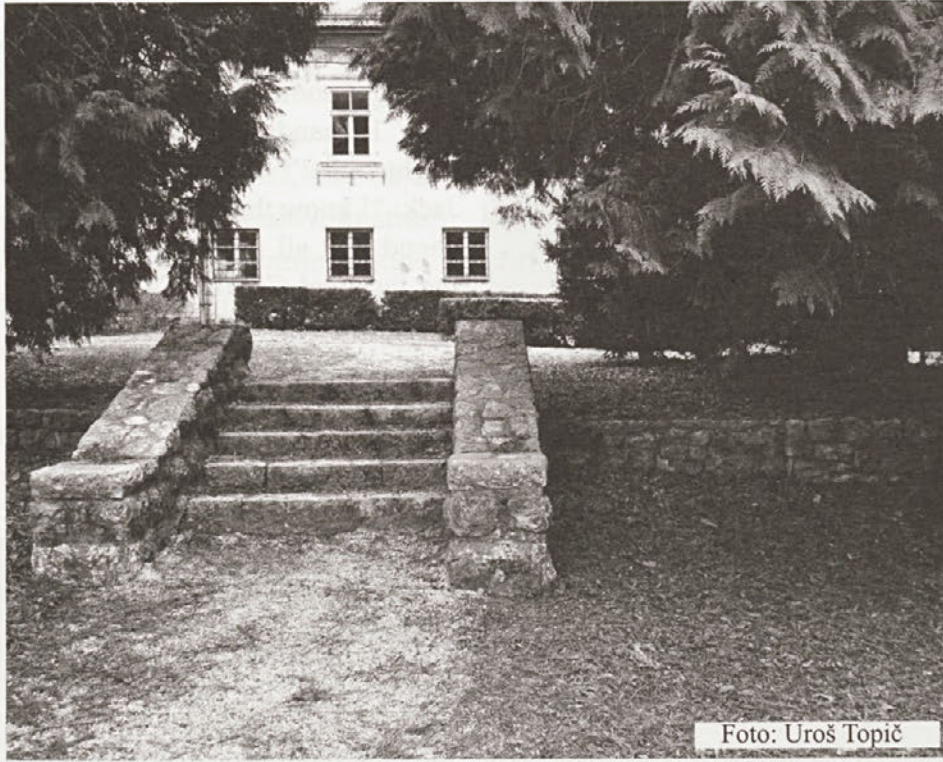

Foto: Uroš Topič

Courtney stood up angrily. Jack continued without paying attention: "We checked the security cameras. They were turned off and only you have the key to the security room. Would you explain that? You obviously helped your boyfriend." Courtney flew into rage: "I know you do not like me, Jack, but I am not stupid. The killer wanted to set my boyfriend up. But he did not do it. Peter did not kill Victor. Why would he do it?" Fernanda could not understand. She said quietly: "That is very strange." "Hang on a minute! Your work partner Victor is dead? And I am the suspect!?! You must be joking!" shouted Peter. "Jack, Fernanda, you have to believe me! He was with me! He is innocent!" Courtney's voice was trembling. Fernanda said: "I do, I believe you. If he were the murderer, you two would be long gone by now."

Some hours afterwards Jack went to Fernanda's office. "I looked at the body again. He had a fight before he died and then someone killed him with a knife. The pictures are clear, have a look." Fernanda did not want to talk: "I am going to check the hall and the door of the toilet. They might tell us something. Excuse me."

When she was passing the toilet she was thinking about the killer: "They can not mislead us. They want us to believe one thing, but the forensic science will tell us the truth!" While she was thinking, she saw a USB stick in the corner next to the crime scene: "What is this USB stick doing here? Perhaps someone lost it. Could it be the murderer?"

She ran into Courtney's office as fast as possible and shouted: "Courtney, I need you to check whose USB stick this is. It might reveal the murderer. And quick, please! I will come back soon."

Courtney was working on her computer checking the USB stick. She discovered the murderer and screamed: "Oh, dear! The murderer is. Oh, no!" Suddenly, the door opened with a bang and Jack came in: "Have you seen my USB stick anywhere? I think I lost it yesterday and I am looking around for it now." "Hmmm. No, no, I do not know what you are talking about." she answered nervously.

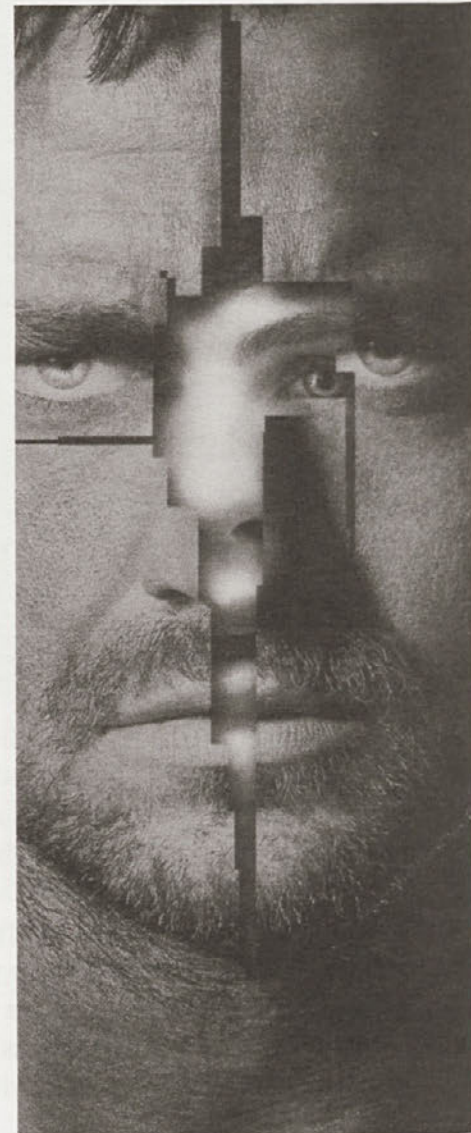
"Courtney, you look awful. Is there a problem?"

"No, everything is fine. I am just shocked that you suspect my boyfriend to be a cold blooded murderer."

"Oh, I have got to go! Thanks, anyway."

When he went away Courtney ran to Fernanda's office. She shouted: "Fernanda you must see this! I know whose USB stick this is. It is the killer's. You were right." Fernanda looked at the computer screen and fainted.

The security took Jack by force to the interrogation room. He was shouting: "What are you doing? I work here!" "I am sorry Jack, we have to interrogate you!" said Fernanda.

3/3 orig. lin., EX LIBRIS, Kristina Kastelic, 9. a

“But we know that Peter is the killer” he said.

Fernanda replied: “The fingerprints are not real. You took them from Peter’s gloves. He forgot them when he visited Courtney last week. But Courtney’s boyfriend is completely innocent. It did not work, Jack!”

Courtney continued: “What was your USB stick doing at the crime scene?”

Jack had to admit the defeat. He was arrested and tried for a murder.

What do you think his reasons were? How did he do it? It is for me to know and you to find out.

Anisija Stojkovska, 8. b

A DETECTIVE STORY

This story is about a rich man named James van der Woodsen. He lived in a big house near the sea. The house was called – The Latveria Embassy. The house was very old and it looked a lot like an old castle. So Mr van der Woodsen bought it and he moved in. He was involved in land and building businesses and he had enough money to buy a small country. One day at a business party, James van der Woodsen met a beautiful young lady. Her name was Lady Morel. James fell in love with her, and within a month, they were already married, and Lady Morel (now called Lucie van der Woodsen) moved to The Latveria Embassy. After a year, Lucy gave birth to a child. They named her Rosanne. Soon they discovered that she was just as beautiful as her mother.

After 20 years of her rich and happy life, Rosanne changed her name into Miss Foxy. She never wanted to get married. She wanted to take over her father’s house.

And so it happened, that a year later, James van der Woodsen died. They said he was murdered.

The murder case was assigned to a very famous detective, Hercoul Poirot.

And so it began...

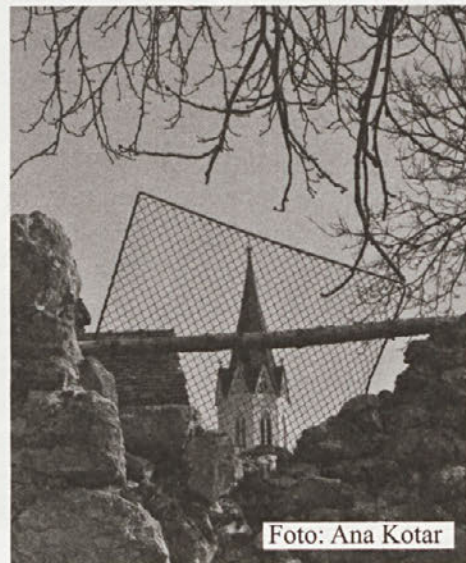

Foto: Ana Kotar

Foto: Uroš Topić

The interview with Miss Foxy:

HP: Bonjour Miss Foxy. I think you already know why you're here?

MF: Of course! You think I murdered my father.

HP: Oh noo! I never said that. **RIGHT NOW, EVERYONE IN THIS HOUSE IS A SUSPECT.** Shall we begin?

MF: Yes.

HP: Where were you when the crime happened? It was five am in the morning.

MF: I got up very early that morning. I couldn't sleep so I decided to go running by the sea. There's a small park. I do yoga there every morning. That morning, when it happened, I was still in the bathroom. I was taking a shower when I heard a shout. Miss Green shouted.

HP: Who is Miss Green?

MF: Our house keeper. She found my father dead in his bedroom. My parents have separate rooms, you see. My mother wanted a little privacy so a wall in the middle of the room was built.

HP: Was anybody else awake at that time?

MF: The whole house I think.

HP: Miss, can you think of anyone in this house who might hate your father?

MF: As far as I know, he was a great man. Everybody loved him. So... no.

HP: Thank you, Miss Foxy, for your time.

MF: Not at all.

They shook hands and left the living room.

"Hello, Poirot. How did it go?" a man asked. It was John Lennon, Poirot's partner and also a policeman.

"Very good John, very good."

And then it hit him. When Poirot

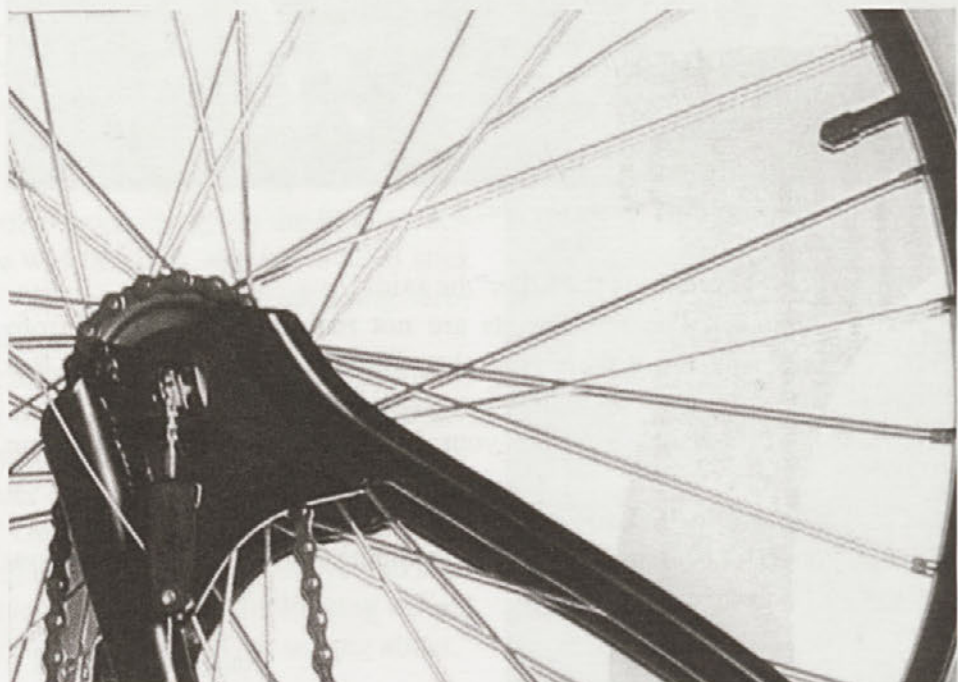
was talking to Miss Foxy, he noticed a small but important part in the story. She said that her parents had separate rooms. He wanted to go to the crime scene immediately. Soon, Hercoule Poirot and John Lennon arrived at the crime scene. "Where is the murder weapon?" Poirot asked.

"They took it away," Lennon said. Poirot walked across the room to the wall that was separating the room. In the wall he found a note. He read it to himself:

I'm impressed, Poirot. I did not think you would come this far. But still, you are a mastermind. The ring that you're holding in your hand belonged to the English queen. She gave it to me and I want you to give it to my daughter. I'm leaving the rest of the case open for you to solve. I wish you good luck, James van der Woodsen.

Poirot was shocked. How did the man know he was going to die? How did the man know that Poirot was going to get the case?

"Were there any fingerprints on the murder weapon, Lennon?" Poirot said.

ANEKNOTE IZ GRMSKIH ŠOLSKIH KLOPI

Kisik je lahko smešen

Nekega dne je učiteljica pri naravoslovju spraševala. Vprašana je bila neka učenka, in sicer jo je učiteljica vprašala, kaj izdihavamo. Njen odgovor je bil: »Izdihavamo kisik.«

Vsi učenci smo planili v smeh.

Plankton

Učiteljica vpraša učenko: »Katera je največja žival na svetu?«

Učenka: »Plankton!«

Učitelj Suster je opozoril učence da bo vpisalocene za graficne liste. Učenka NN iz 7. razreda: "A boste vpisali tudiocene za limoreze?"

"No, it was clear," Lennon added. Poirot hit himself on the forehead and shouted: "Imbecile!!! Lennon, I need you to gather all people in the house. I know what happened!"

An hour later, the whole house was in the great hall of The Latveria Embassy. Poirot started:

"It was never a murder, you see. James van der Woodsen wasn't killed. He committed suicide. He found out that he had leukemia. He didn't want to tell his family about it and he also didn't want to suffer the pain. So he grabbed a knife and stabbed himself into the heart, made it look like an accident, and departed to the other world. It was all very well planned, but now that the secret is out..."

Poirot took the ring and put it on Miss Foxy's finger. A teardrop fell on the floor.

And so the story ends, sad and happy at the same time. Although, Miss Fovy And Lucy van der Woodsen lost a husband and a father, they lived happily ever after.

THE END

Uroš Topić, 8. c

A.O. orig. b. lin., EX LIBRIS, Žan D.

Foto: Lora

OŠ GRM V PLANICI

Planica je ledeniška dolina v SZ delu Julijskih Alp. Najbolj poznana je po smučarskih skakalnicah, kjer vsako leto potekajo prireditve tekmovanj za svetovni pokal. Planiška velikanka je največja na svetu. Na znameniti

Foto: Lora

letalnici bratov Gorišek so bili doseženi številni svetovni rekordi v dolžini smučarskih poletov. Svetovni rekord je trenutno 239

m, ki ga je dosegel Norvežan Bjørn Einar Romøren. V četrtek, 18. 3. 2010, se je nekaj učencev in učiteljev naše

Foto: Lora

šole odpravilo na izlet v Planico, da bi si ogledali uradni trening in kvalifikacije za petkovo tekmo smučarskih skakalcev.

Dan se je začel zelo zgodaj, saj je avtobus izpred šole krenil že ob 6:00. Okoli 8:30 smo prispeli v dolino pod Poncami. Odprl se nam je pogled na veličastno skakalnico, ki v živo izgleda še veliko večja in bolj strma kot po

televiziji. Namestili smo se na tribunah in kmalu se je začel trening. Vmes smo si privoščili tudi odmor za malico in si ogledovali razstavljene stojnice. Gneča se je večala iz minute v minuto in v Planici so tistega dne zabeležili 13000 obiskovalcev. Ko so se začele kvalifikacije, so bile vse oči uprte v skakalnico. Na petkovo tekmo so se uvrstili kar štirje Slovenci, Robert Kranjec pa je imel z 216,5 m

tretjo daljavo kvalifikacij. Najdlje je skočil aktualni svetovni prvak Bjørn Einar Romøren z 230,5 m. Po koncu kvalifikacij so bile organizirane še druge aktivnosti, med drugim tudi koncert pevke Aleye. Ob 13:30 smo se vkrcali nazaj na avtobus in polni vtisov odšli proti Novemu mestu.

Ivana Lora Kastelic

ŠPORTNI DOSEŽKI

ROKOMET

DEČKI:

Starejši dečki v polfinale državnega prvenstva

V torek, 26. 1. 2010, je v Ribnici potekalo četrtfinale državnega prvenstva v rokometu za starejše dečke. Nastopile so štiri osnovnih šol, na polfinalni turnir pa sta se uvrstili prvi dve. Osnovna šola Grm je z dvema zmagama in

ATLETIKA

Občinsko prvenstvo v pomladanskem krosu

V četrtek, 15. 4. 2010, se je pri srednji Kmetijski šoli Grm (Bajnof) odvilo občinsko prvenstvo v pomladanskem krosu za osnovne in srednje šole. Ob deseti uri smo se vsi tekmovalci ter spremljevalci skupaj usedli na avtobus in se odpeljali proti Kmetijski šoli Grm. Tam so se ob našem prihodu že trle množice tekmovalcev in v ozračju se je čutilo vznemirjenje ter adrenalina pred tekmo. Takoj ob prihodu na tekmovališče smo se začeli ogrevati in si ogledovati traso. Ob enajsti uri je sledil prvi start. Grmčani smo se odrezali po pričakovanjih, tj. zelo dobro, in tako zasedli zavidljive rezultate ter vsekipno prvo mesto.

enim porazom osvojila 2. mesto in se tako uspešno prebila v polfinale državnega prvenstva.

ODBOJKA

Starejši dečki drugi na področnem in starejše deklice druge na občinskem prvenstvu

Kot kaže, je našo šolo v odbojki zaznamovalo 2. mesto. Na obeh tekmovanjih je sodelovalo 8 ekip iz naslednjih osnovnih šol: Brusnice, Šmihel, Center, Grm, Bršljin, Otočec, Drska ter Stopiče. Tako deklice kot dečki so po borbeni igri osvojili odlično drugo mesto.

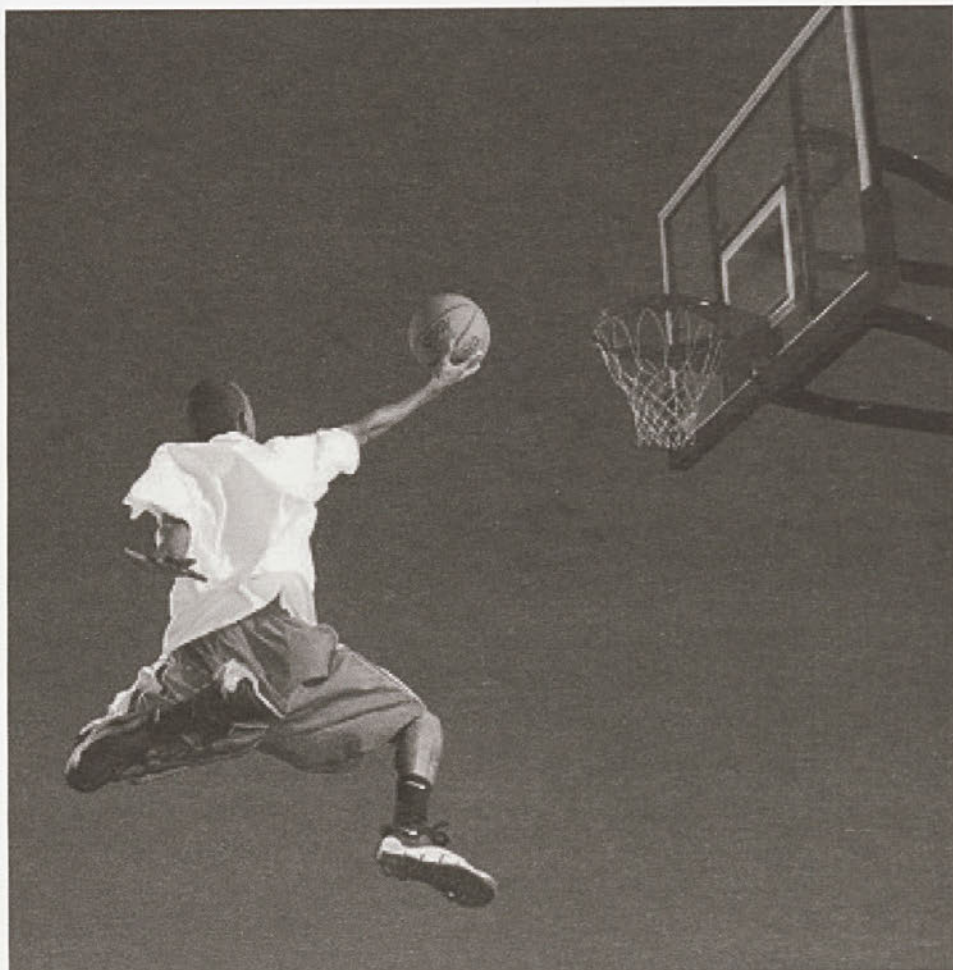
Vsem športnikom iz srca čestitamo in jim želimo še veliko dobrih rezultatov!

DEKLICE:

Polfinale državnega prvenstva za starejše deklice

V sredo, 17. 3. 2010, je v Šentjerneju potekalo polfinalno državno prvenstvo v rokometu za starejše deklice, ki ga je organizirala OŠ Grm. Igralke naše šole so že v prvi tekmi proti OŠ Koper prikazale borbeno igro, ki so jo zaslužno zmagale. Že v naslednji tekmi so igralki OŠ Grm premagale OŠ Vojke Šmuc in si s tem že zagotovile eno izmed prvih treh mest v polfinalu. Zadnja tekma je bila odločilna, saj je odločala o prvem mestu in odhodu na finalni turnir med štirimi ekipami v Sloveniji. Z izjemno hitro igro in prodornimi igralkami so si prvo mesto priigrale učenke OŠ Nove Jarše, čeprav je potrebno čestitati tudi igralkam OŠ Grm, ki so zaslužno zasedle 2. mesto na turnirju in se tako uvrstile na 5.–8. mesto v državi.

44. pionirskega festivala, državnega prvenstva v košarki za starejše učence letnik 1995 in mlajše. Naši košarkarji so po odličnih tekmah klonili šele v finalu in tako po lanskem naslovu državnih prvakov tokrat osvojili odlično drugo mesto. V polfinalu so premagali OŠ Lucijo z rezultatom 54 : 42, v finalu pa morali priznati premoč OŠ Litiiji z rezultatom 38 : 51. V tekmi za tretje mesto je OŠ Šoštanj tesno premagala domačine z rezultatom 49 : 48. Luka Golob (OŠ Grm) pa je bil izbran v prvo peterko turnirja.

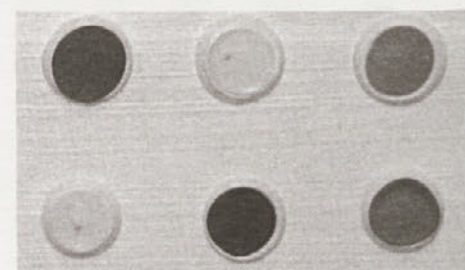
proti domačinkam v finalu morale priznati premoč vrstnicam iz Grosupljega.

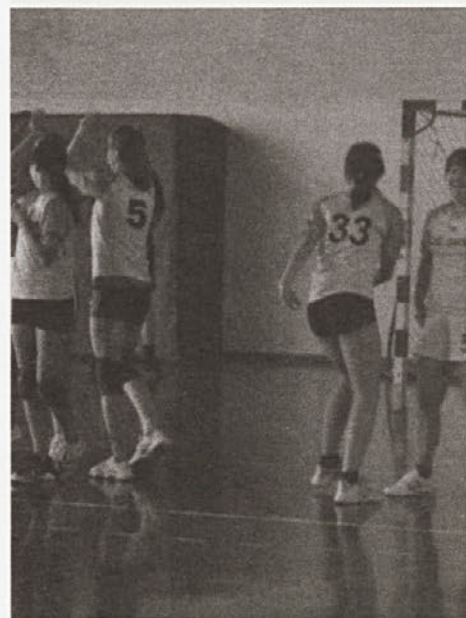
DEKLICE:

Starejše deklice državne podprvakinja

Grmske košarkarice so v petek, 16. 4. 2010, nastopile na zaključnem turnirju 44. pionirskega festivala v Šmarjah pri Jelšah. Kljub borbeni igri so po polfinalni zmagi

Katja Legan, 9. b

KOŠARKA

DEČKI:

Košarkarji OŠ Grm osvojili odlično 2. mesto

V petek, 9. 4. 2010, je v Športni dvorani Lucija potekal finalni turnir

GRMČANI BLOKIRALI DEJANA ZAVCA

Sreda popoldne, 5. 5. 2010, oblačen in za mesec maj dokaj hladen dan, učenci 6. razredov se vračajo iz ekskurzije na Primorskem. Dan smo že skoraj zaključili, sledil je le še zadnji postanek na počivališču Lom. Medtem ko je večina zapravljala še zadnje evre, je skupina fantov hitela od nekaj metrov oddaljenega bencinskega servisa in mahala z nekakšnimi razglednicami in začela pojasnjevati: »Dejan, Dejan Zavec je tam! Podpisal se nam je in celo slikali smo se z njim!« Sledila so vprašanja vseh ostalih: »Kje, kje si ga videl? Pojdimo še mi!« Kmalu se je že od daleč videla gruča naših učencev, ki so nestrpno čakali na Dejanov podpis. Radovednost je premagala tudi nas, učiteljice, in z veseljem smo odšle – pod pretvezo, da gremo iskat naše učence – pokukat, kaj se dogaja. Naš boksarski šampion je bil nadvse prijazen, dostopen in nasmejan, šampion v pravem pomenu besede. Za konec je nastala še »gasilska fotografija«,

ki bo marsikomu lep spomin. Dogodek je bil vsekakor pika na i naši ekskurziji, saj druženje s svetovnim boksarskim prvakom ni kar tako!

DRŽAVNO TEKMOVANJE V KROSU

Državno tekmovanje v krosu pa se je odvijalo v soboto, 15. 5. 2010, ko je ekipa dečkov in deklic odšla v Železnike. Kljub temu, da je bila deževna sobota in bi verjetno še vsi sladko spali, smo polni energije in zagona ob 7. 45 odšli izpred Portovala proti Gorenjski. Ob našem prihodu so se že trle množice tekmovalcev in v ozračju se je čutilo vznemirjenje ter adrenalin pred tekmo, a kljub slabemu vremenu in blatu nismo dvomili v naše sposobnosti.

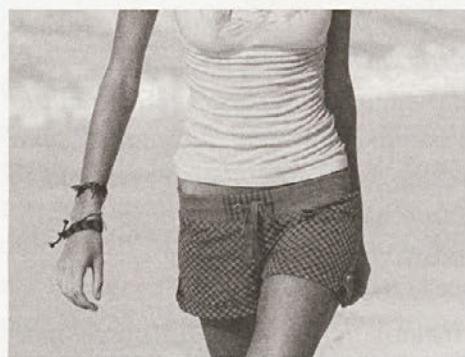
Tekmovalci, ki so osvojili vseekipno 1. mesto in postali državni prvaki v krosu so:

Rok Vidrih, Nejc Matoh, Maša Abunar, Tinkara Zoran, Ida Vrščaj, Luka Kresič, Primož Potočar, Peter Majcen, Zala Vidic, Tara Adamič, Brina Bilič, Peter Škrajnar, Klemen Kopina, Matija Dular, Manja Može, Katja Cesar, Urška Radojič, Jure Prus, Aljaž Siročič, Tjaša Ambrožoč, Norma Resnik, Tilen Seničar, Marko Majcen, Nina Šobar, Tajda Zoran, Anja Žibred in Katja Legan.

Dnevnik, ponedeljek, 17. maj, str 32

KRATKE HLAČE

Zelo moderne so kratke hlače vseh vrst in oblik. Prevladujoča barva ni več črna tako kot lansko leto, ampak naj bodo hlače čim bolj pisane in vzorčaste ter iz različnih materialov. Moderne bodo tudi to jesen, seveda v kombinaciji z najrazličnejšimi žabami in pisanimi nogavicami.

DOKOLENKE IN »NADKOLENKE«

Dokolenke, »nadkolenke« in nogavice do sredine stegen so spet v modi in možnosti, kako jih bomo nosili, je nešteto: od športnega načina, bolj glamuroznega, pa do nošenja nogavic čez žabe. Pomembno je, da

izberete pravo dolžino nogavic, saj se mora ta ujemati z vašo postavo. Dokolenk ni priporočljivo kombinirati z volnenimi vzorčastimi krili, so pa nepogrešljive v kombinaciji s škornji in kratkimi hlačami.

MODA

BOJEVNICA PRIHODNOSTI

Ta siloviti trend je kombinacija vojaških in plemenskih trendov. V ospredju je antični svet – od starega Rima pa do Egipta in keltske bojevnice, v katerem so civilizacije nosile tunike, kovinske prevleke in vojne barve, sedaj pa se elementi vojaške zgodovine vračajo v moderni preobleki. Z neustrašnostjo in neskončno ustvarjalnostjo je vodilna tema moderne bojevnice samozavest. Elementi tega trenda so tako kovinske prevleke, tunike, obvezni pa so tudi gladiatorski sandali.

OBROČI IN OKRASNI TRAKOVI

Letošnje poletje bodo moderni bujni trakovi in obroči za lase različnih oblik in velikosti –le da pritegnejo pozornost. Poiščite take, ki se zavežejo okoli cele glave.

VZORČASTE IN POTISKANE HLAČE

V zadnjih časih so bile hlače večinoma klasičnih barv in oblik, sedaj pa so bolj kot oblika pomembni vzorci in tisk: od črt, cvetov, grafičnega tiska do abstraktnih, svetlih in odebeljenih ali pa bolj prefinjenih oblik.

KOPALKE

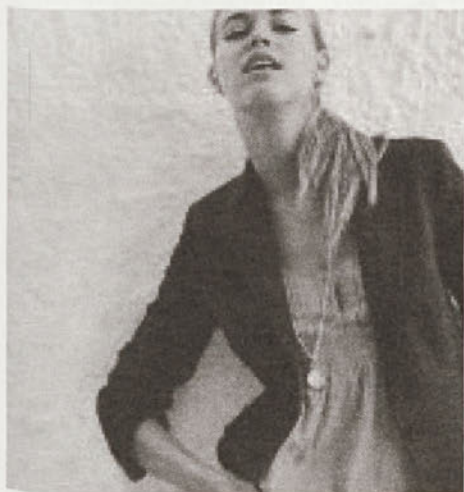
Raznolikost, neomejena izbira in individualnost – vse to nam ponuja poletje 2010. Barve so prvi znanilci poletja, zato so zelo pomembne. Rdeči odtenki kopalk so nujni, barvna paleta pa se razširi še na oranžne in pinki barvne tone. Živahnim in sijočim barvam se je pridružila tudi paleta pastelnih, nežnih barv, katere

je zelo priporočljivo kombinirati z drobnimi vzorci različnih rožic, pik in črt.

FANTOVSKI JOPIČI

Čar spomladanske in poletne fantovske mode je v tem, da nosite obleke, ki so vam prevelike, vendar ne več kot eno številko od vaše velikosti. K temu sodi tudi nošenje jopiča, pri katerem imejte zavihane rokave, saj ravno to daje ta prevelik videz.

ŠPORTNA OBLAČILA

Športna oblačila imajo v letu 2010 status ulične mode. Smernice z modnih brvi nam prinašajo pridih ameriškega nogometa, hokeja ... in drugih športnih panog. Mladostniško razigranost in navihanost boste dosegle z odrezanimi zgornjimi deli in nizko spuščeni hlačami, za še bolj športen videz lahko oblečete nabrano krilo z nizkim pasom, ne pozabite pa na trak za lase v klasičnih barvah.

Ivana Lora Kastelic

GRMSKI KARL LAGERFELD

Se sprašujete, kdo je to? Na ta odgovor bi vam znal hitro odgovoriti Uroš Topič, učenec 8. c razreda, ki dobro pozna vse, kar je povezano z modo. In z modo je povezan tudi mož iz našega naslova, ki slovi kot zloglasni modni oblikovalec, tak, kakršen nekoč želi postati tudi Uroš. Uroševe osupljivo lepe modne skice so dokaz, da fant sanja nekoč uresničljive sanje. Zaupal nam je nekaj o sebi in ker je zadnje čase po hodnikih slišati le: »Kaj boš pa ti oblekel/-a za valetu?« je z nami delil ideje o tem, kako bi po njegovem mnenju morala biti oblečena fant in dekle na tem pomembnem dogodku. Če boste njegove modne zapovedi upoštevali, pa presodite sami.

Od kje ljubezen do mode?

Ljubezen do mode sem pravzaprav našel v revijah in filmih. Popolnoma so me prevzela lepa, draga oblačila, čevlji, očala ... Skratka vse, kar vključuje modo.

Kdaj si narisal svojo prvo modno skico?

Moja prva modna skica je nastala že dolgo pred »velikim navdihom«. Že kot majhen deček sem rad risal oblačila in čevlje.

Ali se želiš kdaj profesionalno ukvarjati s tem?

Seveda! Moje sanje so sedaj še skoraj neverjetne, vendar upam,

da bom nekoč postal uspešen modni oblikovalec na ravni Armanija, Guccija, Prade ... Že dolga leta si predstavljam svoje podjetje kot eno najuspešnejših znamk na svetu. To me veseli in sprošča; v modi najdem veselje. Nekateri tudi pravijo, da je moda dobra za dušo in vsekakor se strinjam z njimi.

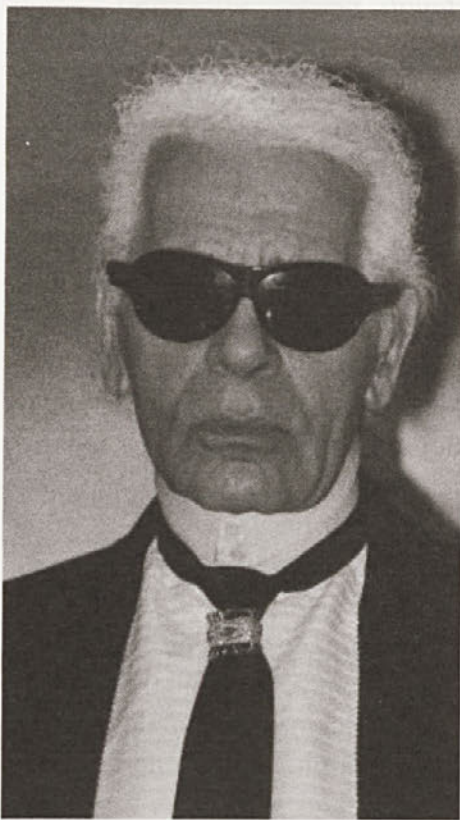
Ali si že razmišljal o tem, kako bi, če bi imel možnost, poimenoval svojo kolekcijo oblačil?

O tem sem že razmišljal, ampak ime še iščem. Nekaj malega je že »nastalo«, vendar imena ne bi izdal, dokler se stvar ne udejanji.

Imaš kakšnega modnega vzornika oz. vzornico?

Moj največji vzornik je Karl Lagerfeld, pred njim pa stoji Coco Chanel. Karl sedaj oblikuje oblačila za modno znamko Coco Chanel – znamka mi veliko pomeni predvsem zato, ker je bila Coco prva oblikovalka na svetu, ki je oblikovala udobna oblačila za ženske. Rešila jih je tesnih

steznikov in prepotenega spodnjega perila. Karl Lagerfeld pa preprosto nadaljuje njeno pot, kar me neznansko veseli. Modni oblikovalci dandanes pozabljajo, da smo ljudje tisti, ki nosimo tista oblačila – plastične vrečke sešite v dolg plašč, body-je iz poliestra ...

Boš v tej smeri nadaljeval tudi šolanje?

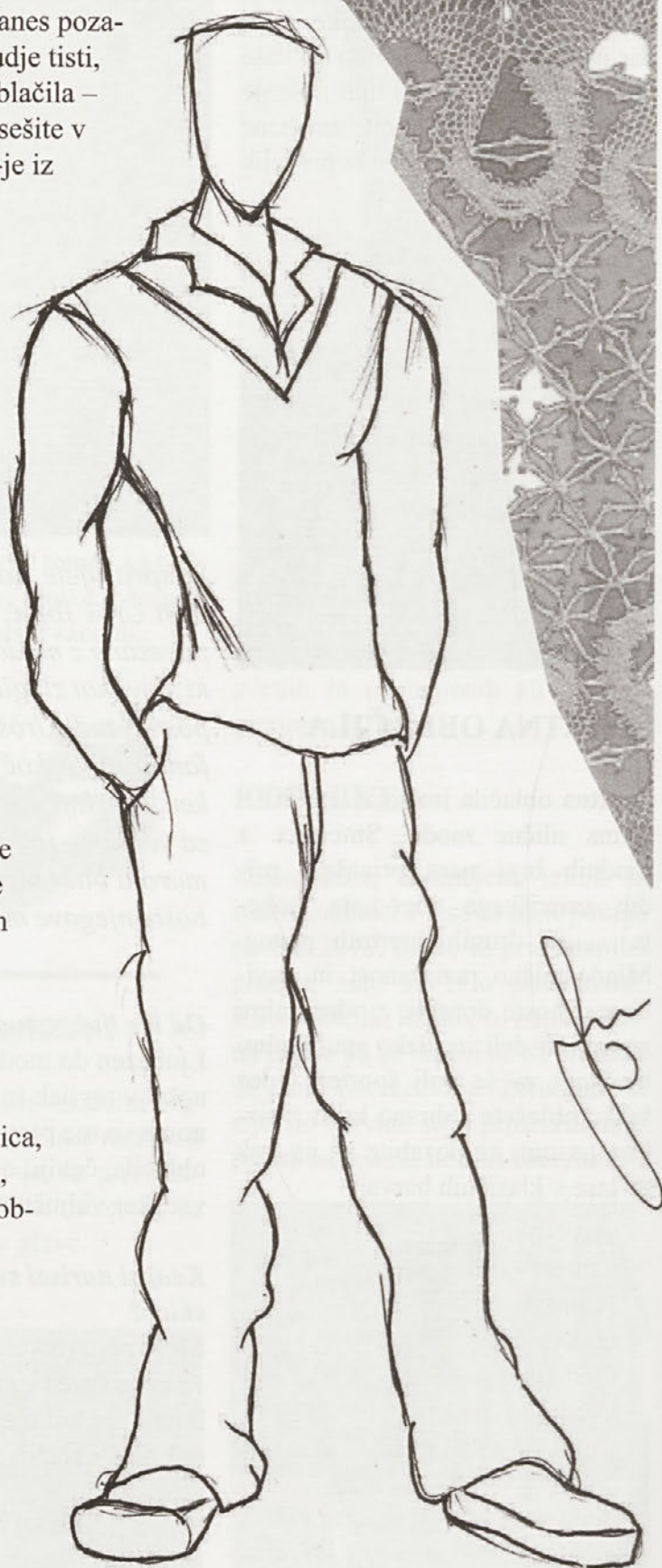
Moje sanje so dokončati šolo za oblikovanje. V to usmerjam vse svoje moči in veliko časa posvetim »izobraževanju« na tem področju. Rad berem modne članke in novičke iz sveta najboljših oblikovalcev.

Kateri je tvoj najljubši kos oblačila?

Moja Lacoste jopica, ne zaradi znamke, temveč zaradi udobja.

Te zanima še kakšna druga veja umetnosti oz. ustvarjanja?

Rad tudi rišem in fotografiram. Poleg glasbe in pisanja sta to moji največji

strasti. Preprosto uživam, ko rišem ali fotografiram v naravi. To je nekaj, kar zelo rad počnem.

Za konec pa nam še povej, kakšno obleko bi ti priporočal devetošolcem za letošnjo valetó?

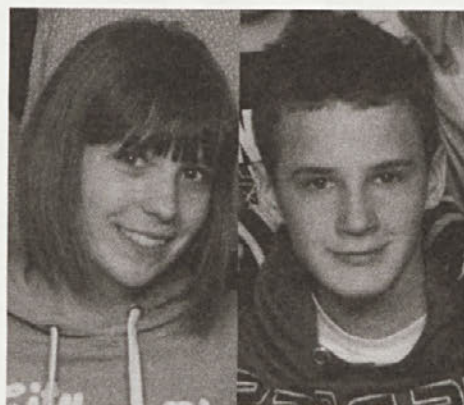
Dekleta: obleka naj bo preprosta, nič posebnega, ne predolga in ne prekratka. Svetle barve, dolžina do kolen ali čez. Krilo nad kolena ni priporočljivo. Letos so spet v modi tudi vzorci, zato se ne bojte obleči obleke s preprostim ornamentom. Obutev naj bodo čevlji z nižjo peto, preproste oblike, ki nikakor ne smejo biti odprti.

Fantje: kot za dekleta tudi za vas velja eno samo osnovno pravilo: preprostost. Zelo elegantno boste izgledali v srajci s kravato in v ujemajočem se telovniku. Srajca ima lahko preprost ornament (karo, črte ...); še posebej dobro boste izgledali, če se bo kravata ujemala s posameznimi kvadratki ali črtami na srajci. Če pa se vam zdi kravata kaplja čez rob, se ji lahko mirne duše odpoveste. Obutev naj bodo čevlji ali elegantne teniske.

MISS IN MISTER

Vsako leto devetošolci izbirajo miss in mistra 9. razredov in tudi letos nismo prav nič zaostajali za šolsko tradicijo. Po mnenju deklet je naziv mistra dobil Žan Dravinec iz 9. c, fantje pa so izglasovali Anjo Žibred iz 9. b razreda.

1. Kako se počutiš sedaj, ko si postal/-a miss/mister?

Anja: Počutim se super.

Žan: Počutim se nič drugače kot prej.

2. Ali bo ta lepotni naziv vplival na tvojo nadaljnjo življenjsko pot?

Anja: Ne.

Žan: Niti ne, ker se nisem odločil za nadaljevanje šolanja v lepotni smeri. (smeh)

3. Kaj želiš sporočiti bralcem našega glasila?

Anja: Bralcem sporočam, naj vsak verjame vase in svojo samopodobo, saj bo le tako pršel do zaželenih ciljev.

Žan: Bodite takšni, kot ste! Upam, da se bomo tudi po končani osnovni šoli še kje srečali in poklepotali.

Anja Medle, 9. c

9. a se

ŠOBAR

Lulej! Jokej!
Učiteljica kavčič
mam lep zvezk? :o
ŠOLA: bio tehniška gimnazija

ANA HRLEC

Uau... kaj si ti
zdej čist d'mejn
k tu znaš XD
Ne pa nem
ŠOLA: srednja
zdravstvena šola

Iz music :)
ŠOLA: kož metična

LARA POTOČAR

KRISTINA STANKOVIĆ

A zdej k rabe
čigumije sm
pa dobra ne? :D
ŠOLA: medijski tehnik

BOOM HEADSHOT!!
ŠOLA: gostinska šola

MARKO KLINC

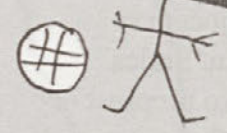
PMI HROVATIĆ

STARBUCKS
I ♥ CFFE
ŠOLA: splošna gimnazija

2-ica je
MAJKA
ŠOLA: tehniška gimnazija - tehnik računalništva

ROK VOLAJ

NIKE
ŠOLA: splošna gimnazija

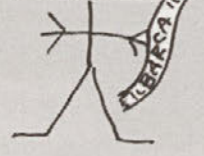
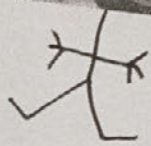
DAVID LOVKO

VAMOS BARCA!!! XD
ŠOLA: splošna gimnazija

HALA MADRID!
ŠOLA: elektro šola

NIK MIČ

AMIR MURSELI

POSLOVJE...

TJAŠA ILAR

MA DEJ VI DECI STE 3 leta ZA MAVO!
šola: klasična gimnazija

KRISTINA KASTELK

My name is kiki,
and I'm so freaky,
so if U're boring,
DON'T MAKE ME
SNORING!
Gremo na WC?
ŠOLA: splošna gimnazija

BRJOLDKI DOUG SM ZDRŽALA Z VAMI! :o

PR MATEMATKI NI BLU NČ DONAČE JASNU?!
šola: zokonomska gimnazija
JERNEJ SMOLEJ

ZIGA ZATEŽIČ

MOJ SPONZOR JE POTR!!!
šola: tehniška gimnazija

ERMINA KOVAČIČ
UCITELJICA POGREŠALI SMO VAS!
šola: PREDŠOLSKA UZGOJA

MATEJA LUMPERT

DESTERDAY.
šola: elektrotehnik

SAŠA

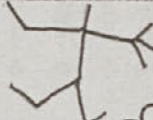

PLANI NC

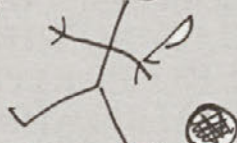
Kaj tep ni?
Je sm lačna :o
šola: biotehniška gimnazija

Kero hudo čupomaš :3
šola: frizerska

Sem vesel in prijazen.
JUMU! :o
šola: tehniška gimnazija

RAWR RAWR... XD
šola: biotehniška gimnazija

AMBR OŽ
SUŠNIK

TOMI BARBIČ

9. B SE PREDSTAVLJA

TIM

- obožuje svojo 'čupo' Jožico
- rad se potika po šolskih hodnikih
- Ivan
- splošna gimnazija

SIMON

- Volcom
- spozna se na računalnike
- biotehnična gimnazija

FILIP

- kličemo ga tudi 'Iči'
- niger
- obožuje skejt
- biotehnična gimnazija

PRIMOŽ

- Primi, sapica
- motor
- srednja strojna šola

JAN

- gagajčki
- razredni palček
- splošna gimnazija

MATIJA Č.

- karate
- šahist
- splošna gimnazija

JANUZ

- gangster
- UNIKAT
- elektrotehnična gimnazija

ŽAN

- um ...
- Call of dutty
- srednja šola za gostinstvo in turizem

ŠPELA

- Ruža, lube
- ex basketašica (#8)
- večna Scouserka
- splošna gimnazija

LANA

- Stanislava
- HIP HOP
- belo-zlate najkice
- splošna gimnazija

ANDRAŽ

- HIP HOP
- ex đinger
- splošna gimnazija

MAŠA

- karate
- Veš, da je lazar hrošč?!!
- xD
- splošna gimnazija

BERNARDA

- električne klaviature
- moda
- risanje
- splošna gimnazija

MARKO

- vseved
- naš bodoči Picasso
- tehnična gimnazija

SEBASTJAN

- harmonikaš
- večkrat že zamenjal razred
- Jamaha boy
- biotehnična gimnazija

ANJA

- oboa
- wanna be pridna punčka
- ekonomska gimnazija

MATIC

- blodinska štanga
- splošna gimnazija

MATIJA M.

- lomilec ženskih src
- športnik – rokomet
- tabornik – ČASTNA TABORNIŠKA
- športna gimnazija

LARA

- obožuje čivave
- električne klaviature
- splošna gimnazija

LARA

- obožuje čivave
- električne klaviature
- splošna gimnazija

KATJA

- športnica – rokomet
- pridna učenka
- adidas
- športna gimnazija

DAMJANA

- predsednica razreda
- 'pleh muska'
- splošna gimnazija

NATAŠA

- Hik ...hik ...
- Šoti
- rokomet (#8)
- splošna gimnazija

TJAŠA

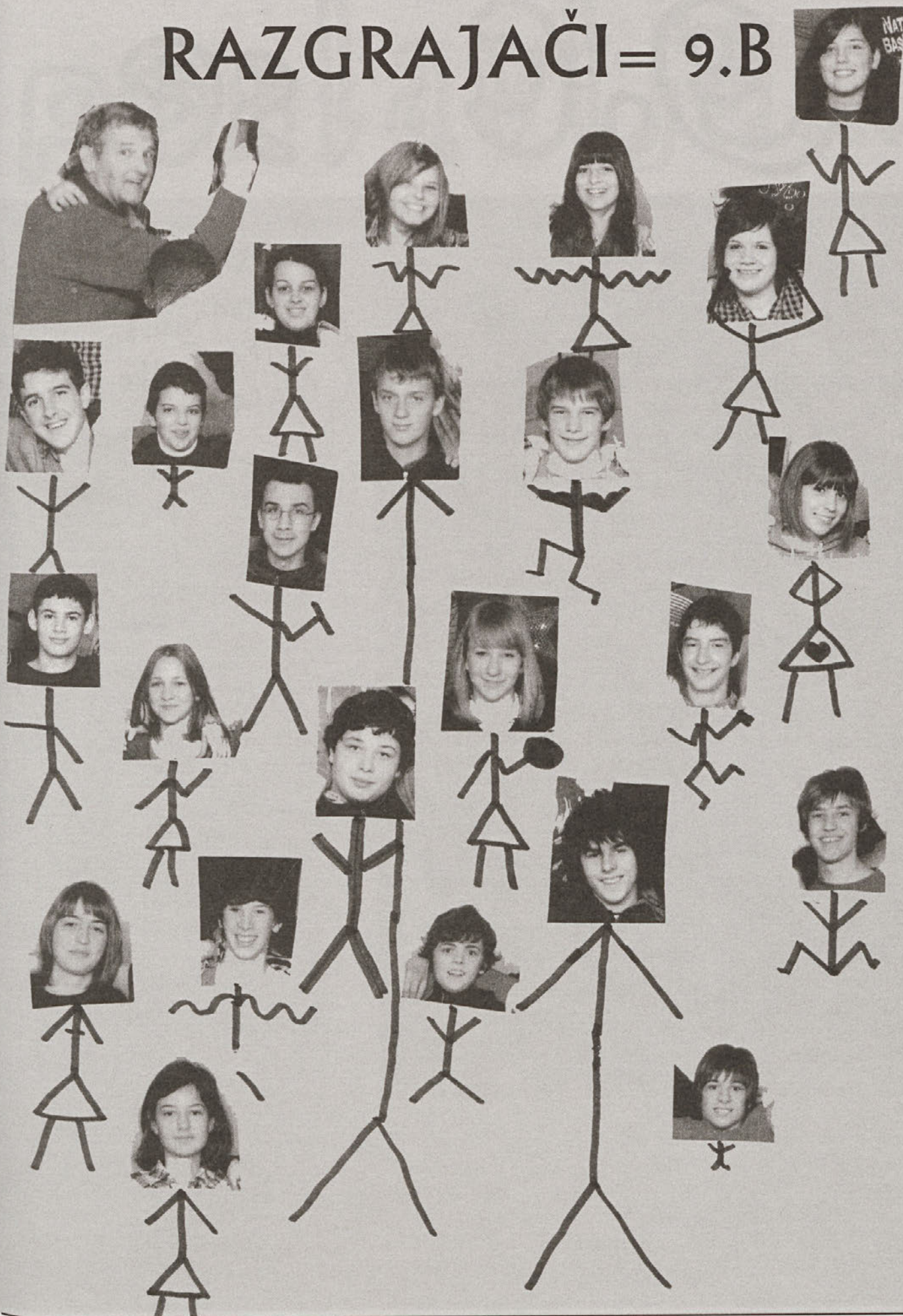
- kitaristka
- odbojka
- srednja zdravstvena šola

I'm loving it!!!

ČE BI TISTI V ZADNJI
KLOPI MANJ KLEPETALI IN
BILI TAKO TIHO KOT TISTI
V 2. KLOPI, KI PIŠEJO SMS-E,
POTEM BI LAHKO TUDI TISTI
V 1. KLOPI LAŽJE SPALI!

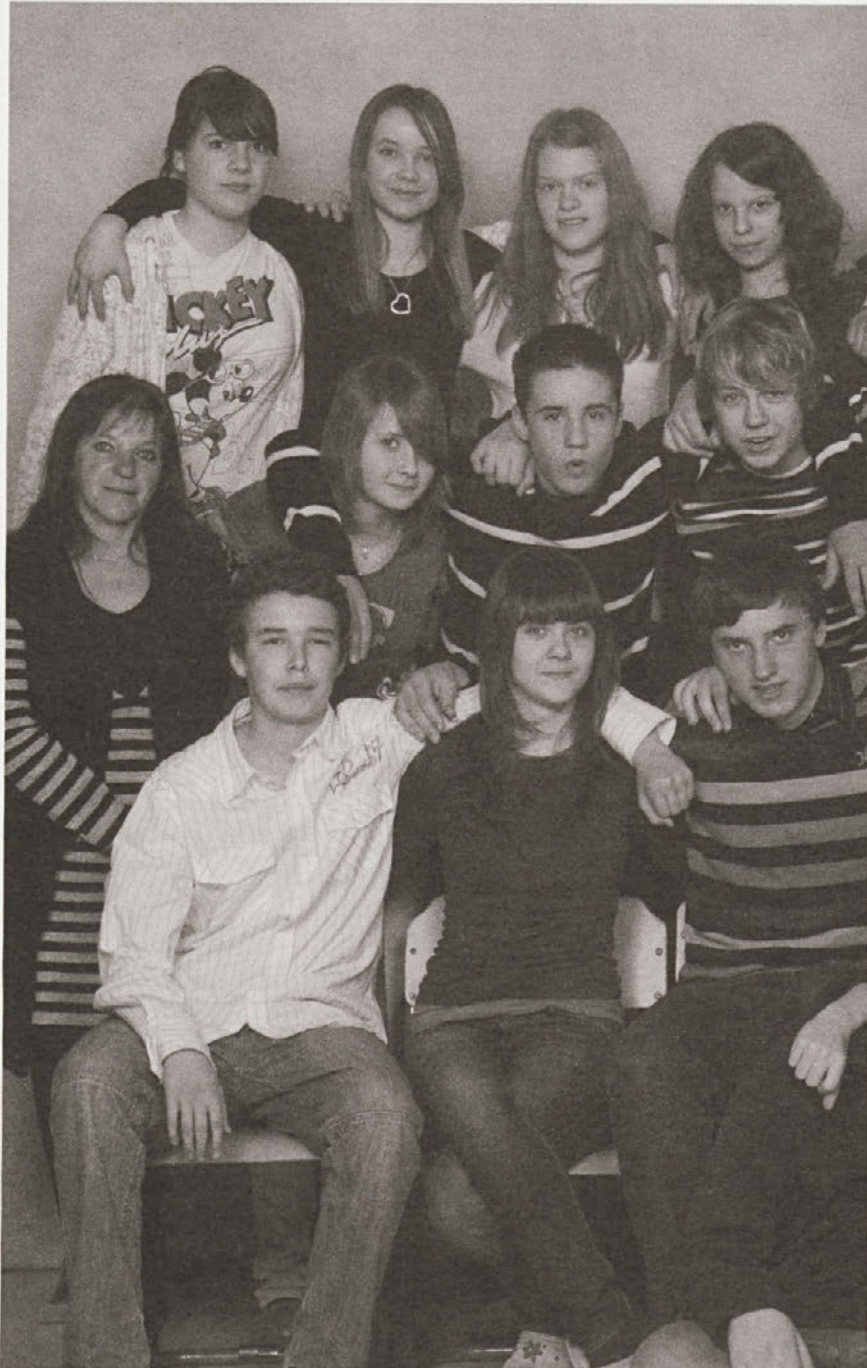

RAZGRAJAČI = 9.B

9. C

SE

Razredničarka:
Vojka Cvitko
Macedoni

Robi – Bele:
• Metalec puščic
• Šola: splošna gimnazija

Boštjan – Bušti:
• Motor & harmonika
• Šola: srednja strojna

Katja – Kati:
• Umetnica
• Šola: tehniška gimnazija

Žan D. – Dravinec:
• Kitarist
• Šola: tehniška gimnazija

Luka – Golob:
• Zbiratelj rumenih listkov
• Šola: športna gimnazija

Mitja – Mičo:
• Fuzbaler
• Šola: srednja gostinska

Nina – Ninči:
• Slovenija ima talent
• Šola: splošna gimnazija

Tajda:
• Športnica
• Šola: ekonomska
gimnazija

Lora – Lori:
• Zbiralka petic
• Šola: klasična gimnazija

Jernej – Jerry:
• Motorist
• Šola: srednja strojna

poslavlja...

Tilen S. – Seničar:

- E-stave
- Šola: splošna gimnazija

Lina – Linca:

- Rada ima mucke
- Šola: splošna gimnazija

Tilen L. – Lesi:

- Leader Gotne vasi
- Šola: srednja gradbena

Rok – Primožič:

- CAR
- Šola: tehniška gimnazija

Ana:

- Make-up
- Šola: medijski tehnik

Sabina – Binca:

- Zgovorna
- Šola: srednja vzgojiteljska

Matevž – Gringo:

- Jahač
- Šola: srednja zdravstvena

Anže – APN 6:

- Tiha voda bregove dere
- Šola: srednja strojna

Anja – Anči:

- Precizna in natančna
- Šola: splošna gimnazija

Žan Š. – Šašek:

- Basketaš
- Šola: splošna gimnazija

Jan – Jani:

- Šminker
- Šola: tehniška gimnazija

Nina Š.:

- Plesalka
- Šola: biotehniška gimnazija

STRELEC

Splošno:

Ne opravljaj več stvari na enkrat. Vzemi si čas za počitek!

Družba:

Če boš cele dneve samo zaprt/-a v sobi, ne bo nič bolje. Prijatelji te že pošteno pogrešajo.

Ljubezen:

Zakaj vse zapletaš? Ne more vedeti, kaj čutiš, če ji/mu tega ne poveš!

DEVICA

Splošno:

Neskončna zabava! Trenutno si srce vsake zabave. Uživaj v tem krasnem obdobju, ker si ga resnično zaslužiš!

Družba:

Nekdo te je res prizadel. Počakaj, dokler se ti sam/-a ne opraviči!

Ljubezen:

Bodi iskren/-a do sebe in ugotovi, koga imaš najraje.

RAK

Splošno:

Si zelo mehkega srca, zato pazi, da te drugi ne izkoristijo.

Družba:

Nekdo v vaši družbi opravlja, pojasni mu, da je osnova dobrega prijateljstva iskrenost!

Ljubezen:

Te dni imaš priložnost osvojiti fanta/dekle svojih sanj, saj so ti zvezde zelo naklonjene.

HORO

TEHTNICA

Splošno:

V šoli te čaka še nekaj pomembnih testov. Zberi se in naredi nekaj za boljše ocene!

Družba:

Nekdo, ki ga že dolgo časa nisi videl/-a, bi bil zelo vesel, da bi se spet slišal s tabo. Dobita se!

Ljubezen:

Zberi pogum in jo/ga povabi na zmenek. Če ne boš naredil/-a prvega koraka, ti jo/ga lahko spelje kdo drug.

LEV

Splošno:

Dovolj je sladkarij! Izberi si en dan v tednu, ko boš jedel/-a samo sadje – zdravo je, pa še okusno!

Družba:

Poletje prihaja – s prijatelji pojdite po nakupih in si naberite super oblačila za vroče poletje.

Ljubezen:

Všeč ti je, a ni edina/-i! Počakaj malo in razmisli!

DVOJČKA

Splošno:

Jeze ne smeš vedno zatreti. Malo si odpočij in dobro premisli, pa bo vse veliko boljše.

Družba:

Z odlično idejo boš navdušil/-a prijatelje, zato se boste še bolje razumeli. Vsi ti brezpogojno zaupajo.

Ljubezen:

Zvezde ti pošiljajo dekle/fanta, na katerega si že skoraj pozabila. Lahko bi te očaral/-a.

VODNAR

Splošno:

Pred tabo je težka odločitev. Mogoče ne bi bilo slabo, če bi za nasvet vprašal/-a prijatelje!

Družba:

Vsakomur res ne rabiš odpirati svojega srca, a obstaja ena oseba, ki ji lahko zaupaš prav vse!

Ljubezen:

Kar se je začelo kot vroč poletni flirt, prinaša nepričakovane zaplete. Razburljivo!

ŠKORPIJON

Splošno:

Imaš svoje mnenje, kar pa ne pomeni, da imaš tudi prav. Dovolj drugim, da povedo svoje.

Družba:

Narobe bo, če boš ta teden vse poskušal/-a sam/-a. Prijatelji so ti pripravljeni nuditi močno oporo.

Ljubezen:

To, da sta nekaj časa ločena, izkoristi za opazovanje fanta iz distance.

KOZOROG

Splošno:

Če ti gre vse na živce, je čas, da se začneš ukvarjati s čim novim. Mogoče se boš potem bolje počutil/-a.

Družba:

Pazi, saj lahko poletne počitnice prinesejo konec nekaterih prijateljstev!

Ljubezen:

Tisoč priložnosti si že imel/-a, da bi se zblížala, a se ni zgodilo nič ... Ali si slep/-a, da tega ne vidiš?

SKOP

OVEN

Splošno:

Ti je spet zmanjkalo žepnine?

Malce bolje

se potruji v šoli, pa ti jo bodo starši zagotovo zvišali.

Družba:

V vaši družbi obstaja nov par, a še nista pripravljena razkriti zveze.

Ljubezen:

Vse kaže, da sta ustvarjena drug za drugega. Osvoji jo/ga!

BIK

Splošno:

Res bi ti odgovarjala sprememba! Razmisli o novi garderobi, ali pa morda o preureditvi sobe.

Družba:

Brez panike, tvoji prijatelji so OK, le živčni so zaradi šole. Kmalu bodo spet v tvoji družbi.

Ljubezen:

Vsaka rana se zaceli, tudi ljubezenska. Kmalu boš spoznal/-a dekle/fanta, ob katerem boš pozabil/-a na prejšnjo ljubezen.

RIBI

Splošno:

Nihče ne more prenašati stalnih sprememb tvojega razpoloženja. Danes je tako, jutri drugače. Poskusi se postaviti v kožo drugih in se opazuj.

Družba:

Poletni dnevi so pred tabo, zato jih izkoristi kolikor se da. Pripravi se na nove dogodivščine.

Ljubezen:

Nekdo te razburljivo osvaja. Ne spuščaj se v razmerje, če ne želiš tvegati!

KVIZ:

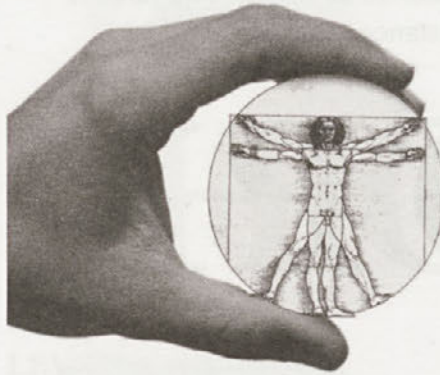
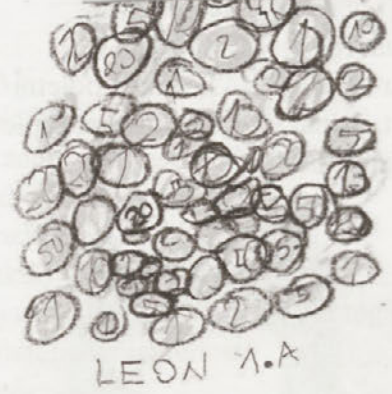
KAKO DOBRODELEN/-A SI?

KVIZ: Kako dobrodelen/-a si?

1. Med gledanjem televizije te neka reklama poziva, da pošlješ SMS, s katerim boš prispeval/-a 1 € za pomoč revnim afriškim otrokom. Ti:

- ♥ Takoj poiščeš telefon in večkrat pošlješ SMS.
- ▣ Misliš si: »Kakšna bedarija! Zakaj bi za to zapravljaj/-a denar?«
- ✱ Ne želiš poslati, saj bi to pomenilo, da moraš porabiti nekaj denarja. »Mogoče pa bi poslal/-a iz telefona svojih staršev ...«
- Misliš si: »Meni tudi nihče ne pošilja denarja!« in prestaviš na drug program.

- ✱ Včasih mu kaj posodiš, pa tudi pomagaš, vendar le, če te nihče ne vidi.
- Misliš si: »Kaj bom imel/-a pa jaz od tega, če se bom družil/-a z njim?«
- ♥ Družiš se z njim, mu kaj posodiš ter mu pomagaš, da se prilagodi.

- ♥ Takoj, ko slišiš za akcijo, odneseš družini polovico svojih igrač, pa tudi vsa oblačila, ki si jih že prerasel/-a.
- ▣ Misliš si: »Pa ne spet dobrodela akcija!«

4. Na cesti te ustavi brezdomec in te prosi za nekaj drobiža. Ti:

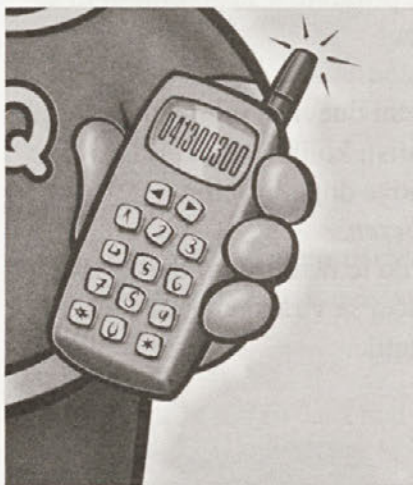
- ♥ Smili se ti, pa tudi želiš si, da bi bili vsi ljudje srečni, zato mu daš 50 centov.
- ✱ Daš mu 20 centov, a kasneje obžaluješ, saj ugotoviš, da si je kupil alkohol.
- ▣ Daš mu 10 centov, a kasneje obžaluješ, saj se spomniš, da bi si raje kupil/-a liziko.
- Ničesar mu ne daš. Misliš si: »Če hoče denar, naj kaj dela, ne pa da ves dan poseda!«

3. V vašem kraju poteka dobrodela akcija za tamkajšnjo družino, ki je zaradi požara izgubila vse svoje premoženje in streho nad glavo. Pozivajo vas, da prispevate obleke, igrače ali denar za pomoč družini. Tvoja reakcija je:

- ✱ Verjetno bi res lahko odnesel/-a kakšno staro igračo ali obleko.
- Misliš si: »Stare igrače in obleke mi bodo nekoč še prav prišle. Če ne drugače, za brisanje prahu!«

2. V vaš razred pride nov učenec, ki prihaja iz revne družine. Kaj narediš?

- ▣ Zafrkavaš ga.

5. Na kaj pomisliš, ko v časopisu prebereš, da je Angelina Jolie sirotišnici podarila milijon dolarjev?

- O moj bog, kakšno razmetavanje denarja! Ona pa res ne ve, kaj bi z njim.
- To dela samo zato, da bi bila še bolj slavna!
- ✱ To je pa res lepo od nje.
- ♥ Nekoč želim biti kot ona.

■ – **Dobrodelnosti nisi ravno naklonjen/-a**

Ne maraš revščine in tudi ne revnih ljudi, zato se s tem ne obremenjuješ prav dosti. V dobrodelnih akcijah sodeluješ zelo redko, pa še takrat ti je težko dati kaj od sebe. Tvoj odnos, kar se tega tiče, ni ravno dober, saj ne pomisliš, da boš nekoč mogoče ti potreboval/-a pomoč. Mogoče sicer ne finančne, pa vendar. Kdo bo pomagal tebi, če ti ne boš nikomur?

● – **Egoist/-ka**

Z revščino po svetu se niti malo ne obremenjuješ, pa tudi v dobrodelnih akcijah nikoli ne sodeluješ. Veliko bolj pomembno ti je, da imaš sam/-a veliko denarja, dobra oblačila in druge materialne stvari. Si zelo sebičen/-a in to ti v življenju nikoli ne bo koristilo, saj ljudje ne marajo sebičnežev, ki mislijo samo nase. Bolj se potruj!

Ivana Lora Kastelic

REŠITVE KVIZA: Kako dobrodelen/-a si?

♥ – **Dobra duša**
V vsakem trenutku si pripravljen/-a pomagati – kjerkoli, kadarkoli in komurkoli. Vseeno, ali gre za obleke, igrače, hrano, denar – vedno si prvi/-a v vrsti za dobrodelne akcije. To je krasno. Kar tako naprej!

✱ – **Misliš dobro, a ti v praksi ne gre najbolje**
Dobrodelnost ti ni tuja, a raje opazuješ rezultate dobrodelnih akcij in se jih veseliš, kot pa sodeluješ v njih. Zelo pomembno ti je tudi, da izpadeš »kul«. Toda zapomni si – ni vedno najpomembneje biti »kul«, pomembno je tudi, da si med seboj pomagamo.

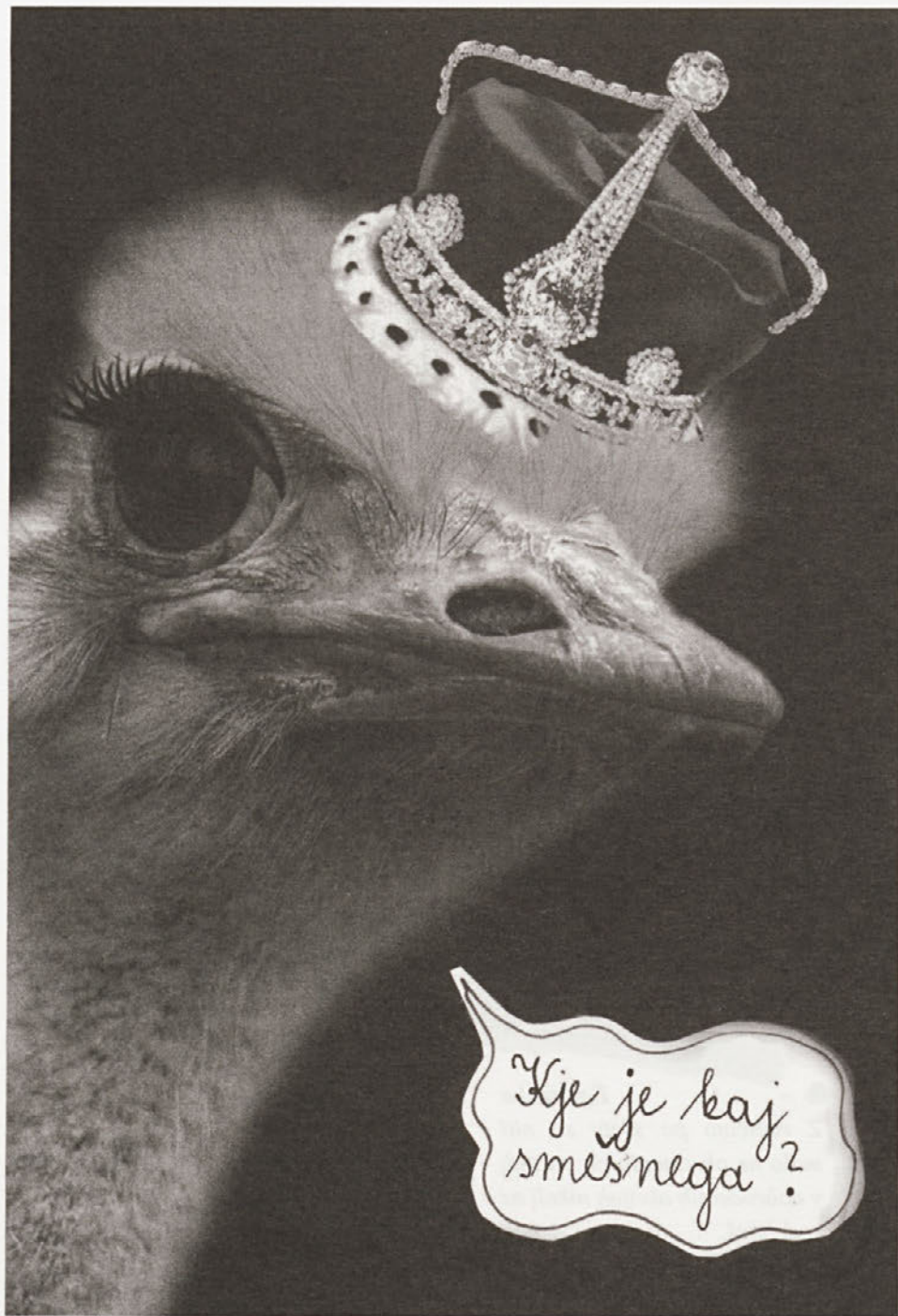
Želiš pomagati, a me veš KAKO?

Klikni na:
KARITAS,
RDEČI KRIŽ,
UNICEF...!

Poznaš
WWW.KRILCA.SI

VESELE ČRKE.
Etrnikom v Ljani
pomagamo
končati šolo.

100% SMEH.
Nasmejmo hudo
bolnega,
osamljenega in
prestrašenega
otroka.

NAJČA, GLASILO OSNOVNE ŠOLE GRM, NOVO MESTO

LETNIK XXII, junij 2010, št. 3, 4

Uredniški odbor: novinarji 6., 7., 8. in 9. razreda

Širši uredniški svet:

TINA GAČNIK (odgovorna urednica, lektorica, mentorica)

BRANKO ŠUSTER (mentor likovnega oblikovanja)

RENATA BLATNIK (urednica Male Najče)

MAJDA ČENGIJA (tajnica glasila)

Fotografije: učenci in učitelji Oš Grm

JANA TROHA (tehnična obdelava gradiva)

Tisk: ArtPro d.o.o.

Število izvodov: 600

VICI

V cirkusu

Na cirkuški predstavi izbruhne požar.

Med občinstvom nastane prava panika in obiskovalci začnejo bežati na vse strani.

Blondinka med občinstvom vstane in jih pomiri:

"Ljudje, brez panike, saj imajo požiralca ognja!"

Krava

Zakaj krava leti za policijskim avtom?

Ker sta notri dva bika!

Življenjsko pomembne slušalke

Blondinka pride k zdravniku.

"Snemite že te slušalke od vokmana z glave!" ji reče doktor.

"Ne morem, saj so življenjsko pomembne!"

Doktor kljub temu prime slušalke in jih blondinki vzame z glave.

Takrat blondinka prične globoko zajemati sapo, v obraz pa postane popolnoma modra in hlasta za zrakom. Doktor ničesar več ne razume. Da si slušalke na glavo in sliši: "Vdihni ... izdihni ... vdihni ... izdihni ...!"

Zabava

Medved je priredil zabavo. Povabil je vse živali, med njimi tudi stonogo. Vsi so že prišli, čakali so le še stonogo. Zabava je trajala vso noč, zunaj se je že danilo in vse živali so odšle domov. Na vratih pa pozvoni stonoga. Medved ji odpre in jo vpraša: "Zakaj te ni bilo?" Stonoga pa vpraša: "Zakaj si pa na vrata napisal obriši si čevlje?"

Ana Žibert, 9. c

MAREC 2010

PON	1.3	Učenci, razredniki 4.a, 6.a čistilka	Začetek tedenskega čiščenja okolice šole
PON	1.3	MSS, učenci 9.r	Določitev 3. predmeta pri NPZ: KEMIJA
PON	1.3	Učenci 3. razreda, učitelji plavanja	Začetek plavalnega tedaja
TOR	2.3	14.00	Pomočnik ravnateljeve
TOR	2.3	10.00	Košarka-starejše deklice
SRE	3.3	7.00	Učenci 8. razreda, spremitvo
SRE	3.3	13.00	Učenci, mentor - fiziki
SRE	3.3	10.00	Trener, košarkarice-mlaje deklice
ČET	4.3	11.00	Mlajši dekci - odbojka, mentor
ČET	4.3	16.00	Strokovni delavci, starši 1.-5. raz.
ČET	4.3	17.00	Strokovni delavci, starši PS
PET	5.3	8.00	Učiteljice, učenci 4. raz, Yumicar
PET	5.3	12.30	Učenci, razredniki predmetne stopnje
SOB	6.3	8.00	Trener, mlajše deklice, deklice, nogomet
PON	8.3	Učenci, razredničarke 3.b, 6.b	Začetek tedenskega čiščenja okolice šole
PON	8.3	13.30	Strokovni delavci, ki poučujejo Rome
TOR	9.3	14.30	Učenci 9. razreda, PS Uka
SRE	10.3	18.00	Člani sveta staršev
SRE	10.3	11.00	Mlajši deklice - odbojka, mentor
ČET	11.3	9.00	Učenci 1.-3.r, spremitvo
ČET	11.3	Ekipe za Eku jav	
TOR	16.3	8.00	Izbrani učenci 9.r
PET	12.3	12.00	Trener, najmlajši atleti
PET	12.3	13.00	Učenci, mentorja
SOB	13.3	8.30	Trener, košarkarici-mlaje dekci
SOB	13.3	10.00	Učenci, mentorji - kemiki
SOB	13.3	Sahisti, mentor	
PON	15.3	8.00	Učenci, ARTPRO
PON	15.3	13.30	Strokovni delavci
PON	15.3	11.00	Ravnateljica
SRE	17.3	18.00	Otroški pevski zbor, zborovodka
ČET	18.3	13.00	Učenci, mentor
PET	19.3	17.30	Vrtec Ringaraja - Rauch
SOB	20.3	8.30	Rokomet-mlajše deklice, trener
SOB	20.3	Učenci, mentor	
PON	22.3	Devetoloci, starši	
TOR	23.3	Trener, odbojkarji	
TOR	23.3	Strokovni delavci	
SRE	24.3	8.00	Učenci 6.in 7.r, spremitvo
ČET	25.3	17.00	Strokovni delavci
PET	26.3	14.00	Učenci, mentor - fiziki
SOB	27.3	8.30	Rokomet-mlajši dekci, trener
PON	29.3	13.30	Strokovni delavci 1.-5. razreda
PON	29.3	Učenci, razredničarke 3.a, 9.b	
SRE	31.3	13.00	Učenci, mentor
SRE	31.3	Mali nogomet, mlajši dekci, mentor	

Marca še:
 Učiteljica RS- Izobraževanje: Delovni odnos soustvarjanja učenja v šoli (po dr. Gabi Čačinović-Vogrinič)
 Rokomet: starejše deklice, dekci - polfinalna tekmovalna
 Košarka: starejše deklice, dekci - finalna zložitvena tekmovalna
 Svetovalna služba: Poključanje poklicnih interesov za učence 8. razreda
 Vzpodbujanje poklicnih interesov za učence 8. razreda
 Delavnice o drugačnosti

MAJ 2010

TOR	4.5	7.00	Učenci, razredniki 8.raz.	Ekскурzija - Bled
TOR	4.5	11.00	Strokovni delavci PB	Delovni sestanek
TOR	4.5	8.30	Učenci 6.r, 9.r	Nacionalni preizkusi znanja MATEMATIKA
SRE	5.5	8.30	Učenci 9.r	Nacionalni preizkusi znanja KEMIJA
SRE	5.5	14.00	Učiteljice 1.triade	Študijska skupina, OS Brežice
SRE	5.5	7.00	Učenci, razredniki 6.raz.	Ekскурzija - Piran
ČET	6.5	16.00	Strokovni delavci, starši RS	Govorilne ure ali RS
ČET	6.5	17.00	Strokovni delavci, starši PS	Govorilne ure ali RS
ČET	6.5	17.00	Starši, razredniki 7.r, svetovalna delavka	RS:Raevijanje odgovornosti predavanje, čitalnica
ČET	6.5	8.30	Učenci, učiteljice 5.r	SD - Poligon
PET	7.5	7.50	Ocenjevalci NPZ - MA	Vrednotenje nalog NPZ, OS Metlika
PET	7.5	7.00	Učenci, razredničarke 3.raz.	Ekскурzija - Kranjska gora
PET	7.5	12.30	Tekmovalne ekipe, mentorji	Veliki grmski kviz (pisno predkovanje)
SOB	8.5	9.00	Učitelji naravoslovja in biologije	Študijska skupina, Zalec
PON	10.5	7.00	Učenci, razredniki 7.raz.	Ekскурzija - Ptuj
PON	10.5	8.30	Učenci 6.r, 9.r	Nacionalni preizkusi znanja: SLOVENŠČINA
PON	10.5	Učenci 8.b, razrednik, aktivisti Rdečega križa	Obisk muzeja RK v Gradcu	
TOR	11.5	7.50	Ocenjevalci NPZ - LVZ, KEM	Vrednotenje nalog, OS Metlika
TOR	11.5	8.30	Učenci 6.r	Nacionalni preizkusi znanja: ANGLEŠČINA
TOR	11.5	14.30	Učenci, učitelji PB	Bazar, zaključek projekta Pasavček
SRE	12.5	7.50	Ocenjevalci NPZ - ZGO, FIZ	Vrednotenje nalog, OS Metlika
SRE	12.5	14.00	Učenci - atleti, posamično, trenerji, spremljevalci	Občinsko prvenstvo v atletiki, Portovald
SRE	12.5	8.00	Učenci 4.r	TD: Varnost v prometu - Yumicar
ČET	13.5	11.30	Učenci 1, 2, 3, 4. r, spremitvo	KCJT: Plicko in packo, predstava
PET	14.5	14.50	Aktivni, skrbnica oeb sklada, vodstvo	Rok za odločitev o učbenikih 2010/2011
PET	14.5	7.50	Ocenjevalci NPZ - SILO	Vrednotenje nalog, OS Metlika
SOB	15.5	8.30	Tim Zdrave šole, strokovni delavci, javnost	Dan pohoda treh generacij
SOB	15.5	Učenci tekmovalci v krosu	Državno tekmovalje	
PON	17.5	Učenci, razrednik 5.a, 7.b	Začetek tedenskega čiščenja okolice šole	
PON	17.5	Učenci, učitelji	Zaključek projekta Revščina	
PON	17.5	19.00	Učenci, učitelji, gostje, javnost	Prinditev: Tudi jaz lahko pomagam, KCJT
TOR	18.5	8.30	Učenci učiteljice 1.r	SD - Naloge zlatega sončka
ČET	20.5	9.30	Tekmovalje: čisti zobje, zmagovalni r.	Zaključna prireditev za zmagovalce, 1.Štanjka
ČET	20.5	Pop.	Otroški PZ, zborovodkinja	Medobmočna revija, KCJT
PON	24.5	7.00	Učenci, razredničarke 3.raz.	Ekскурzija - Notranjska
PON	24.5	12.00	Učenci 6. r, r, spremitvo	APT: Livingstonov poslednji poljub
PON	24.5	14.00	Učenci 8. r, r, spremitvo	APT: Livingstonov poslednji poljub
TOR	25.5	Učitelji za vrednotenje NPZ 6	Rok za končanje vrednotenja	
TOR	25.5	10.00	Učenci 9.r, mentorji IZ	Področno prvenstvo, stadion Portovald
TOR	25.5	Atleti, mentorji	Področno prvenstvo, stadion Portovald	
SRE	26.5	Učenci 9.r, spremitvo	Zaključna ekscurzija, Gardaland, Oslnica	
ČET	27.5	8.00	Učenci 1.r, spremljevalci	Ekскурzija: Pleterje
ČET	27.5	8.00	Učenci 7.r, spremljevalci	ND: Gozdna učna pot
ČET	27.5	Učenci 9.r, starši	Seznanitev in vpogled v NPZ	
PON	31.5	16.00	Strokovni delavci, Zeliščarska kmetijca Plavica	Konferenca UZ: Zdravilna zelišča

Maja še: NPZ: na dan preverjanja znanja nadzorni učitelji ob 7.45 sestanek v sobi sobi
 10., 11., 12. 5.: 16.00-17.30: Priprave na kolesarski izpit
 26.5.: finale državnega prvenstva za mlajše deklice in košarkari

APRIL 2010

	KDAJ?	KDO?	KAJ?
ČET	1.4	7.15	Vodje aktivov
ČET	1.4	16.00	Strokovni delavci, starši RS
ČET	1.4	17.00	Strokovni delavci, starši PS
ČET	1.4	17.00	Razredničarke, starši 4.r, psihologinja
PET	2.4	7.00	Učenci 1, 8, 9.r, učitelji, helinika, čistilke (Okrožna naknadno)
PET	2.4	11.30	Učenci 4, 5, 2.r spremitvo
PET	2.4	15.00	Učenci, mentorica za biologijo
TOR	6.4	15.00	Učitelji kemije
TOR	6.4	14.00	Učitelji TIJ, RAC, ... izotech
SRE	7.4	14.00	Učenci, mentorica za angleščino
SRE	7.4	14.00	Učenci, učitelji v PB
ČET	8.4	do 9.4	Ravnatelj OS
ČET	8.4	9.00	Učenci, 2, 3.r, knjižničarka
ČET	8.4	10.05	Učenci, 4, 5, 6.r, knjižničarka
PET	9.4	10.55	Učenci, 7, 8, 9.r, knjižničarka
PET	9.4	10.00	Košarka, starši dekci, mentorja
PET	9.4	15.00	Sahisti, mentor
PET	9.4	7.00	Učenci, razredniki 4., 7.r
PET	9.4	9.00	Učenci 1, 2, 3.r, spremitvo
SOB	10.4	10.00	Učenci, mentor za fiziko
PON	12.4	14.00	Učenci 6. razreda, I. Mestnik, K. Markovič
TOR	13.4	18.00	Mladinski pevski zbor, zborovodka
SRE	14.4	8.00	Učenci 1.c, razredničarka
SRE	14.4	Rokomet, mlajše deklice, mentorica	
ČET	15.4	12.00	Učenci 5.-9. r., kros
ČET	15.4	17.00	Razredniki, starši 7.r, soc. pedagoginja
PET	16.4	7.00	Učenci, razredniki 2., 5.r
PET	16.4	Košarka, starši dekci, mentor	
SOB	17.4	Učenci, mentor za matematiko	
SOB	17.4	Ekologi, občan, učenci, učitelji	
PON	19.4	18.00	Delavci šole, lirta javnost
TOR	20.4	9.00	Učenci, 1.r, knjižničarka
SRE	21.4	Učenci, mentorica za geografijo	
SRE	21.4	14.00	Mlajši dekci in deklice, šah
SRE	21.4	18.00	Strokovni delavci šole
SRE	21.4	Nogomet, mlajše deklice, mentor	
ČET	22.4	8.15	Učenci 1.-9.r, učitelji (glede na izbor vsebin), koordinatorka EKO šole
ČET	22.4	8.00	Učenci 5.r, spremitvo
ČET	22.4	Strokovni delavci	
PET	23.4	7.00	Učenci, razredniki 3., 6.r
SRE	28.4	Prvomajske počitnice	

FEBRUAR 2010

	KDAJ	KDO	KAJ
PON	1.2	13. 30	Strokovni delavci
TOR	2.2	14.00	Tekmovalci, mentorji
TOR	2.2	11.00	Učenci 7.a, 7.c, učitelji
SRE	3.2	Starejše deklice - rokomet, trenerka	
SRE	3.2	Mlajši dekci, trener	
ČET	4.2	13.00	Učenci mentorici
ČET	4.2	16.00	Učiteljice, starši 2. razreda, psihologinja
ČET	4.2	17.00	Strokovni delavci, starši RS
ČET	4.2	17.00	Strokovni delavci šole
PET	5.2	17.00	Starši 6. razreda
PET	5.2	11.00	Razredna stopnja 1.-5.razred
TOR	9.2	8.-11.	Učenci, učitelji
TOR	9.2	8.00	Učenci, učitelji 2. razreda
TOR	9.2	10. 30	Strokovni delavci v PB
TOR	9.2	13. 30	Strokovni delavci
SRE	10.2	11.00	Mentor, mlajše deklice, košarka
SRE	10.2	9.00	Učenci 9.r, spremljevalci
PE. SO	12.2	13.2	Učenci 9. razreda, starši
SOB	13.2	9.00	Nogometisti - mlajši dekci, trener
PON	15.2	Učenci, razredniki, 8.razreda	
TOR	16.2	11.00	Učenci v maskah od 6.-9.r, učitelji, komisija za izbor mask (VRA), prosti učitelji 5, 6. uro
SRE	17.2	Učenci, mentor n. tenisa	
ČET	18.2	Košarkari - mlajši dekci, trener	
ČET	18.2	Mentor, mlajši in starjši sahisti	
ČET	18.2	10.30	Učenci 1., 2., 3r, spremitvo
ČET	18.2	18.00	Člani sveta šole
PET	19.2	8.00	Učiteljice, učenci 4. raz, Yumicar
PET	19.2	6.00	Učenci, razredniki predmetne stopnje 22.2 - 26.2. ZIMSKE POČITNICE
TOR	9.2	8.-11.	Učenci, učitelji
TOR	9.2	8.00	Učenci, učitelji 2. razreda
TOR	9.2	10. 30	Strokovni delavci v PB
TOR	9.2	13. 30	Strokovni delavci
SRE	10.2	11.00	Mentor, mlajše deklice, košarka
SRE	10.2	9.00	Učenci 9.r, spremljevalci
PE. SO	12.2	13.2	Učenci 9. razreda, starši
SOB	13.2	9.00	Nogometisti - mlajši dekci, trener
PON	15.2	Učenci, razredniki, 8.razreda	
TOR	16.2	11.00	Učenci v maskah od 6.-9.r, učitelji, komisija za izbor mask (VRA), prosti učitelji 5, 6. uro
SRE	17.2	Učenci, mentor n. tenisa	
ČET	18.2	Košarkari - mlajši dekci, trener	
ČET	18.2	Mentor, mlajši in starjši sahisti	
ČET	18.2	10.30	Učenci 1., 2., 3r, spremitvo
ČET	18.2	18.00	Člani sveta šole
PET	19.2	8.00	Učiteljice, učenci 4. raz, Yumicar
PET	19.2	6.00	Učenci, razredniki predmetne stopnje 22.2 - 26.2. ZIMSKE POČITNICE

KRONIKA

17. MAJ – DAN DOBRODELNOSTI NA OŠ GRM

Ob zaključku dveletnega projekta – v okviru Eko šole – Revščina v svetu in pri nas sta mentorici Lili Vavžik in Majda Čengija (tretja triada) s sodelavci organizirali tri dobrodelne prireditve.

Prvi dve sta potekali v avli šole. Najprej sta se predstavili prva in druga triada – učenci so se v svojih poročilih dotaknili revščine iz vseh vidikov. Nato so bili na vrsti starejši učenci. Na odru so pred vrstniki zelo uspešno nastopili pevci, plesalci, igralci, inštrumentalisti, deklamatorji. Z neobvezno vsotopnino, vsak učenec je prispeval po svojih zmožnostih, vsota ni smela biti višja od treh evrov, bomo pomagali tistim učencem, ki potrebujejo našo pomoč.

Večerna prireditev je bil dogodek v prostorih Kulturnega centra Janeza Trdine. V avli je potekala avkcija podarjenih likovnih del desetih dolenskih likovnih ustvarjalcev in prodaja keramičnih izdelkov učencev šole. Pred številnimi obiskovalci, prisoten je bil tudi župan, gospod Alojzij Muhič, in drugi pomembni gostje, so v dvorani prostovoljno nastopili: Prava banda, Muvaruvagruva, Plesna šola Urška, učenci Glasbene šole Marjana Kozine, pevci vseh pevskih zborov OŠ Grm pod vodstvom Sonje Čibej ter člani folklorne skupine Kres. Program sta povezovala Tomaž Koncilija in Polonca Čarf. Bil je večer poln toplote in lepote.

